

عددها - کتابِ تورات - بخشِ چارم

پیشگفتار

عددها کتابِ چارمِ تورات است. نامِ کتابِ "عددها" از دُو سرشماری گرفته شده که یکی از موضوع های مهمِ امزی کتاب است.

کتابِ عددها د باره سفرِ بنی اسرائیل از کوه سینا تا دشتِ موآب، یعنی تا سرحدِ سرزمینِ وعده شده و واقعه های که د بیابو رُخ دد، معلوماتِ کلو د دسترس قرار میدیه؛ امچنان د باره ازی که بنی اسرائیل د خدا اعتماد نکد و نرفت که سرزمینِ کنعان ره تصرف کنه؛ د نتیجه، خدا اونا ره جزا دده تقریباً چل سال د بیابو سرگردو کد تا پگ ازوا از بین بوره و سرزمینِ وعده شده ره ننگره، غیر از یوشع و کالیب.

دمزی کتاب خداوند بار بار د بنی اسرائیل نشو میدیه که او مُقدّس استه و فکر شی سون قوم شی استه، امچنان ای که خدا بنی اسرائیل ره بخاطرِ ایمانِ ضعیف، ناطاعتی و سرکشی شی جزا میدیه، و له کاملاً نابود نمونه. ای که خدا نمیخواست بنی اسرائیل ره کاملاً نابود کنه، اینی یگ نمونه شی استه: وختیکه بنی اسرائیل د دشتِ موآب رسید،

دُشمنای ازوا یگ جادُوگر ره کِرا کد تاکه اُو بَنی اِسرائیل ره نالت کُنه، لیکن خُدا دَ دان
امزُو جادُوگر بَرکت های پَریمو و وعده های کَلو ره قرار دَد تا اُو بَنی اِسرائیل ره بَرکت
بَدیه.

کِتَابِ عَدَدَها کَلو تاکِید مُونه که خُدا باید بَطورِ مُناسِب دَ جایگاهِ مُقَدَّس عِبادت شُنه،
امچنان دَ باره قانُونای مُختَلِف که مَرَبوطِ پاکی و ناپاکی مُوشه و دَ باره اُصولِ رقم رقم که
مَرَبوطِ لاویا و خُصوصاً مَرَبوطِ پیشوایو مُوشه معلُومات میدیه.

مَوْضوع های کِتَابِ عَدَدَها مِیْتَنه اینی رقم جَمع-بندی شُنه:

فهرستِ عِنوانها

- اوّلین سرشُماری مَرَدای بَنی اِسرائیل که مِیْتَنست شاملِ لشکر شُنه (۱:۱)
- ترتیبِ خَیمه گاهِ طایفه ها (۱:۲)
- سَرشُماری و مُقَرَر شُدونِ لاویا بَلدِه خِدمت (۱:۳)
- وِظیفه اَوْلادِ بابِه های قُهاتیا (۱:۴)
- وِظیفه اَوْلادِ بابِه های جِرشونیا (۲۱:۴)
- وِظیفه اَوْلادِ بابِه های مِراریا (۲۹:۴)
- سَرشُماری خِدمتگارانِ طایفه لاوی (۳۴:۴)
- پاک نِگاه کدونِ خَیمه گاه (۱:۵)

جُرمانه خطا (۵:۵)

خاتونوی که زیر شکِ شوی خو قرار میگیره (۱۱:۵)

قانونِ نذر (۱:۶)

برکتِ پیشوایو بلده بنی اسرائیل (۲۲:۶)

هدیه ها بلده تقدیس جایگاهِ مقدّس و وقفِ قربانگاه (۱:۷)

آماده کدونِ چراغ ها (۱:۸)

پاک کدو و وقف کدونِ لاویا (۵:۸)

دوّمین عیدِ پصح و مقرّرات شی (۱:۹)

آورِ آتشی (۱۵:۹)

دو شیپورِ نقرهیی (۱:۱۰)

کوچ کدو از بیابونِ سینا و ترتیب شی (۱۱:۱۰)

شکایتِ بنی اسرائیل (۱:۱۱)

انتخابِ هفتاد رهبر (۱۶:۱۱)

خداوند بوذنه ها ره ربی مونه (۳۱:۱۱)

شکایتِ مریم و هارون (۱:۱۲)

جاسوسی از کنعان (۱:۱۳)

پس آمدونِ جاسوسا (۲۵:۱۳)

نقِ نِق و شورشِ قومِ اسرائیل (۱:۱۴)

معلوماتِ کلوتر د باره مقرّراتِ قربانی ها (۱:۱۵)

جَزای کسی که مُقَرَّراتِ روزِ آرامِ ره میده مُونه (۳۲:۱۵)

یاغیگری قورح، داتان و ابیرام (۱:۱۶)

تیاق هارون شگوفه مُونه (۱:۱۷)

وظیفه پیشوایو و لاویا (۱:۱۸)

حقِ پیشوایو و لاویا از هدیه ها (۸:۱۸)

خگشترِ گاوِ سُرخ (۱:۱۹)

وَفاتِ مریم و آو از قاده (۱:۲۰)

ادومیا دَ بنی اسرائیل اجازه تیر شدو ره نَمیدیه (۱۴:۲۰)

وَفاتِ هارون (۲۲:۲۰)

پیروزی دَ بِلَه کِنعانیا (۱:۲۱)

مارِ برونزی (۴:۲۱)

سَفَرِ دَ موآب (۱۰:۲۱)

پیروزی دَ بِلَه آموری ها (۲۱:۲۱)

بلعام و پادشاهِ موآب (۱:۲۲)

موآب بنی اسرائیل ره گُمره مُونه (۱:۲۵)

سرشماری نسلِ نَو (۱:۲۶)

دُخترِونِ صِلْفِحاد (۱:۲۷)

یوشع جانشینِ موسیٰ مُوشه (۱۲:۲۷)

قُرَبانی های روزانه (۱:۲۸)

قُرْبَانِي رُوزِ آرَام (۹:۲۸)

قُرْبَانِي مَاهُوار (۱۱:۲۸)

قُرْبَانِي هَاي عِيدِ پَصْح (۱۶:۲۸)

قُرْبَانِي بَلْدَه عِيدِ هَفْتَه هَا (۲۶:۲۸)

قُرْبَانِي هَاي عِيدِ شِيُور هَا (۱:۲۹)

قُرْبَانِي رُوزِ كِفَارَه (۷:۲۹)

قُرْبَانِي هَاي عِيدِ چِپْرِي هَا (۱۲:۲۹)

مُقَرَّرَاتِ دَ بَارَه نَذْر (۱:۳۰)

جَنگِ قَدِ مِدْيَانِي هَا (۱:۳۱)

طَايْفَه هَاي شَرَقِ دَرِيَايِ اَرْدُن (۱:۳۲)

مَرَحَلَه هَاي سَفَرِ بَنِي اِسْرَائِيلِ اَز مِصْرِ تا دَشْتِ مَوآب (۱:۳۳)

سَرحدَايِ كِنْعَان (۱:۳۴)

شَارَا بَلْدَه لَاوِيَا (۱:۳۵)

شَارَايِ پَنَاهِگَاَه (۹:۳۵)

مُلْكِ -و- زَمِينِ دُخْتَرُونِ صِلْفِحَاد (۱:۳۶)

اوّلين سرشماری مردای بنی اسرائیل که میتنست شامل لشکر شنه

د اوّلين روزِ ماهِ دوّمِ سالِ دوّمِ بعد از بُر شُدونِ بَنِي اِسْرَائِيلِ اَز سَرزَمِينِ مِصْر، خُداوند

دَ بِيَابُونِ سِينَا دَ خَيْمِه مَلَاَقَاتِ قَد مَوْسَى كَپ زَدِه كُفْت: ^۲ "تَمَامِ جَمَاعَتِ بَنِي إِسْرَائِيلِ رِه دَ مُطَابِقِ أَوْلَادِ بَابِه هَا وَ خَانَوَارِ هَايِ بَابِه كَلُونَايِ ازوا سرشُمَارِي كُنِيد وَ تَعْدَادِ نَامِ هَايِ پَگِ مَرَدَا رِه يَگِ يَگِ، ثَبْتِ كُنِيد. ^۳ مَرَدَايِ بِيَسْتِ سَالِه وَ بَالِهَتَرِ رِه، يَعْنِي هَر كَسِي رِه كِه از إِسْرَائِيلِ بَتْنِه دَ جَنگِ بوره، تُو وَ هَارُونِ دَ لَشْكِرِ هَايِ ازوا حِسَابِ كُنِيد. ^۴ از هر طایفه باید يَگِ نَفَرِ قَد شُمو بَشِه كِه هَر كُدَمِ شِي كِنِه خَانَوَارِ بَابِه كَلُونَايِ خُو بَشِه. ^۵ نَامِ هَايِ كَسَايِ كِه بَايِدِ قَد شُمو بَشِه اَيْنِيَا اَسْتِه:

از طایفه رثوبين، اَلْيَصُورِ بَاچِه شَدِيْعُورِ؛

^۶ از طایفه شِمْعُونِ، شَلُومِيْعِيلِ بَاچِه صُورِي شَدَايِ؛

^۷ از طایفه يَهُودَا، نَحْشُونِ بَاچِه عَمِينَادَابِ؛

^۸ از طایفه يَسَّاکَارِ، نَتْنَيْيلِ بَاچِه صَوْعَرِ؛

^۹ از طایفه زَبُولُونِ، اَلْيَابِ بَاچِه حِيلُونِ.

^{۱۰} از اولادِه يوسُفِ:

از طایفه اِفْرَايِمِ، اَلْيَشْمَعِ بَاچِه عَمِيْهُودِ؛

از طایفه مَنَسِي، جَمَلِيْعِيلِ بَاچِه فَدِهْصُورِ؛

^{۱۱} از طایفه بَنِيَامِينِ، اَبِيدَانِ بَاچِه جَدْعُونِي؛

^{۱۲} از طایفه دَانِ، اَخِي عَزْرِ بَاچِه عَمِيْشَدَايِ؛

^{۱۳} از طایفه اَشِيرِ، فَجَعِيْعِيلِ بَاچِه عُكْرَانِ؛

^{۱۴} از طایفه جاد، اییاساف باچه دعوییل؛

^{۱۵} از طایفه نفتالی، اَحیرَع باچه عینان.

^{۱۶} اینمیا کسای بُود که از جماعتِ بنی اسرائیل انتخاب شد و رهبرای طایفه های

بابه کلونای خُو بُود؛ هر کُدم امزیا سرکرده دسته های هزار نفری اسرائیل بُود. ^{۱۷} پس

مُوسیٰ و هارون امی کسا ره که نام های شی مُشَخَص شد، قد خُو گرفت ^{۱۸} و دَ روزِ اوّل

ماهِ دوّم، پگِ جماعت ره جَم کد. اوخته مردُم خودون ره دَ مُطابقِ اولادِ بابِه ها و خانوار

های بابِه کلونای خُو ثبت کد که مردای بیست ساله و باله تر نام شی یگ یگ ثبت شد،

^{۱۹} امو رقم که خداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد. پس مُوسیٰ اونا ره دَ بیابون سینا حساب کد.

^{۲۰} نتیجه سرشماری اینی بُود:

از اولادِ رهتوبین باچه اولباری اسرائیل، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ

کسای که میتنست دَ جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابِه ها و خانوار

بابِه کلونای ازوا، یگ یگ حساب شد: ^{۲۱} تعدادِ حساب شده های طایفه رهتوبین چل و

شش هزار و پنج صد نفر بُود.

^{۲۲} از اولادِ شمعون، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ

جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه کلونای ازوا، یگ یگ

حِسَابِ شُدْ: ^{۲۳} تَعْدَادِ حِسَابِ شُدْ هَايِ طَائِفَه شِمْعُونِ پَنجَاهِ وَ نُهْ هِزَارِ وَ سِهْ صَدِ نَفَرِ
بُود.

^{۲۴} از اولادِ جاد، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ
جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حِسَابِ
شُدْ: ^{۲۵} تَعْدَادِ حِسَابِ شُدْ هَايِ طَائِفَه جَادِ چَلِ وَ پَنجِ هِزَارِ وَ شَشْ صَدِ وَ پَنجَاهِ نَفَرِ
بُود.

^{۲۶} از اولادِ یهودا، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ
جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حِسَابِ
شُدْ: ^{۲۷} تَعْدَادِ کَسَايِ که از طَائِفَه يَهُودَا حِسَابِ شُدْ، هَفْتَادِ وَ چَارِ هِزَارِ وَ شَشْ صَدِ
بُود.

^{۲۸} از اولادِ یساکار، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ
جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حِسَابِ
شُدْ: ^{۲۹} تَعْدَادِ کَسَايِ که از طَائِفَه يَسَّاکَارِ حِسَابِ شُدْ، پَنجَاهِ وَ چَارِ هِزَارِ وَ چَارِ صَدِ
نَفَرِ بُود.

^{۳۰} از اولادِ زبُولون، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ
جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حِسَابِ
شُدْ: ^{۳۱} تَعْدَادِ کَسَايِ که از طَائِفَه زَبُولُونِ حِسَابِ شُدْ، پَنجَاهِ وَ هَفْتِ هِزَارِ وَ چَارِ صَدِ
نَفَرِ بُود.

^{۳۲} از باچه های یوسف:

از اولاده افرایم، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ^{۳۳} تعداد کسای که از طایفه افرایم حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

^{۳۴} از اولاده منسی، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ^{۳۵} تعداد کسای که از طایفه منسی حساب شد، سی و دو هزار و دو صد نفر بود.

^{۳۶} از اولاده بنیامین، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ^{۳۷} تعداد کسای که از طایفه بنیامین حساب شد، سی پنج هزار و چار صد نفر بود.

^{۳۸} از اولاده دان، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د جنگ بوره، د مطابق پشت نامه ها، اولاد بابه ها و خانوار بابه کلونای ازوا حساب شد: ^{۳۹} تعداد کسای که از طایفه دان حساب شد، شصت و دو هزار و هفت صد نفر بود.

^{۴۰} از اولاده اشیر، نام های مردای بیست ساله و باله تر، پگ کسای که میتنست د

جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اَوْلَادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حساب
شُد: ^{۴۱} تعدادِ کسای که از طایفه اشیر حساب شد، چل و یگ هزار و پنج صد نفر
بُود.

^{۴۲} از اَوْلَادِ نَفْتَالِی، نام های مَرْدای بیست ساله و باله تر، پگِ کسای که میتنست دَ
جنگ بوره، دَ مُطَابِقِ پُشتِ نامه ها، اَوْلَادِ بابه ها و خانوارِ بابه کلونای ازوا حساب
شُد: ^{۴۳} تعدادِ کسای که از طایفه نَفْتَالِی حساب شد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر
بُود.

^{۴۴} اینمیا کسای بُود که حساب شد، کسای که موسی و هارون دَ کومکِ دوازده رهبرِ
اسرائیل اونا ره حساب کد؛ هر کُدم امزو دوازده نفر از خانوارِ بابه کلون خُو نمایندگی
مُوکد. ^{۴۵} تعدادِ تمامِ بنی اسرائیل که بیست ساله و باله تر بُود و هر کُدم شی میتنست دَ
لشکرِ اسرائیل دَ جنگ بوره، مُطَابِقِ خانوارِ بابه کلونای ازوا حساب شد. ^{۴۶} تعدادِ حساب
شده ها شش صد و سه هزار و پنج صد و پنجاه نفر بُود.

^{۴۷} لیکن لاویا مُطَابِقِ طایفه بابه کلونای خُو قد ازوا حساب نَشُد، ^{۴۸} چُون خُداوند قد موسی
گپ زده گفتد: ^{۴۹} ”طایفه لاوی ره حساب نکو و اونا ره قد بنی اسرائیل شاملِ سرشماری
نکو. ^{۵۰} بلکه لاویا ره مسئولِ جایگاهِ صندوقِ شهادت و تمامِ اسبابِ شی و هر چیزی که
دزو تعلقِ دره تعیین کو؛ اونا وظیفه دره که جایگاه و تمامِ اسبابِ شی ره کوچِ بدیه و ازو

نگاهداری کُنه و دَ گرد-و-بَر شی خَیمه بَزنه. ^{۵۱} وختیکه جایگاه کوچ دَدنی مُوشه، لاویا باید اُو ره جَم کُنه و غَیتیکه جایگاه ایستلجی کَدنی مُوشه، لاویا باید اُو ره ایستلجی کُنه. بَغیر ازوا هر کس دِیگه که دَ جایگاه نزدیک شُنه، باید کُشته شُنه. ^{۵۲} بَنی اسرائیل هر کُدم شی باید دَ خَیمه گاهِ خود خُو و دَ نزدیک بَیرقِ خود خُو قد لشکر خُو خَیمه بَزنه؛ ^{۵۳} لیکن لاویا باید دَ گرد-و-بَر جایگاهِ صندُوقِ شهادتِ خَیمه بَزنه تا غَضَب مه دَ بِله جماعتِ بَنی اسرائیل نازل نَشُنه؛ و لاویا وظیفه دَره که از جایگاهِ صندُوقِ شهادتِ نگاهوانی کُنه. ” ^{۵۴} پس بَنی اسرائیل اُمو رقم کد؛ اونا هر چیزی ره که خُداوند دَ موسیٰ اَمر کُدد، دَ جای اُورد.

ترتیبِ خَیمه گاهِ طایفه ها

۲^۱ اوخته خُداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ^۲ ”بَنی اسرائیل هر کُدم شی باید دَ نزدیک بَیرق و نشانِ خانوارِ بابَه کلونای خُو خَیمه بَزنه؛ اونا باید رُوی سُون خَیمه مُلاقات دَ چارطرف شی خَیمه بَزنه.

^۳ کسای که طرفِ شَرَق سُون آفتو بُرشد باید خَیمه بَزنه، لشکر های آسته که مربُوطِ بَیرق و خَیمه گاهِ یهُودا مُوشه؛ رهبرِ مردُمِ یهُودا نَحشون باچه عمیناداب بَشه. ^۴ کسای که دَ لشکرِ اَزو حساب شُد، هفتاد و چار هزار و شش صد نفر بُود.

^۵ کسای که د پالوی ازوا باید خیمه بزنه، طایفه یساکار بشه؛ رهبرِ مردم یساکار نتنئیل باچه صوعر بشه. ^۶ کسای که د لشکر ازو حساب شد، پنجاه و چار هزار و چار صد نفر بود.

^۷ طایفه زبولون ام د پالوی ازوا بشه؛ رهبرِ مردم زبولون ایاب باچه حیلون بشه. ^۸ کسای که د لشکر ازو حساب شد، پنجاه و هفت هزار و چار صد نفر بود.

^۹ تعدادِ پگ کسای که د خیمه‌گاه سمتِ یهودا مطابقِ لشکر های خو حساب شد، یگ صد و هشتاد و شش هزار و چار صد نفر بود. اونا باید اول کوچ کنه.

^{۱۰} طرفِ جنوب بیرق و خیمه‌گاه رثوبین د مطابقِ لشکر های ازوا بشه و رهبرِ مردم رثوبین ایصور باچه شدیئور بشه. ^{۱۱} کسای که د لشکر ازو حساب شد، چل و شش هزار و پنج صد نفر بود.

^{۱۲} کسای که د پالوی ازوا باید خیمه بزنه، طایفه شمعون بشه؛ رهبرِ مردم شمعون شلومیئیل باچه صوری‌شدا بشه. ^{۱۳} کسای که د لشکر ازو حساب شد، پنجاه و نه هزار و سه صد نفر بود.

^{۱۴} طایفه جاد ام د پالوی ازوا بشه؛ رهبرِ مردم جاد ایاساف باچه رعوییل بشه. ^{۱۵} کسای

که دَ لشکرِ ازو حسابِ شُد، چل و پَنج هزار و شش صد و پنجاه نفر بُود.

^{۱۶} تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه‌گاهِ سَمَتِ رَثوبینِ مُطابِقِ لشکرِ های خُو حسابِ شُد، یگ صد و پنجاه و یگ هزار و چار صد و پنجاه نفر بُود. اونا باید دوّم کوچ کُنه.

^{۱۷} بعد ازو خیمه مَلاقاتِ قد خیمه‌گاهِ لاویا دَ مینکلِ خیمه‌گاهِ های دِیگه کوچ کُنه. اونا اُمو رقم که خیمه مِیزنه، اُمو رقم هر کُدم شی باید دَ موقِعیّتِ خُو دَ زیرِ بَیْرَقِ خُو حَرکتِ کُنه.

^{۱۸} طرفِ غَرَبِ بَیْرَقِ و خیمه‌گاهِ اِفرایمِ دَ مُطابِقِ لشکرهای ازوا بَشه و رهبرِ مردُمِ اِفرایمِ اِلیشَمَعِ باچه عمیهود بَشه. ^{۱۹} کسای که دَ لشکرِ ازو حسابِ شُد، چل هزار و پَنج صد نفر بُود.

^{۲۰} کسای که دَ پالوی ازوا بَشه، طایفه مَنَسّی آسته؛ رهبرِ مردُمِ مَنَسّی جَمَلِیئیل باچه فدهصُور بَشه. ^{۲۱} کسای که دَ لشکرِ ازو حسابِ شُد، سی و دُو هزار و دُو صد نفر بُود.

^{۲۲} طایفه بِنیامینِ ام دَ پالوی ازوا بَشه؛ رهبرِ مردُمِ بِنیامینِ اَبیدان باچه جدعونِی بَشه.

^{۲۳} کسای که دَ لشکرِ ازو حسابِ شُد، سی و پَنج هزار و چار صد نفر بُود.

^{۲۴} تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه‌گاهِ سَمَتِ اِفرایمِ مُطابِقِ لشکرهای خُو حسابِ شُد، یگ صد و هشت هزار و یگ صد نفر بُود. اونا باید سِوَم کوچ کُنه.

^{۲۵} طرفِ شمالِ بَیْرَقِ و خَیمه‌گاهِ دانِ مُطابِقِ لشکرایِ ازوا بَشَه؛ رهبرِ مردُمِ دانِ اَخی عِزْرِ باچِه
عمیْشَدایِ بَشَه. ^{۲۶} کَسایِ که دَ لشکْرِ اَزو حِسابِ شُد، شصت و دُو هزار و هفت صد نفر
بُود.

^{۲۷} کَسایِ که دَ پَالوِیِ ازوا بایدِ خَیمه بَزَنه، طایفه اَشیرِ بَشَه؛ رهبرِ مردُمِ اَشیرِ فَجِعِیْلِ باچِه
عُکْرانِ بَشَه. ^{۲۸} کَسایِ که دَ لشکْرِ اَزو حِسابِ شُد، چَل و یِگ هزار و پَنج صد نفر بُود.

^{۲۹} طایفه نَفْتالیِ ام دَ پَالوِیِ ازوا بَشَه؛ رهبرِ مردُمِ نَفْتالیِ اَحیرِ عِ باچِه عینانِ بَشَه. ^{۳۰} کَسایِ
که دَ لشکْرِ اَزو حِسابِ شُد، پَنجاه و سِه هزار و چار صد نفر بُود.

^{۳۱} تِعْدادِ پِگِ کَسایِ که دَ خَیمه‌گاهِ سَمَتِ دانِ حِسابِ شُد؛ یِگ صد و پَنجاه و هفت هزار و
شَش صد نفر بُود. اونا باید دَ زِیرِ بَیْرَقِ هایِ خُو اَخرِ کُوه.

^{۳۲} اینمیا حِسابِ شُدِه هایِ بَنیِ اِسْراییْلِ دَ مُطابِقِ خانوارِ هایِ بابَه‌کلونایِ ازوا بُود؛ تِعْدادِ
پِگِ کَسایِ که دَ خَیمه‌گاهِ ها دَ لشکرایِ خُو حِسابِ شُد، شَش صد و سِه هزار و پَنج صد و
پَنجاه نفر بُود. ^{۳۳} لیکِن لاویا دَ مینکلِ بَنیِ اِسْراییْلِ حِسابِ نَشُد، اَمو رِقْمِ که خُداوند دَ
مُوسایِ اَمْرِ کُود. ^{۳۴} پَس بَنیِ اِسْراییْلِ هر چیزِیِ رِه که خُداوند دَ مُوسایِ اَمْرِ کُود، انجامِ دَد.
دَمزِیِ تَرْتیبِ اونا دَ نَزْدیکِ بَیْرَقِ خُو خَیمه مِیَزَد و دَ وختِ کُوجِ کدو هر کُدمِ شیِ قَدِ اولادِ
بابَه و خانوارِ بابَه‌کلونِ خُو حَرکتِ مُوکَد.

سرشماری و مقرر شدن لاویا بلده خدمت

۳ ای د باره نسل هارون و د باره موسی آسته از زمانی که خداوند د کوه سینا قد موسی توره گفت. ^۲ نام های باچه های هارون اینیا آسته: ناداب باچه اولباری، ابیهو، العازار و ایتامار. ^۳ اینمیا نام های باچه های هارون بود که پیشوایون مسح شده بود و مقرر شد تا د عنوان پیشوایو خدمت کنه. ^۴ از جم ازوا ناداب و ابیهو د حضور خداوند مرد، چراکه اونا د بیابون سینا آتش غیر مجاز ره د حضور خداوند تقدیم کد؛ و اونا هیچ اولاد نداشت. مگم العازار و ایتامار د حضور آته خو هارون د عنوان پیشوایو خدمت موکد.

۵ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^۶ ”طایفه لاوی ره نزدیک آورده د پیش هارون پیشوا حاضر کو تا اونا دز شی کومک کنه. ^۷ اونا وظیفه خو ره بلده ازو و بلده تمام جماعت بنی اسرائیل د پیش روی خیمه ملاقات انجام دده د جایگاه مقدس خدمت کنه؛ ^۸ اونا مسئول تمام اسباب خیمه ملاقات بشه و وظیفه خو ره بلده بنی اسرائیل انجام دده د جایگاه مقدس خدمت کنه. ^۹ لاویا ره د هارون و باچه های شی تسلیم کو؛ اونا از مینکل بنی اسرائیل کاملاً دزو دده شده. ^{۱۰} هارون و باچه های شی ره مقرر کو تا اونا وظیفه پیشوایی خو ره د جای بیره، بغیر ازوا هر نفر دیگه که بلده وظیفه پیشوایی نزدیک بیه، باید کشته شه.“

۱۱ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۲} "اینه، ما لاویا ره از مینکلِ بَنیِ اِسرائیل دَ عِوضِ تمامِ باچه های اوْلباری بَنیِ اِسرائیل که رَحْم ره واز کده، بِلده مقصد خُو اِنْتِخاب کدیم. پس لاویا از مه آسته، ^{۱۳} چراکه پگِ اوْلباری ها از مه یه. وختیکه تمامِ اوْلباری ها ره دَ سرزمینِ مِصر کُشتُم، ما تمامِ اوْلباری های اِسرائیل ره بِلده خُو تقدیس کدُم، ام اِنسان و ام حیوان ره؛ اونا دَز مه تعلقِ دَره. ما خُداوند اَسْتُم."

۱۴ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ دَ بیابونِ سِینا گپ زده گُفت: ^{۱۵} "لاویا ره دَ مُطابقِ خانوار های بابه کِلونا و اولادِ بابه های ازوا حساب کُو؛ هر باچه یگ ماهه و باله تر ره حساب کُو. " پس مُوسیٰ اونا ره دَ مُطابقِ توره خُداوند حساب کد، امو رقم که دَ بِله ازو امر شُدَد. ^{۱۶}

۱۷ باچه های لاوی مُطابقِ نام های خُو اینیا بُود: جِرشون، قُهات و مِراوی. ^{۱۸} نام های باچه های جِرشون مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا اینیا بُود: لِبْنی و شِمعی. ^{۱۹} باچه های قُهات مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا اینیا بُود: عَمِرام، یصهار، جِبرون و عَزِیئیل. ^{۲۰} باچه های مِراوی مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا اینیا بُود: مَحلی و مُوشی. اینمیا اولادِ بابه های لاویا دَ مُطابقِ خانوار های بابه کِلونای ازوا بُود.

۲۱ از جِرشون اولادِ بابه لِبْنی و اولادِ بابه شِمعی دَ و جُود اَمَد؛ اینمیا اولادِ بابه های جِرشونی بُود. ^{۲۲} کسای که از جَم ازوا حساب شُد، تعدادِ پگِ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگِ مردای ازوا هفت هزار و پنج صد نفر بُود. ^{۲۳} اولادِ بابه های جِرشونی دَ پُشتِ

جایگاه مُقَدَّسِ طَرَفِ غَرَبِ خَیمِه مِیَزَد؛^{۲۴} اِلِیَاسَافِ باچِه لایِل کُتِه خانوارِ بابِه کَلونایِ جَرشونیا بُود. ^{۲۵} وِظیفِه اَوْلادِه جَرشون دَ خَیمِه مُلَاقَات، اینی کارا بُود: کوچِ دَدو و نِگاهداریِ خَیمِه مُقَدَّسِ و پوِشِشِ خَیمِه، پَردهِ دَرگِه خَیمِه مُلَاقَات، ^{۲۶} پَردهِ هایِ چاردیوالیِ حَولی، پَردهِ دَرگِه حَولی که خَیمِه مُقَدَّسِ و قُربانگاهِ دَ مَنِه شی بُود، رِیسپونایِ شی و هر خِدمتی که مَرَبوطِ امزیا مَوشُد.

^{۲۷} از قُهَات، اَوْلادِ بابِه عَمَرامیا، اَوْلادِ بابِه یصهاریا، اَوْلادِ بابِه حِبرونیا و اَوْلادِ بابِه عَزِیئیلیا دَ وِجودِ اَمَد؛ اینمیا اَوْلادِ بابِه هایِ قُهَاتی بُود. ^{۲۸} کَسایِ که از جَمِ ازوا حِسابِ شُد، تَعَدادِ پِگِ باچِه هایِ یگِ ماهه و باله تَر و پِگِ مَرَدایِ ازوا هِشت هزار و شَشِ صدِ نفر بُود. وِظیفِه هایِ ازوا دَ مَنِه جایگاهِ مُقَدَّسِ بُود. ^{۲۹} اَوْلادِ بابِه هایِ قُهَاتیِ طَرَفِ جَنُوبِ جایگاهِ مُقَدَّسِ خَیمِه مِیَزَد. ^{۳۰} ایلِیصافانِ باچِه عَزِیئیلِ کُتِه خانوارِ بابِه کَلونایِ اَوْلادِ بابِه هایِ قُهَاتیا بُود. ^{۳۱} وِظیفِه ازوا اینی کارا بُود: مَسئُولیتِ صَندُوقِ شِهادَتِ، میز، چِراغدان، قُربانگاهِ ها، ظَرَفِ ها-و-اَسبابِ جایگاهِ مُقَدَّسِ که پیشوایو بَلدِه خِدمتِ کدو ازوا کارِ مِیگِرِفَت، پَردهِ مُقَدَّسَتَرینِ جای و هر خِدمتی که مَرَبوطِ ازوا مَوشُد. ^{۳۲} اِلعازارِ باچِه هارونِ پیشوا کُتِه رهبرایِ لاویا بُود و ناظِرِ کَسایِ که دَ جایگاهِ مُقَدَّسِ وِظیفِه دَشت.

^{۳۳} از مِراریِ اَوْلادِ بابِه مَحَلی و اَوْلادِ بابِه مَوشی دَ وِجودِ اَمَد؛ اینمیا اَوْلادِ بابِه هایِ مِراریِ بُود. ^{۳۴} کَسایِ که از جَمِ ازوا حِسابِ شُد، تَعَدادِ پِگِ باچِه هایِ یگِ ماهه و باله تَر و پِگِ

مردای ازوا شش هزار و دُو صد نفر بُود. ^{۳۵} صُورِئیل باچه اَبیحایل کُنه خانوارِ بابِه کَلونای
اولادِ بابِه های مِراری بُود. اونا طرفِ شمالِ جایگاهِ مُقَدَّس خیمه میزد. ^{۳۶} وظیفه که دَ
اولادِ مِراری دده شُد، اینی کارا بُود: مسئولیتِ چوکاتِ های خیمه مُقَدَّس، پُشت بند های
شی، ستونهای شی، پایه های شی، تمامِ اسبابِ ازوا و پگِ خدمتِ های که مَرَبوطِ ازوا
مُوشد؛ ^{۳۷} امچنانِ مسئولیتِ ستونهای چارطرفِ حولی، پایه های ازوا، میخا و ریسپونای
ازوا.

^{۳۸} پیشِ رُوی جایگاهِ مُقَدَّس طرفِ شَرَق، یعنی پیشِ رُوی خیمه مَلاقاتِ طرفِ آفتو بُرشد
مُوسا و هارون و باچه های شی خیمه میزد؛ اونا وظیفه جایگاهِ مُقَدَّس ره انجام دده
مَراسِمِ عِبادتِ بنیِ اسرائیل ره دَ جای میورد؛ بَعیرِ ازوا هر نفرِ دیگه که نزدیکِ میمد، باید
کُشته مُوشد. ^{۳۹} پگِ کسای که از جَمِ لاویا حساب شُد، یعنی کسای ره که مُوسا و
هارون مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا دَ امرِ خُداوندِ حساب کد، پگِ باچه های یگ ماهه و
باله تر و پگِ مردای ازوا بیست و دُو هزار نفر بُود.

^{۴۰} اوخته خُداوند دَ مُوسا کُفت: ”پگِ اُولباری بنیِ اسرائیل ره یعنی باچه های یگ ماهه
و باله تر و مردای ازوا ره حساب کُو و تعدادِ نامِ های ازوا ره ثَبِت کُو. ^{۴۱} لاویا ره دَ عَوْضِ
تمامِ اُولباری های بنیِ اسرائیل بلده ازمه بَگیر و چارپایای لاویا ره دَ عَوْضِ تمامِ اُولباری
های چارپایای بنیِ اسرائیل. ما خُداوند اَسْتِم. “ ^{۴۲} پس مُوسا اَمُو رَقَم که خُداوند دَزُو اَمَر

کُد، پگِ اوْلباری ها ره دَ مینکلِ بنی اسرائیل حساب کد. ^{۴۳} تعدادِ پگِ اوْلباری ها که نام های ازوا حساب شد یعنی باچه های یگ ماهه و باله تر و مردا، بیست و دُو هزار و دُو صد و هفتاد و سه نفر بُود.

^{۴۴} بعد ازو خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۴۵} ”لاویا ره دَ عَوْضِ پگِ اوْلباری های بنی اسرائیل و چارپایای لاویا ره دَ عَوْضِ چارپایای ازوا بگیر؛ لاویا از مه آسته. ما خُداوند آسْتَم. ^{۴۶} بلده بازخريد دُو صد و هفتاد و سه نفر اوْلباری بنی اسرائیل که از تعدادِ لاویا کده اضافه شده، ^{۴۷} از هر کُدَم شی پنج مِثقال نُقره دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس که بیست گیره یگ مِثقالِ مُوشه، بگیر ^{۴۸} و نُقره بازخريد کسای ره که از تعدادِ لاویا کده اضافه شده، دَ هارون و باچه های شی بدی. “ ^{۴۹} پس موسیٰ نُقره بازخريد ره از کسای گرفت که اضافه شُد و دَ جمِ کسای نَبود که دَ وسیله لاویا بازخريد شُد؛ ^{۵۰} او نُقره ره از اوْلباری های بنی اسرائیل گرفت که یگ هزار و سه صد و شصت و پنج مِثقالِ نُقره دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس بُود، ^{۵۱} و موسیٰ نُقره بازخريد ره دَ مُطابِقِ توره خُداوند دَ هارون و باچه های شی دَد، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُد.

وَضِيفِه اَوْلَادِ بَابِه های قُهاتیا

^۴ خُداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ^۲ ”اَوْلَادِه قُهات ره از مینکلِ لاویا دَ

مُطَابِقِ أَوْلَادِ بَابِهِ هَا وَ خَانَوَارِ هَايِ بَابِهِ كَلُونَايِ اَزْوَا سِرْشُمَارِي كُو، ^٣ اَز سِي سَالِه وَ بِالِه تَر تَا
پنجاه ساله، هر مردی ره که میتنه دَ جِمِ خِدْمَتگارا دَ خِيْمِه مَلَاَقَاتِ كَار كُنِه.

^٤ خِدْمَتِ أَوْلَادِه قُهَاتِ دَ خِيْمِه مَلَاَقَاتِ اَيْنِي بَشِه: نِگَاهدَارِي وَ كَوِچِ دَدُونِ مُقَدَّسْتَرِينِ چِيَزَا.

^٥ وَ خَتِيكِه خِيْمِه گَاهِ بَنِي إِسْرَائِيلِ كَوِچِ مُونِه، هَارُونِ وَ بَاچِه هَايِ شِي دَاخِلِ خِيْمِه مُقَدَّسِ بَوْرِه
وَ پَرْدِه مُقَدَّسْتَرِينِ جَايِ رِه تَاهِ أَوْرْدِه صَنْدُوقِ شَهَادَاتِ رِه قَدْ شِي بُوِشْنِه؛ ^٦ وَ دَ بِلِه اَزُو يِگِ
پوش از پوستِ نَرْم-وَ-قِيْمَتِي قَرَارِ دَدِه يِگِ رَخْتِ كَامِلًا لِاجوَرْدِي دَ بِلِه شِي أَوَارِ كُنِه وَ

دِسْتَكِ چِيَوِهَايِ شِي رِه دَ حَلْقِه هَايِ اَزُو تِيرِ كُنِه. ^٧ دَ رُوِي مِيَزِ نَانِ حُضُورِ خُدَاوَنْدِ أَوْنَا يِگِ

رَخْتِ لِاجوَرْدِي أَوَارِ كُنِه وَ دَ بِلِه اَزُو كَاسِه هَا وَ قَابِ هَا رِه بِيْلِه وَ اِمِچْنَانِ پِيْلِه هَا وَ

صَوْرَايِي هَا رِه بَلْدِه هِدِيَه وَچِي كَدْنِي؛ نَانِ مُقَدَّسِ اِمِ دَ بِلِه اَزُو بَشِه. ^٨ أَوْنَا يِگِ رَخْتِ سُرْخِ

رَنگِ رِه دَ بِلِه اَزْوَا أَوَارِ كُنِه وَ أُو رِه قَدْ پوسْتِ نَرْم-وَ-قِيْمَتِي پوِشْنَدِه دِسْتَكِ چِيَوِهَايِ شِي رِه

دَ حَلْقِه هَايِ اَزُو تِيرِ كُنِه. ^٩ أَوْنَا يِگِ رَخْتِ لِاجوَرْدِي بِيگِيرِه وَ چِرَاغْدَانِ رِه كِه بَلْدِه رُوِشْنِي

أَسْتِه قَدْ چِرَاغَايِ شِي، چِرَاغِ كَلْكَرَكِ هَايِ شِي، پَطْنُوسِ هَايِ شِي وَ پِگِ ظَرْفَايِ رُوغُونِ

شِي كِه بَلْدِه اَزُو دَ كَارِ مَوْرِه بُوِشْنِه. ^{١٠} بَعْدِ اَزُو أُو رِه وَ پِگِ أَسْبَابِ شِي رِه قَدْ پوسْتِ نَرْم-

وَ-قِيْمَتِي بُوِشْنِه وَ دَ بِلِه زَمْبِيلِ چَوْبِي بِيْلِه. ^{١١} دَ رُوِي قُرْبَانِگَاهِ طَلَايِي أَوْنَا يِگِ رَخْتِ

لِاجوَرْدِي أَوَارِ كُنِه وَ أُو رِه قَدْ پوسْتِ نَرْم-وَ-قِيْمَتِي بُوِشْنِه وَ دِسْتَكِ چِيَوِهَايِ شِي رِه دَ حَلْقِه

هَايِ اَزُو تِيرِ كُنِه. ^{١٢} وَ أَوْنَا تَمَامِ أَسْبَابِ خِدْمَتِ رِه كِه قَدْ اَزْوَا دَ جَايِگَاهِ مُقَدَّسِ خِدْمَتِ

مُوشِه دَ يِگِ رَخْتِ لِاجوَرْدِي بِيْلِه وَ أَوْنَا رِه قَدْ پوسْتِ نَرْم-وَ-قِيْمَتِي پوِشْنَدِه دَ بِلِه زَمْبِيلِ

چوبی بیله. ^{۱۳} اونا خگشترِ قُربانگاهِ برونزی ره خالی کنه و دَ رُوی قُربانگاه یگ رختِ آرغوانی آوار کنه. ^{۱۴} بعد ازو یگِ اسبابِ قُربانگاه ره که بلده خدمتِ ازو دَ کار مورِه، یعنی آتشدان ها، چنگک ها، خاک انداز ها، کاسه ها و تمامِ اسبابِ دیگه شی ره دَ رُوی رخت ایشته دَ بله ازو یگ پوش از پوستِ نرم-و-قیمتی آوار کنه و دستک چپوهای شی ره دَ حلقه های ازو تیر کنه. ^{۱۵} وختیکه هارون و باچه های شی پوشندون چیزای مُقدَّس و یگِ اسبابِ جایگاهِ مُقدَّس ره خلاص کد و خیمه گاه آماده کوچ ددو شد، اوخته اولاده قُهات بییه و اونا ره بیره؛ مگم اونا دَ چیزای مُقدَّس دست نزنه، نَشْنه که بُمَره. اینمیا چیزای آسته که اولاده قُهات باید از خیمه مُلاقاتِ انتقال بدیه. ^{۱۶} العازار باچه هارون پیشوا مسئولِ روغو بلده روشنی، بُخورِ خوشبوی، هدیه غلّه-و-دانه روزانه و روغونِ مَسَحِ بَشَه؛ او از تمامِ جایگاهِ مُقدَّس و هر چیزی که دَ منه شی آسته نظارت کنه: از یگِ چیزای مُقدَّس و اسبابِ از جایگاه.

^{۱۷} و خداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ^{۱۸} ”شمو نیلید که سلسله اولادِ بابه های قُهاتیا از مینکلِ لاویا قطع شنه. ^{۱۹} پس اینی کار ره بلده ازوا انجام بدید تا زنده بُمَنه و نَمَره: وختیکه قُهاتیا دَ مُقدَّستَرین چیزا نزدیک موشه، هارون و باچه های شی باید داخل بوره و وظیفه و بارِ هر کدم ازوا ره تعیین کنه. ^{۲۰} مگم قُهاتیا نباید داخل بوره که چیزای مُقدَّس ره توخ کنه، حتی بلده یگ لحظه ام نه؛ اگه نه اونا مومره.“

وظیفه اولادِ بابه های جرشونیا

^{۲۱} و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۲۲} ”اولادِ جرشون ره ام دَ مُطابقِ خانوار های بابه کَلونا و اولادِ بابه های ازوا سرشُماری کُو. ^{۲۳} از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه مَلاقات خدمت کُنه، حساب کُو. ^{۲۴} خدمتِ اولادِ بابه های جرشونی دَ باره انتقالِ دَدونِ بار ازی قرار آسته: ^{۲۵} اونا باید پرده های خیمه مُقدّس، یعنی خیمه مَلاقات ره قد پوشش شی و پوششِ پوستِ نرم-و-قیمتی که دَ بله ازو آسته و پرده درگه خیمه مَلاقات ره انتقالِ بدیه، ^{۲۶} امچنان پرده های حولی ره که دَ چار طرفِ خیمه مُقدّس و قربانگاه آسته و پرده درگه حولی ره و ریسپونای ازوا و پگِ آسبابی ره که بلده ازوا دَ کار موره. هر چیزی که لازم بَشه دَ باره ازوا انجام دده شنه، جرشونیا باید انجامِ بدیه. ^{۲۷} تمامِ خدمتِ جرشونیا باید دَ امرِ هارون و باچه های شی انجام دده شنه، چی کارِ انتقالِ دَدو بَشه، چی هر کارِ دیگه؛ شمو باید وظیفه ازوا و تمامِ بارهای ازوا ره تعیین کُنید. ^{۲۸} اینمیا خدمتِ اولادِ بابه های جرشونیا دَ خیمه مَلاقات آسته؛ و اونا وظیفه خُو ره دَ زیرِ نظرِ ایتامار باچه هارون پیشوا انجامِ بدیه.“

وظیفه اولادِ بابه های مِریا

^{۲۹} ”اولادِ مِریا ره دَ مُطابقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کَلونای ازوا حساب کُو؛ ^{۳۰} از

سی ساله و باله‌تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، حساب کُو. ^{۳۱} وظیفه ازوا دَ باره انتقال دَدو، دَ پالوی تمام خدمت های ازوا دَ خیمه ملاقات ازی قرار آسته: چپو های چارتراش جایگاهِ مُقَدَّس، پُشت‌بندهای شی، ستون های شی و پایه های شی، ^{۳۲} ستون های چارطرفِ حولی و پایه های ازوا، میخ های ازوا، ریسپونای ازوا قد تمامِ اسبابِ ازوا و پگِ چیزای که بلده ازوا دَ کارِ موره. شُمو اسباب های ره که اونا باید انتقالِ بدیه نام گرفته دَزوا تعیین کنید. ^{۳۳} اینمی وظیفه اولادِ بابه های مِراربا آسته، دَ پالوی تمامِ خدمت های ازوا دَ خیمه ملاقات که اونا باید دَ زیرِ نظرِ ایتامار باچه هارون پیشوا انجامِ بدیه.

سرشماری خدمتگرای طایفه لاوی

^{۳۴} پس موسی و هارون و رهبرای جماعت، اولادِ قَهات ره دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه‌کلونای ازوا حساب کد، ^{۳۵} از سی ساله و باله‌تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنست دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه. ^{۳۶} کسای که از جم ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های شی حساب شد، دُو هزار و هفت صد و پنجاه نفر بود. ^{۳۷} اینمی تعدادِ حساب شده های اولادِ بابه های قَهاتیا بود، تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت مَوکد و موسی و هارون دَ مُطابِقِ امری که خُداوند دَ وسیله موسی کُدد، حساب کد.

^{۳۸} کسای که از جمِ اولادِه چَرشون دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ^{۳۹} از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، ^{۴۰} تعداد حساب شده های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا دُو هزار و شش صد و سی نفر بود. ^{۴۱} اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های چَرشونیا بود، تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت مُوکد و موسی و هارون دَ مُطابِقِ امرِ خداوند اونا ره حساب کد.

^{۴۲} کسای که از جمِ اولادِه مراری دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ^{۴۳} از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، ^{۴۴} تعداد حساب شده های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا، سه هزار و دُو صد نفر بود. ^{۴۵} اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های مراریا بود که موسی و هارون دَ مُطابِقِ امری که خداوند دَ وسیله موسی کدد، اونا ره حساب کد.

^{۴۶} پگِ کسای که از جمِ لاویا دَ وسیله موسی و هارون و رهبرای اسرائیل دَ مُطابِقِ اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ^{۴۷} از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که آماده خدمت بود و میتنست کارِ خدمت و کارِ انتقال ددو ره دَ خیمه ملاقات انجام بدیه، ^{۴۸} تعداد حساب شده های ازوا هشت هزار و پنج صد و هشتاد نفر بود. ^{۴۹} دَ مُطابِقِ امرِ خداوند دَ وسیله موسی اونا دَ وظیفه های مُختلفِ مقرر شد تا کارِ خدمت و

د امزی رقم اونا د وسيله موسی حساب شد، امو رقم که خداوند دزو امر کدد.

پاک نگاه کدون خیمه گاه

۵ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^۲ "د بنی اسرائیل امر کو تا اونا هر کسی ره که کولی گرفته و هر کسی ره که آوریزری دره و هر کسی ره که د وسيله دست زدو د جنازه ناپاک شده، از خیمه گاه بر کنه. ^۳ چی مرد بشه، چی خاتو، اونا ره بر کنید. اونا ره از خیمه گاه بر کنید تا اونا خیمه گاه خو ره، یعنی جایی ره که ما د مینکل ازوا بود-و-باش درم، نجس نکنه." ^۴ پس بنی اسرائیل امو رقم کد و امو کسا ره از خیمه گاه بر کد. امو رقم که خداوند د موسی گفتد، بنی اسرائیل امو رقم کد.

جرمانه خطا

۵ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^۶ "د بنی اسرائیل بگی: 'وختی یگ مرد یا خاتو د ضد یگ انسان مرتکب گناه موشه و د خداوند خیانت موکنه، او نفر مجرم موشه. ^۷ او باید گناهی ره که کده، اقرار کنه و تاوان جرم خو ره مکمل آورده پنج یگ ازو ره ام د بله شی

إِضَافَةً كُنْهَ؛ اَوْخْتَهُ أَوْ رَهَ دَ امْرُؤٍ كَسِبَ بِدِيهِ كَهَ دَ ضِدِّ شَيْءٍ جُرْمٍ كَدَه. ^٨ اگه اَمُو نَفَرٍ اَسِيْبٍ
 دِيْدَه مُرْدَه بَشَه وَ كُدَم قَوْمَايِ نَزْدِيكٍ نَدَشْتَه بَشَه كَه تَاوَانِ جُرْمٍ دَز شَيْءٍ دَدَه شُنَه، اَوْخْتَه
 تَاوَانِ جُرْمٍ دَ خُدَاوَنَد دَدَه شُنَه وَ اَز پِيْشَوَا بَشَه؛ اِي عِلَاوَه اَز قُوْچِ كِفَاْرَه اَسْتَه كَه قَد شَيْءٍ
 بَلَدَه نَفَرٍ مُجْرِمٍ كِفَاْرَه مُوشَه. ^٩ اَز تَمَامِ هَدِيَه هَايِ مُقَدَّسِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ، هَر هَدِيَه رَه كَه اَوْنَا دَ
 پِيْشَوَا مِيْرَه، اَزُو مُوشَه. ^{١٠} هَدِيَه هَايِ مُقَدَّسِ هَر نَفَرٍ اَز خُودِ شَيْءٍ مُوشَه، وَ هَر چِيْزِي رَه كَه
 اَو نَفَرٍ دَ پِيْشَوَا مِيْدِيَه، اَزُو مُوشَه. ^{١١}”

خَاتُونِي كَه زِيْرِ شَكِّ شُوِي خُو قَرَار مِيْگِيْرَه

^{١٢}” خُدَاوَنَد قَد مُوسَى كَپَ زَدَه كُفْت: ^{١٢}” قَد بَنِي اِسْرَائِيْلِ كَپَ بَزَنٍ وَ دَزْوَا بُكِي: ‘اگه خَاتُونِ
 كُدَم كَسِ گَمْرَاهِ شُدَه دَزُو خِيَانَتِ كُنَه ^{١٣} وَ يِگ مَرْدِ دِيْگَه قَد اَزُو خَاو شُنَه وَ اِي كَارِ اَز شُوِي
 شَيْءٍ تَاشَه بَشَه، يَعْني تَاشَه بَشَه كَه اَو خُودِ رَه نَجِسِ كَدَه، اگه دَ ضِدِّ اَزُو كُدَم شَاهِدِ اَم
 نَبَشَه وَ دَ غَيْتِ فِعْلِ زِنَا كِرْفَتَارِ نَشُدَه بَشَه، ^{١٤} وَ اگه اَحْسَاسِ غَيْرَتِ دَ بَلَه اَمْرُو مَرْدِ بِيْيه وَ
 دَ بَارَه خَاتُونِ خُو كَه خُودِ رَه نَجِسِ كَدَه غَيْرَتِ كُنَه يَا اَم اگه اَحْسَاسِ غَيْرَتِ دَ بَلَه اَمْرُو مَرْدِ
 بِيْيه وَ دَ بَارَه خَاتُونِ خُو غَيْرَتِ كُنَه دَ حَالِيْكَه اَو خُودِ رَه نَجِسِ نَكَدَه، ^{١٥} دَ هَر دُو صُورَتِ
 اَمُو مَرْدِ بَايْدِ خَاتُونِ خُو رَه دَ حُضُورِ پِيْشَوَا بُرَه وَ هَدِيَه رَه كَه بَلَدَه خَاتُونِ شَيْءٍ اَسْتَه، يَعْني
 دَهْمُ حِصَّه يِگ اَيْفَه اَرْدِ جَوِ رَه اَم بِيْرَه؛ اَو دَ بَلَه هَدِيَه رُوغُو شِيُو نَكُنَه وَ دَ بَلَه شَيْءٍ كُنْدُرِ
 نَيْلَه، چِرَاكَه اَو يِگ هَدِيَه غَلَّه-وَ-دَانَه بَلَدَه غَيْرَتِ اَسْتَه وَ يِگ هَدِيَه يَادَاوَرِي كَه گُناهِ رَه دَ

۱۶ اوخته پیشوا امو خاتو ره نزدیک بیره و دَ حُضورِ خُداوند ایسته کُنه؛ ^{۱۷} و پیشوا او

مُقَدَّس ره دَ یگ ظرفِ گلی بَگیره و یگ مقدار خاک از زمینِ خَیمه مُقَدَّس گِرِفته دَ مَنه او پورته کُنه. ^{۱۸} و پیشوا امو خاتو ره دَ حُضورِ خُداوند ایسته کده موبای ازو ره واز کنه و

هدیه یادآوری ره که هدیه غَیرت آسته دَ بِلِه دِستِ ازو بیله و او تلخ لعنت دَ دِستِ پیشوا بَشه. ^{۱۹} اوخته پیشوا امو خاتو ره قسم دده دز شی بَگیه: ”اگه یگو مرد تو خاو نکده و

اگه تو سون ناپاکی نرفته دَ حالیکه زیر نکاح شوی خو بودے، امزی او تلخ لعنت سالم بُمنی. ^{۲۰} لیکن اگه تو گمراه شُدے دَ حالیکه زیر نکاح شوی خو بودے و خود ره نجس

کدے و یگو مردِ دیگه بَغیر از شوی تو قد تو خاو کده” ^{۲۱} - دَ امزی غَیت پیشوا امو خاتو ره قسم لعنت بدیه و دَ خاتو بَگیه: - ”خُداوند تو ره دَ مینکل قوم تو مایه لعنت و قسم

جور کُنه و رَحْم تو ره خُشک کده کوره تو ره آماس دَلجی کُنه؛ ^{۲۲} و امی او لعنت دَ کوره تو داخل شُدِه کوره تو ره آماس دَلجی کُنه و رَحْم تو ره خُشک. ” و امو خاتو بَگیه:

”آمین، آمین!“

۲۳ اوخته پیشوا امی لعنت ها ره دَ یگ طومار نوشته کُنه و اونا ره دَ مَنه او تلخ بَشویه.

۲۴ و امو او تلخ لعنت ره دَ امزو خاتو وُچی دَلجی کُنه؛ اوخته امو او لعنت دَ داخل ازو رفته

دَ تلخی تَبَدیل موشه. ^{۲۵} بعد ازو پیشوا هدیه غَیرت ره از دِستِ خاتو گِرِفته امو هدیه ره دَ

حُضُورِ خُداوند بِلند كُنه و دَ نَزْدِيكِ قُرْبانگاہ بیره؛ ^{۲۶} پيشوا يگ مُشت امزُو هديه گِرِفْتِه دَ عِنوانِ نشانی هديه دَ بِلِه قُرْبانگاہ بُسوزَنه و بعد ازُو امُو آو ره دَ خاتُو وُچي دَلجی كُنه. ^{۲۷} امی كه آو ره دَزُو وُچي دَلجی كُنه، اگه آو خود ره نَجِس كده دَ شُوی خُو خِيانَت كده بَشه، امُو آو لَعنت دَ داخِلِ ازُو رَفْتِه تَلخ موشه و كُورِه ازُو آماس كده رَحْم شِي خُشك موشه و امُو خاتُو دَ مِينكَلِ قَوْمِ خُو مایِه لَعنت جور موشه. ^{۲۸} ولے اگه امُو خاتُو خود ره نَجِس نَكده بَشه و پاكَ بَشه، اوخته آو سَالِمِ مومنه و مِيتَنه اولاد بَزِيه.

^{۲۹} اينمى قانُونِ غَيْرَتِ اَسْتِه دَ بارِه خاتُونی كه دَ زيرِ نِكَاحِ شُوی خُو بَشه و گُمراه شُدِه خود ره نَجِس كده بَشه، ^{۳۰} يا مردی كه روحِ غَيْرَتِ دَ بِلِه شِي بييه و آو دَ بارِه خاتُونِ خُو غَيْرَتِ كُنه. پيشوا بايد امُو خاتُو ره دَ حُضُورِ خُداوند ايسته كُنه و پگِ امزِي قانُونِ ره دَ بِلِه ازُو اِجرا كُنه. ^{۳۱} دَمزِي قَضِيه امُو مَرَدِ بے گُناه اَسْتِه، ولے خاتُو اگه گُناه كده بَشه، جَزای گُناه خُو ره مِينگره. “

قانُونِ نَذَرِ

^۱ خُداوند قد موسى گپ زده گُفت: ^۲ “قد بنی اسرائیل گپ بَزَن و دَزُوا بُگي: ‘وختِيكه يگ مَرَدِ يا خاتُو نَذَرِ خاصِ يعنی نَذَرِ وَقْفِ دَ گردونِ خُو ميگيره و خود ره بَلدِه خُداوند وَقْفِ مونه، ^۳ آو بايد از شرابِ انگُور و شرابِ قوی پرهيز كُنه و سِرِكِه انگُور و سِرِكِه ديگه

چیزا ره وُچی نَکنه؛ از هیچ رقم او انگور وُچی نَکنه و انگور تازه یا خُشک نَخوره. ^۴ او دَ تمام روزای وَقف خُو چیزای ره که از تاگ انگور حاصل موشه نَخوره، از خسته گِرِفته تا پوست شی. ^۵ او دَ تمام روزای نذر وَقف خُو تیغ ره دَ سر خُو نَزنه؛ تا تکمیل شُدون روزای که خود ره بلده خُداوند وَقف کده، مُقَدَّس بَشه و بیله که گیسو ها یعنی موی های سر شی دراز بییه. ^۶ او دَ تمام روزای که خود ره بلده خُداوند وَقف کده، باید دَ نزدیک جنازه نَره. ^۷ حتی اگه آته، آبه، برار یا خوار شی ام بُمَره؛ او باید خود ره نَجِس نَکنه، چراکه نشان وَقف ازو بلده خُدای شی دَ سر ازو آسته. ^۸ او دَ تمام روزای وَقف خُو بلده خُداوند مُقَدَّس آسته.

^۹ اگه یگو کس بے بلغه دَ پالوی ازو بُمَره و سر وَقف شُده ازو نَجِس شُنه، اوخته او سر خُو ره دَ روز پاک شُدون خُو تراش کُنه، یعنی دَ روز هفتم تراش کُنه. ^{۱۰} او دَ روز هشتم یگ جوره قُمری یا دُو چُوچه کوتر ره دَ پیش پیشوا دَ دان درگه خیمه ملاقات بیره ^{۱۱} و پیشوا یکی ازوا ره دَ عنوان قُربانی گناه و دیگه شی ره دَ عنوان قُربانی سوختنی تقدیم کده بلده ازو کِفاره کُنه، چراکه او نفر بخاطر جنازه گناه کده؛ دَ امزو روز او سر خُو ره دُوباره تقدیس کُنه ^{۱۲} و روزای وَقف خُو ره از نو بلده خُداوند نذر کُنه و یگ نَریره یگ ساله ره دَ عنوان قُربانی جُرم بیره. روزای پیش ازو حساب نموشه، چراکه سر وَقف شُده شی نَجِس شُد.

^{۱۳} اینی قانون ره نفرِ وَقَف شُدِه دَ امْرُو روز دَ جای بیره که روزای وَقَفِ ازو تکمیل موشه: او باید دَ دانِ درگه خیمه مُلاقات اُورده شنه ^{۱۴} و او قُرْبانِ خُو ره دَ خُداوند تقدیم کنه، یعنی یگ نَرَبَرِه یگ ساله و بے عیب دَ عِنوانِ قُرْبانِ سوختنی، یگ بارِه مادِه یگ ساله و بے عیب دَ عِنوانِ قُرْبانِ گناه، یگ قُوچ بے عیب دَ عِنوانِ قُرْبانِ سلامتی، ^{۱۵} یگ تُکری نانِ فطیر، تُکی های ره که از بهترین آرد و قد روغو گت شُدِه بَشه و نان های فطیرِ تُنک ره که دَ رُوی شی روغو ملیده شُدِه بَشه قد هدیه غَلّه-و-دانه ازوا و قد هدیه های وُچی کَدنی ازوا. ^{۱۶} پیشوا امو چیزا ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره و قُرْبانِ گناه و قُرْبانِ سوختنی ازو ره تقدیم کنه. ^{۱۷} او قُوچ ره دَ عِنوانِ قُرْبانِ سلامتی قد تُکری نانِ فطیر دَ خُداوند تقدیم کنه و هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی ازو نفر ره ام تقدیم کنه. ^{۱۸} اوخته نفرِ وَقَف شُدِه سرِ تقدیس شُدِه خُو ره دَ دانِ درگه خیمه مُلاقات کل کنه و موی سرِ تقدیس شُدِه خُو ره گِرِفته دَ آتشی پورته کنه که دَ زیرِ قُرْبانِ سلامتی آسته. ^{۱۹} پیشوا یگ قی جوشنده شُدِه قُوچ ره قد یگ تُکی فطیر و یگ نانِ فطیرِ تُنک از تُکری گِرِفته دَ بله دستِ نفرِ وَقَف شُدِه بيله؛ ای کار ره بعد از تراش شُدونِ سرِ تقدیس شُدِه ازو کنه. ^{۲۰} اوخته پیشوا اونا ره دَ عِنوانِ هدیه بلند کَدنی دَ حُضُورِ خُداوند بلند کنه؛ اونا قد سینه بلند شُدِه و رانِ تقدیم شُدِه حِصّه مُقدّس بلده پیشوا آسته. بعد ازو امو نفرِ وَقَف شُدِه میتنه شراب وُچی کنه.

^{۲۱} ای قانون بلده نفرِ وَقَف شُدِه آسته که دَ گردون خُو نذر میگیره. قُرْبانِ ازو بلده خُداوند

باید مُطابِقِ نَذْرِ شَى بَشَه، عِلاوَه از چِیزِی کِه اُو مِیتَنَه تَقْدِیم کُنَه. اُو مُطابِقِ نَذْرِی کِه دَ گردون خُو گِرِفْتَه باید عمل کُنَه و قانُون رِه بَلَدَه وَقْفِ خُو اِجرا کُنَه. ”

بَرَکَتِ پِیشوایو بَلَدَه بَنی اِسْرائیل

۲۲ خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ”۲۳“ قد هارُون و باچه های شى گپ بزن و دزوا بُوگی:

بَنی اِسْرائیل رِه دَ امزى طَریقَه بَرَکَتِ بَدید و دزوا بُوگید:

۲۴“ خُداوند تُو رِه بَرَکَتِ بَدیه و از تُو مُحافِظَت کُنَه.

۲۵ خُداوند قد نُورِ رُوی خُو دَ بَلَه تُو روشنى کُنَه و فِیضِ اَزُو نَصیب تُو شَنه.

۲۶ خُداوند رُوی خُو رِه سُون تُو کُنَه و دَز تُو صُلح-و-آرامش بَدیه.

۲۷ دَمزى رِقْم اونا نام مَره دَ پِیشِ بَنی اِسْرائیل بَگیره و ما اونا رِه بَرَکَتِ مِیدِیم.

هدیه ها بَلَدَه تَقْدِیسِ جایگاهِ مُقَدَّسِ و وَقْفِ قُربانگاه

۷ دَ روزى کِه مُوسى کارِ ایسته کدونِ جایگاهِ مُقَدَّسِ رِه تَکْمیل کد و اُو رِه قد پَگ

أسباب شی مَسَح کده تقدیس کد و قُربانگاه و تمامِ أسباب شی ره ام مَسَح کده تقدیس کد،^۲ رهبرای اسرائیل که کته کلونای اولادِ بابه های ازوا بُود، هدیه تقدیم کد. اونا رهبرای طایفه ها بُود که دَ بِلَه حساب شُده های بنی اسرائیل مُقرر شُدُد.^۳ اونا هدیه های خُو ره که دَ حُضُورِ خُداوند اُورد، شَش گاڈی سرپوشیده و دوازده گاو بُود: از طرفِ هر دُو رهبر یگ گاڈی و از طرفِ هر کُدمِ ازوا یگ نرگاو. و اونا اُمُو هدیه ها ره دَ پیشِ رُوی جایگاهِ مُقَدَّس تقدیم کد.

^۴ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۵ ”اُمُو هدیه ها ره ازوا قَبُول کُوتَا بِلَدِه خِدْمَت دَ خِمِه مَلاقاتِ اِسْتِفاده شُنه. اونا ره دَ لاویا بَدی، دَ هر کُدم شی نظر دَ خِدْمَت شی.“^۶ پس مُوسیٰ گاڈی ها و گاو ها ره گِرِفت و اونا ره دَ لاویا تسلیم کد.^۷ دُو گاڈی و چار گاو دَ اولادِه جَرشون دَد، دَ مُطابِقِ خِدْمَتِ ازوا،^۸ و چار گاڈی و هشت گاو دَ اولادِه مِراری دَد، دَ مُطابِقِ خِدْمَتِ ازوا، که پگِ ازوا دَ زِیرِ دِستِ ایتامار باچه هارُون خِدْمَت مُوکد.^۹ مگم دَ اولادِه قُهات هیچ چیز نَدَد، چراکه اونا مَسئُولِیتِ بُردونِ چیزای مُقَدَّس ره دَشت و اونا ره دَ شانه های خُو مُوبُرد.

^{۱۰} رهبرای ام بِلَدِه وَقْف کدونِ قُربانگاه از روزی که اُو مَسَح شُد هدیه ها تقدیم کد؛ اونا هدیه های خُو ره دَ پیشِ قُربانگاه تقدیم کد.^{۱۱} ازی که خُداوند دَ مُوسیٰ گُفتد: ”دَ یگ روز یگ رهبر هدیه خُو ره بِلَدِه وَقْف کدونِ قُربانگاه تقدیم کُنه،“ اونا اُمُو رقم کد.

^{۱۲} کسی که دَ روزِ اوّل هدیه خُو ره تقدیم کد، نحشون باچه عمیناداب از طایفه یهودا بُود.
^{۱۳} هدیه ازو یگ ظرف نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقال وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی
که هفتاد مِثقال وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بُود و هر دُوی
ازوا پُر از بهترین آردِ روغو گُٹ شُده بلده هدیه غلّه-و-دانه بُود؛ ^{۱۴} امچنان یگ جامکِ
طِلاّیی که ده مِثقال وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوی بُود؛ ^{۱۵} یگ جونه-گاو، یگ قُوج و
یگ نرَبَره یگ ساله بلده قُربانی سوختنی؛ ^{۱۶} یگ تُکه بلده قُربانی گُناه؛ ^{۱۷} و دُو گاو، پَنج
قُوج، پَنج تُکه و پَنج نرَبَره یگ ساله بلده قُربانی سلامتِی. ای هدیه نحشون باچه
عمیناداب بُود.

^{۱۸} دَ روزِ دوّم، نَتَنائیل باچه صوغر رهبرِ اولاده یساکار هدیه تقدیم کد. ^{۱۹} هدیه ره که تقدیم
کد، یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقال وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که
هفتاد مِثقال وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بُود و هر دُوی
ازوا پُر از بهترین آردِ روغو گُٹ شُده بلده هدیه غلّه-و-دانه بُود؛ ^{۲۰} امچنان یگ جامکِ
طِلاّیی که ده مِثقال وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوی بُود؛ ^{۲۱} یگ جونه-گاو، یگ قُوج و
یگ نرَبَره یگ ساله بلده قُربانی سوختنی؛ ^{۲۲} یگ تُکه بلده قُربانی گُناه ^{۲۳} و دُو گاو، پَنج
قُوج، پَنج تُکه و پَنج نرَبَره یگ ساله بلده قُربانی سلامتِی. ای هدیه نَتَنائیل باچه صوغر
بُود.

^{۲۴} دَ رُوزِ سَوَم، اِلِيَابِ بَاچِه حِيلون رِهبرِ اولادِه زَبُولون هديه تَقْدِيم كد. ^{۲۵} هديه اَزو يگ
ظرفِ نُقرهَيِي بُود كه يگ صد و سِي مِثقالِ وَزن دَشت و يگ تَشتِ نُقرهَيِي كه هفتادِ مِثقالِ
وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوي شِي دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقَدَّسِ بُود و هر دُوي اَزوا پُر از
بِهتَرين اَرِدِ روغو گُت شُدِه بَلدِه هديه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۲۶} امچنان يگ جامَكِ طِلايِي كه دِه
مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوي بُود؛ ^{۲۷} يگ جونه گاو، يگ قُوج و يگ نَرَبَرِه يگ
سالِه بَلدِه قُرَباني سوختنِي؛ ^{۲۸} يگ تَكِه بَلدِه قُرَباني گُناه؛ ^{۲۹} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تَكِه
و پَنج نَرَبَرِه يگ سالِه بَلدِه قُرَباني سلامتِي. اِي هديه اِلِيَابِ بَاچِه حِيلون بُود.

^{۳۰} دَ رُوزِ چارُم، اِلِيَصُورِ بَاچِه شِدِيئور رِهبرِ اولادِه رُتوبين هديه تَقْدِيم كد. ^{۳۱} هديه اَزو يگ
ظرفِ نُقرهَيِي بُود كه يگ صد و سِي مِثقالِ وَزن دَشت و يگ تَشتِ نُقرهَيِي كه هفتادِ مِثقالِ
وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوي شِي دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقَدَّسِ بُود و هر دُوي اَزوا پُر از
بِهتَرين اَرِدِ روغو گُت شُدِه بَلدِه هديه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۳۲} امچنان يگ جامَكِ طِلايِي كه دِه
مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوي بُود؛ ^{۳۳} يگ جونه گاو، يگ قُوج و يگ نَرَبَرِه يگ
سالِه بَلدِه قُرَباني سوختنِي؛ ^{۳۴} يگ تَكِه بَلدِه قُرَباني گُناه ^{۳۵} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تَكِه و
پَنج نَرَبَرِه يگ سالِه بَلدِه قُرَباني سلامتِي. اِي هديه اِلِيَصُورِ بَاچِه شِدِيئور بُود.

^{۳۶} دَ رُوزِ پَنجُم، شَلُومِيئيلِ بَاچِه صُورِيشدای رِهبرِ اولادِه شِمعون هديه تَقْدِيم كد. ^{۳۷} هديه
اَزو يگ ظرفِ نُقرهَيِي بُود كه يگ صد و سِي مِثقالِ وَزن دَشت و يگ تَشتِ نُقرهَيِي كه

هفتاد مِثقالِ وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَرِ دُوِي شَيِ دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقدَّسِ بُوَد و هَرِ دُوِي
ازوا پُرِ از بَهِتَرين آردِ روغو گُت شُدِه بَلدِه هَديِه غَلَّه-و-دانِه بُوَد؛ ^{۳۸} امچنان يگِ جامَكِ
طِلايِي كِه دِه مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و پُرِ از بُوخوَرِ خوشبُوِي بُوَد؛ ^{۳۹} يگِ جَونِه-گاو، يگِ قُوچِ و
يگِ نَرَبَرِه يگِ سالِه بَلدِه قُربانِي سوختنِي؛ ^{۴۰} يگِ تَكِه بَلدِه قُربانِي گُناهِ؛ ^{۴۱} و دُوِ گاو، پَنجِ
قُوچِ، پَنجِ تَكِه و پَنجِ نَرَبَرِه يگِ سالِه بَلدِه قُربانِي سَلامَتِي. اِي هَديِه شَلومِيعيلِ باچِه
صُورِيشَدايِ بُوَد.

^{۴۲} دَ رُوژِ شَشُمِ، اِلياسافِ باچِه دَعوئيلِ رَهبرِ اولادِه جادِ هَديِه تَقديمِ كَد. ^{۴۳} هَديِه اَزو يگِ
ظرفِ نَقَرهِي بُوَد كِه يگِ صَد و سِي مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و يگِ تَشْتِ نَقَرهِي كِه هفتادِ مِثقالِ
وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَرِ دُوِي شَيِ دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقدَّسِ بُوَد و هَرِ دُوِي ازوا پُرِ از
بَهِتَرين آردِ روغو گُت شُدِه بَلدِه هَديِه غَلَّه-و-دانِه بُوَد؛ ^{۴۴} امچنان يگِ جامَكِ طِلايِي كِه دِه
مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و پُرِ از بُوخوَرِ خوشبُوِي بُوَد؛ ^{۴۵} يگِ جَونِه-گاو، يگِ قُوچِ و يگِ نَرَبَرِه يگِ
سالِه نَرِ بَلدِه قُربانِي سوختنِي؛ ^{۴۶} يگِ تَكِه بَلدِه قُربانِي گُناهِ؛ ^{۴۷} و دُوِ گاو، پَنجِ قُوچِ، پَنجِ
تَكِه و پَنجِ نَرَبَرِه يگِ سالِه بَلدِه قُربانِي سَلامَتِي. اِي هَديِه اِلياسافِ باچِه دَعوئيلِ بُوَد.

^{۴۸} دَ رُوژِ هَفْتَمِ، اِليشَمعِ باچِه عَمِيهودِ رَهبرِ اولادِه اِفرايمِ هَديِه تَقديمِ كَد. ^{۴۹} هَديِه اَزو يگِ
ظرفِ نَقَرهِي بُوَد كِه يگِ صَد و سِي مِثقالِ وَزَنِ دَشْت و يگِ تَشْتِ نَقَرهِي كِه هفتادِ مِثقالِ
وَزَنِ دَشْت؛ وَزَنِ هَرِ دُوِي شَيِ دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقدَّسِ بُوَد و هَرِ دُوِي ازوا پُرِ از

بِهْتَرِين آردِ رُوغو گُٹ شُدِه بَلدِه هِدِيه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۵۰} امچنان يگ جامکِ طِلايِي که دِه
مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوي بُود؛ ^{۵۱} يگ جونِه گاو، يگ قُوج و يگ نَرَبَرِه يگ
سالِه بَلدِه قُرباني سوختنِي؛ ^{۵۲} يگ تُکِه بَلدِه قُرباني گُناه؛ ^{۵۳} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تُکِه
و پَنج نَرَبَرِه يگ سالِه بَلدِه قُرباني سلامتِي. اِي هِدِيه اِيشَمع باچِه عَمِيهُود بُود.

^{۵۴} دَ رُوژِ هِشْتَم، جَمَلِيئِيل باچِه فدِهصُور رِهبرِ اولادِه مَنسِي هِدِيه تَقْدِيم کد. ^{۵۵} هِدِيه اَزو
يگ ظرفِ نُقرهِيي بُود که يگ صد و سِي مِثقالِ وَزن دَشت و يگ تَشتِ نُقرهِيي که هفتاد
مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هِر دُوي شِي دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقَدَّس بُود و هِر دُوي ازوا پُر از
بِهْتَرِين آردِ رُوغو گُٹ شُدِه بَلدِه هِدِيه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۵۶} امچنان يگ جامکِ طِلايِي که دِه
مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوي بُود؛ ^{۵۷} يگ جونِه گاو، يگ قُوج و يگ نَرَبَرِه يگ
سالِه بَلدِه قُرباني سوختنِي؛ ^{۵۸} يگ تُکِه بَلدِه قُرباني گُناه؛ ^{۵۹} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تُکِه
و پَنج نَرَبَرِه يگ سالِه بَلدِه قُرباني سلامتِي. اِي هِدِيه جَمَلِيئِيل باچِه فدِهصُور بُود.

^{۶۰} دَ رُوژِ نُهَم، اَبِيدان باچِه جدِعونِي رِهبرِ اولادِه بِنِيامين هِدِيه تَقْدِيم کد. ^{۶۱} هِدِيه اَزو يگ
ظرفِ نُقرهِيي بُود که يگ صد و سِي مِثقالِ وَزن دَشت و يگ تَشتِ نُقرهِيي که هفتاد مِثقالِ
وَزن دَشت؛ وَزنِ هِر دُوي شِي دَ مُطابِقِ مِثقالِ جايگاهِ مُقَدَّس بُود و هِر دُوي ازوا پُر از
بِهْتَرِين آردِ رُوغو گُٹ شُدِه بَلدِه هِدِيه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۶۲} امچنان يگ جامکِ طِلايِي که دِه
مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوي بُود؛ ^{۶۳} يگ جونِه گاو، يگ قُوج و يگ نَرَبَرِه يگ

ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۶۴} یگ تُکه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۶۵} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تُکه و پَنج نَرَبَرِه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه آیدان باچه جدعونی بُود.

^{۶۶} دَ روزِ دَهْم، اَخِیْعِرِ باچه عمِیْشْدای رهبرِ اولادِه دان هدیه تقدیم کد. ^{۶۷} هدیه ازو یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشْتِ نُقرهیی که هفتادِ مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ بُود و هر دُوی شی پُر از بَهِتَرِین آردِ روغو گُت شُدِه بلده هدیه غَلَّه-و-دانه بُود. ^{۶۸} امِچنان یگ جامکِ طِلائی که ده مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخوَرِ خوشبُوی بُود؛ ^{۶۹} یگ جونه گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبَرِه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۰} یگ تُکه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۷۱} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تُکه و پَنج نَرَبَرِه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَخِیْعِرِ باچه دان بُود.

^{۷۲} دَ روزِ یازدَهْم، فَجِیْعِیْلِ باچه عُرْکانِ رهبرِ اولادِه اَشِیرِ هدیه تقدیم کد. ^{۷۳} هدیه ازو یگ ظرفِ نُقرهیی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشْتِ نُقرهیی که هفتادِ مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّسِ بُود و هر دُوی ازوا پُر از بَهِتَرِین آردِ روغو گُت شُدِه بلده هدیه غَلَّه-و-دانه بُود؛ ^{۷۴} امِچنان یگ جامکِ طِلائی که ده مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخوَرِ خوشبُوی بُود؛ ^{۷۵} یگ جونه گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبَرِه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۶} یگ تُکه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۷۷} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج تُکه و پَنج نَرَبَرِه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه فَجِیْعِیْلِ باچه عُرْکانِ بُود.

^{۷۸} دَ رُوزِ دِوَازْدَهَم، اَخِيْرَعِ بَاچِه عِيْنَان رَهْبِرِ اَوْلَادِه نَفْتَالِي هَدِيْه تَقْدِيْم كَد. ^{۷۹} هَدِيْه اَزُو يِگ
ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُود كِه يِگ صَد و سِي مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و يِگ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه هَفْتَادِ مِثْقَالِ
وَزْنِ دَشْتِ؛ وَزْنِ هَرِ دُوِي شِي دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُود و هَرِ دُوِي اَزِوَا پُرِ اَزِ
بِهْتَرِيْنِ اَرْدِ رِوْعُو كُتْ شُدِه بَلْدِه هَدِيْه غَلَّه-و-دَانِه بُود؛ ^{۸۰} اَمِچْنَانِ يِگ جَامَكِ طِلَّايِي كِه دَه
مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُوِي بُود؛ ^{۸۱} يِگ جُونِه گَاو، يِگ قُوچِ و يِگ نَرَبْرَه يِگ
سَالِه بَلْدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي؛ ^{۸۲} يِگ تَكِه بَلْدِه قُرْبَانِي گُناهِ؛ ^{۸۳} و دُو گَاو، پَنجِ قُوچِ، پَنجِ تَكِه
و پَنجِ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَلْدِه قُرْبَانِي سَلَامْتِي. اِي هَدِيْه اَخِيْرَعِ بَاچِه عِيْنَان بُود.

^{۸۴} جَمْلِه هَدِيْه هَا بَلْدِه وَقْفِ كَدُونِ قُرْبَانْگَاهِ اَزِ ظَرْفِ رَهْبِرَايِ اِسْرَائِيْلِ اَزِ رُوزِي كِه اُو مَسْحِ
شُدِ اِيْنِي بُود: دِوَازْدِه ظَرْفِ نُقْرَهِيِي، دِوَازْدِه تَشْتِ نُقْرَهِيِي و دِوَازْدِه جَامَكِ طِلَّايِي. ^{۸۵} هَرِ
ظَرْفِ نُقْرَهِيِي يِگ صَد و سِي مِثْقَالِ و هَرِ تَشْتِ نُقْرَهِيِي هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ كِه وَزْنِ تَمَامِ
ظَرْفَايِ نُقْرَهِيِي دُو هِزَارِ و چَارِ صَدِ مِثْقَالِ نُقْرَه دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُود. ^{۸۶} دِوَازْدِه
جَامَكِ طِلَّايِي كِه پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُوِي بُود، هَرِ كُدَمِ شِي دَه مِثْقَالِ دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ
مُقَدَّسِ وَزْنِ دَشْتِ كِه وَزْنِ تَمَامِ جَامَكِ هَايِ طِلَّايِي يِگ صَد و بِيْسْتِ مِثْقَالِ بُود. ^{۸۷} پِگِ
چَارْپَايَايِ كِه بَلْدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي اُورْدِه شُدْد، دِوَازْدِه نَرْگَاو، دِوَازْدِه قُوچِ و دِوَازْدِه نَرَبْرَه
يِگ سَالِه قَدِ هَدِيْه غَلَّه-و-دَانِه اَزِوَا بُود؛ اَمِچْنَانِ دِوَازْدِه تَكِه بَلْدِه قُرْبَانِي گُناهِ. ^{۸۸} پِگِ
چَارْپَايَايِ كِه بَلْدِه قُرْبَانِي سَلَامْتِي اُورْدِه شُدْد، بِيْسْتِ و چَارِ نَرْگَاو، شِصْتِ قُوچِ، شِصْتِ
تَكِه و شِصْتِ نَرَبْرَه يِگ سَالِه بُود. اِيْنِمِي هَدِيْه هَا بَلْدِه وَقْفِ كَدُونِ قُرْبَانْگَاهِ تَقْدِيْمِ شُدِ بَعْدِ

از مَسَح شُدون شی .

^{۸۹} وختیکه مُوسی دَ خَیمه مَلاقات داخِل شُد تا قَد خُداوند توره بُگه، اُو یگ آواز ره شَنید که از بِلِه جای کِفاره از مینکلِ دُو کِروبی که دَ بِلِه سرپوشِ صندوقِ شهادتِ قرار دَشت قَد اَزو دَ گپ زدو شُد. دَمزی رقم خُداوند قَد مُوسی توره کُفت .

آماده کدونِ چراغِ ها

▲ ^۱ اوخته خُداوند قَد مُوسی گپ زده کُفت: ^۲ ”قَد هارونِ گپ بَزَن و دَزو بُگی: ‘ وختیکه چراغا ره آماده مونی، امو هفت چراغ باید طرفِ پیشِ رُوی چراغدانِ روشنی بدیه. “ ^۳ پس هارونِ امو رقم کد: اُو چراغا ره رقمی قرار دَد که طرفِ پیشِ رُوی چراغدانِ روشنی بدیه، امو رقم که خُداوند دَ مُوسی امر کُدد. ^۴ ساختِ چراغدانِ از طِلائی چکشکاری شده اینی رقم بُود: از پایه شی گِرَفته تا گُل های شی چکشکاری شُد و مُطابِقِ نَمونه بُود که خُداوند دَ مُوسی نِشو دَده بُود. اَره، اُو چراغدانِ ره امو رقم جور کُدد.

پاک کدو و وَقف کدونِ لاویا

^۵ خُداوند قَد مُوسی گپ زده کُفت: ^۶ ”لاویا ره از مینکلِ بَنی اسرائیل جدا کده اونا ره پاک

^۷ کُو. بَلَدِه پاك كدونِ ازوا اينی كار ره انجام بدي: آوی ره كه بَلَدِه پاك كدو آسته د بَلِه
ازوا پاش بدي؛ اونا بايد مويای تمام جسم خُو ره قد تيغ كل كنه و كالای خُو ره بَشويه و د
امزی طریقه خودون ره پاك كنه. ^۸ بعد ازو اونا بايد يگ جونه گاو ره بَلَدِه قُرَبانی سوختنی
قد هدیه غَلّه-و-دانه شی كه از بهترین آردِ روغو گت شده بَشه گرفته بیره؛ و تُو ام يگ
جونه گاو ديگه بَلَدِه قُرَبانی گناه بیره. ^۹ اوخته لاويا ره د پيش خيمه ملاقات بیره و پگ
جماعتِ بنی اسرائیل ره جم كُو. ^{۱۰} وختيکه لاويا ره د حُضُورِ خُداوند اُوردی، بنی اسرائیل
بايد دستای خُو ره د سرِ لاويا بيله ^{۱۱} و هارون لاويا ره از طرفِ بنی اسرائیل د حُضُورِ
خُداوند د عنوانِ هدیه خاص تقدیم كنه، تا اونا خدمتِ خُداوند ره د جای بیره. ^{۱۲} بعد ازو
لاويا دستای خُو ره د سرِ گاو ها بيله و هارون يگ شی ره د عنوانِ قُرَبانی گناه و ديگه
شی ره د عنوانِ قُرَبانی سوختنی د خُداوند تقدیم كنه تا بَلَدِه لاويا كِفاره شنه. ^{۱۳} اوخته
لاويا ره پيش رُوی هارون و باچه های شی ايسته كُو و اونا ره د عنوانِ هدیه خاص د
خُداوند تقدیم كُو. ^{۱۴} د امزی رقم لاويا ره از مينكلِ بنی اسرائیل جدا كُو و اونا از مه
مُوشه.

^{۱۵} بعد امزی چیزا لاويا ميتنه داخلِ خيمه ملاقات بوره و خدمت كنه. آرے، تُو بايد اونا ره
پاك كنی و د عنوانِ هدیه خاص تقدیم كنی، ^{۱۶} چون از مينكلِ بنی اسرائیل اونا كاملاً دَز
مه دده شده. ما اونا ره د عَوْضِ پگِ كسای كه اولين توليدِ رحم آسته، يعنی د عَوْضِ تمامِ
اولباری های بنی اسرائیل بَلَدِه خود خُو گرفتيم. ^{۱۷} آرے، تمام اولباری های بنی اسرائیل

از مه یه، چی انسان بشه، چی حیوان. دَ امزُو روز که پگِ اوْلباری ها ره دَ سرزمینِ مصر زُدُم، ما اونا ره بلده خود خُو تقدیس کدُم^{۱۸} و لاویا ره دَ عَوْضِ پگِ اوْلباری های بَنی اسرائیل گِرِفْتُم.^{۱۹} ما لاویا ره از مینکلِ بَنی اسرائیل دَ عِنوانِ هدیه دَ هارون و باچه های شی دَدیم تا بلده بَنی اسرائیل دَ خَیمه مُلاقاتِ خِدمت کُنه و بلده ازوا کِفاره کُنه، تا دَ غَیتیکه بَنی اسرائیل دَ نزدیکِ جایگاهِ مُقَدَّسِ مییه، کُدَم بِلَا دَ بِلَه ازوا نیه.

^{۲۰} پس مُوسیٰ و هارون و پگِ جماعتِ بَنی اسرائیل تمامِ امزُو چیزا ره قد لاویا انجام دَد؛ اَره، اَمُو رقم که خُداوند دَ باره لاویا دَ مُوسیٰ اَمَر کُدَد، اَمُو رقم بَنی اسرائیل قد ازوا کد. ^{۲۱} لاویا خودون ره پاک کد و کالا های خُو ره شُشت و هارون اونا ره دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کد. اوخته هارون بلده ازوا کِفاره کد تا اونا ره پاک کُنه. ^{۲۲} بعد ازو لاویا داخلِ خَیمه مُلاقاتِ رفت و دَ پیشِ هارون و باچه های شی خِدمت خُو ره شروع کد. اَمُو رقم که خُداوند دَ باره لاویا دَ مُوسیٰ اَمَر کُدَد، اونا قد ازوا اَمُو رقم کد.

^{۲۳} خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۲۴} ”قانونِ بلده لاویا اینی آسته: اونا از بیست و پنج ساله و باله تر باید دَ جمِ خِدمتگارا شاملِ شُده دَ خَیمه مُلاقاتِ خِدمت خُو ره شروع کُنه. ^{۲۵} و دَ پنجاه سالگی از جمِ خِدمتگارا تقاعد کُنه و دیگه خِدمت نَکُنه. ^{۲۶} اونا میتنه قد برارون خُو دَ خَیمه مُلاقاتِ کومک کُنه، و له خودون شی نَباید خِدمت ره انجام بَدیه. اینمی طریقه آسته که باید لاویا ره دَ وظیفه های ازوا تعیین کُنی.

۹ د ماهِ اوّلِ سالِ دوّم، بعد از بُر شُدونِ بَنیِ إِسْرَائیل از سرزمینِ مِصر، خُداوند دَ بیابونِ سِینا قد مُوسیٰ گپ زده کُفت: ^۲ ”بَنیِ إِسْرَائیل باید عیدِ پَصَح ره دَ وختِ تعین شُدِه شی برگزار کُنه. ^۳ دَ روزِ چاردهمِ امزی ماهِ دَ غیتِ آفتو شِشتو دَ زمانِ تعین شُدِه شی او ره برگزار کُنید؛ او ره دَ مُطابقِ تمامِ احکام و مُقَرّرات شی برگزار کُنید. ^۴ ” پس مُوسیٰ دَ بَنیِ إِسْرَائیل کُفت که پَصَح ره برگزار کُنه. ^۵ و اونا پَصَح ره دَ روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل دَ غیتِ آفتو شِشتو دَ بیابونِ سِینا برگزار کد. تمامِ چیزای ره که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد، بَنیِ إِسْرَائیل اونا ره دَ جای اُورد.

۶ دَمزو غیتِ بعضی کسا دَ جنازه دِست زده نَجِس شُدُد و نَتَنِست پَصَح ره دَ امزو روزِ برگزار کُنه. پس اونا دَ امزو روزِ پیشِ مُوسیٰ و هارونِ اَمَد ^۷ و دَ مُوسیٰ کُفت: ”مو دَ وسیله جنازه انسان نَجِس شُدِے. پس چرا باید از تقدیم کدونِ قربانی بلده خُداوند دَ وختِ تعین شُدِه شی مَنع شُنی و قد دیگه بَنیِ إِسْرَائیل تقدیم نَکنی؟“ ^۸ مُوسیٰ دَ جوابِ ازوا کُفت: ”صبر کُنید تا بِشَنوُم که خُداوند دَ باره شُمو چی امر مونه.“

۹ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده کُفت: ^{۱۰} ”قد بَنیِ إِسْرَائیل گپ بَزَن و دَزوا بُگی: ’اگه کَدَم از شُمو یا اولاده شُمو دَ وسیله دِست زِدو دَ جنازه نَجِس شُنه یا دَ سَفَر بَشِه، اونا ام میتنه پَصَح ره بلده خُداوند برگزار کُنه؛ ^{۱۱} اونا دَ روزِ چاردهمِ ماهِ دوّم دَ غیتِ آفتو شِشتو

بارِه پَصَح ره قُرْبانی کُنه و اُو ره قد نانِ فطیر و سوزی تلخ بُخوره. ^{۱۲} هیچ چیزی ازو ره تا صَباح باقی نیله و یگ استغون شی ره ام میده نَکُنه؛ اونا پَصَح ره مُطابِقِ تمامِ احکامِ شی برگزار کُنه. ^{۱۳} لیکن اگه کسی که پاک بَشه و دَ سفر نَبَشه و از برگزار کدون پَصَح خودداری کُنه، اُو نفر باید از قوم خُو قطع شُنه؛ ازی که اُو قربانی خُداوند ره دَ وختِ تعیین شُده شی تقدیم نَکده، اُو نفر جزای گُناه خُو ره مینگره. ^{۱۴} اگه یگ بیگنه دَ مینکل شُمو زندگی مونه و میخایه که پَصَح ره بلده خُداوند برگزار کُنه، اُو باید مُطابِقِ قانون و مَقَرراتِ پَصَح عمل کُنه. شُمو باید بلده باشنده بیگنه و باشنده اصلی یگ قانون دَشته بَشید. ”

اُوَرِ آتشی

^{۱۵} دَ روزی که جایگاهِ مُقَدَّس ایسته شُد، اُوَرِ جایگاهِ مُقَدَّس، یعنی خیمه صندوقِ شهادت ره پوشند و از شام تا صُبح دَ شکلِ آتَش دَ بله خیمه باقی مند. ^{۱۶} اُوَرِ دایم اینی رقم بود: دَ وختِ روز خیمه ره مُپوشند و دَ غیتِ شاو دَ شکلِ آتَش معلوم موشد. ^{۱۷} هر وختیکه اُوَرِ از بله خیمه باله موشد، بنی اسرائیل کوچ موکد و دَ هر جایی که اُوَرِ ایسته موشد، اونا دَ امونجی خیمه میزد. ^{۱۸} دَ امرِ خُداوند بنی اسرائیل کوچ موکد و دَ امرِ خُداوند خیمه میزد؛ هرچند روز که اُوَرِ دَ بله جایگاهِ مُقَدَّس ایسته موبود، اونا دَ خیمه گاهِ خُو باقی منده کوچ نموکد. ^{۱۹} بعضی وختا اُوَرِ بلده روزای کلو دَ بله جایگاهِ مُقَدَّس ایسته مومند، و بنی

إِسْرَائِيلَ از اَمْرِ خُداوندِ إِطَاعَتِ كُده كوچِ نَمُوكِد. ^{۲۰} وِلے بَعْضِي وَخْتَا اُورِ دَ بِلَهْ جَايْگَاهِ مُقَدَّسْ بَلَدِه رُوزايِ كَم ايسْتَه مُومَنْد، باز اَم بَنِي إِسْرَائِيلِ كوچِ نَمُوكِد؛ دَ اَمْرِ خُداوندِ اُونَا دَ خَيْمَه گَاهِ خُو بَاقِي مُومَنْد و دَ اَمْرِ خُداوندِ كوچِ مُوكِد. ^{۲۱} يَگُو وَخْتَا اُورِ از شَام تا صُبْحِ ايسْتَه مُومَنْد و دَ وَخْتِ صُبْحِ بَالَه مُوشُد، اوخْتَه اُونَا اَم كوچِ مُوكِد؛ چِي شَاو مُوبُود، چِي رُوز، وَخْتِيكَه اُورِ بَالَه مُوشُد، اُونَا اَم كوچِ مُوكِد. ^{۲۲} چِي دُو رُوز، چِي يَگ مَاه، چِي رُوزايِ كَلُو، هَر چِي قِسْ دِير كَه اُورِ دَ بِلَهْ جَايْگَاهِ مُقَدَّسْ ايسْتَه مُومَنْد، بَنِي إِسْرَائِيلِ اَم اَمُوقَسْ دِير دَ خَيْمَه گَاهِ خُو مُومَنْد و كوچِ نَمُوكِد؛ وِلے وَخْتِيكَه اُورِ بَالَه مُوشُد، اُونَا كوچِ مُوكِد. ^{۲۳} دَ اَمْرِ خُداوندِ اُونَا خَيْمَه مِيَزَد و دَ اَمْرِ خُداوندِ كوچِ مُوكِد؛ اُونَا حُكْمِ خُداوندِ رَه دَ مُطَابِقِ چِي زِي كَه خُداوندِ دَ مُوسَى اَمْر كُدَد، دَ جَايِ مِيُورِد.

دُو شِيپُورِ نُقْرَه يِي

۱ • خُداوندِ قَدِ مُوسَى كَپِ زَدَه كُفْت: ^۲ ”بَلَدِه خُو دُو شِيپُورِ نُقْرَه يِي جُور كُو؛ اُونَا رَه از نُقْرَه چَكْشُكَارِي شُدَه جُور كُو؛ و اُونَا رَه بَلَدِه كُويِ كَدُونِ جَمَاعَتِ و بَلَدِه كوچِ دَدُونِ خَيْمَه گَاهِ اِسْتِفَادَه كُو.

^۳ وَخْتِيكَه هَر دُويِ از وَا زَدَه مُوشَه، پَگِ جَمَاعَتِ بَايِدِ دَ پِيشِ اَز تُو دَ دَانِ دَر كِه خَيْمَه مُلَاقَاتِ جَمِ شُنَه. ^۴ لِيكِن اَكِه يَگِ شِي زَدَه مُوشَه، اوخْتَه تَنهَا رَهْبَرَا يِعْنِي كَنَه كَلُونَايِ طَايْفَه هَايِ

بَنی إِسْرَائِیلَ دَ پِیش تُو جَم شُنَه. ^۵ وختیکه آوازِ شِیپُور ره بِلند-و-دِرَاز بُر مُونید، خیمه‌گاه های که طرفِ شَرَقِ اَسْتَه باید کوچ کُنه. ^۶ وختیکه دفعه دَوَم آوازِ شِیپُور ره بِلند-و-دِرَاز بُر مُونید، خیمه‌گاه های که طرفِ جَنُوبِ اَسْتَه باید کوچ کُنه. بلده کوچ دَدونِ ازوا باید آوازِ شِیپُور بِلند-و-دِرَاز بُر شُنَه. ^۷ بلده جَم کدونِ جماعت باید شِیپُور بَزَید، ولے آوازِ شِیپُور ره بِلند-و-دِرَاز بُر نَکُید.

^۸ تنها باچه های هارون که پیشوا اَسْتَه باید شِیپُور ها ره بَزَنه. ای بلده شُمو دَ تمام نسل های شُمو یگ قانونِ دایمی اَسْتَه. ^۹ وختی شُمو دَ سرزمینِ خُو دَ ضِدِ دُشمنونی که قد شُمو دُشمنی مونه دَ جنگ مورید، شُمو باید آوازِ شِیپُور ها ره بِلند-و-دِرَاز بُر کُید تا شُمو دَ حُضُورِ خُداوند، خُدايِ خُو دَ یاد آورده شُئید و از چنگِ دُشمنایِ خُو نجات پیدا کُید. ^{۱۰} امچنان دَ روزایِ خوشی خُو، یعنی دَ عید ها و دَ اوّلِ ماه های خُو وختیکه قُربانی های سوختنی و قُربانی های سلامتی خُو ره تقدیم مُونید، آوازِ شِیپُور های نُقرهیی ره بُر کُید تا اونا از طرفِ از شُمو دَ عِنوانِ یادگاری دَ حُضُورِ خُدايِ شُمو بَشَه. ما خُداوند، خُدايِ شُمو اَسْتُم.

کوچ کدو از بیابونِ سِینا و ترتیب شی

^{۱۱} دَ بیستُمین روزِ ماهِ دَوَمِ سالِ دَوَم، اُور از بله جایگاهِ صندُوقِ شهادتِ باله شد ^{۱۲} و بَنی إِسْرَائِیلَ از بیابونِ سِینا کوچ کده دَ سَفَرِ خُو اِدَامه دَد تا وختیکه اُور دَ بیابونِ پاران ایسته

شُد. ^{۱۳} اونا بلده اولين دفعه د امر خداوند که د وسيله موسى شُد، کوچ کد. ^{۱۴} لشکر های خیمه‌گاه اولاده یهودا زیر بیرق خو اول کوچ کد و سرکرده تمام لشکر نحشون باچه عمیناداب بُود. ^{۱۵} سرکرده لشکر طایفه اولاده یساکار نتنائیل باچه صوغر بُود ^{۱۶} و سرکرده لشکر طایفه اولاده زبولون ایاب باچه حیلون بُود.

^{۱۷} اوخته جایگاه مقدس تاه اُورده شُد و اولاده جرشون و اولاده مراری که جایگاه ره مُوبرد، کوچ کد.

^{۱۸} بعد ازوا لشکر های خیمه‌گاه اولاده رتوبین زیر بیرق خو کوچ کد و سرکرده تمام لشکر ایصُور باچه شدیئور بُود. ^{۱۹} سرکرده لشکر طایفه اولاده شمعون شلومیئیل باچه صوری شَدای بُود ^{۲۰} و سرکرده طایفه اولاده جاد ایاساف باچه دعوییل بُود.

^{۲۱} اوخته قهاتیا که چیزای مقدس ره مُوبرد، کوچ کد؛ و پیش از رسیدون ازوا لازم بُود که خیمه مقدس ایستلجی شنه.

^{۲۲} بعد ازوا لشکر های خیمه‌گاه اولاده افرایم زیر بیرق خو کوچ کد و سرکرده تمام لشکر ایشمع باچه عمیهود بُود. ^{۲۳} سرکرده لشکر طایفه اولاده منسی جملیئیل باچه فدهصُور بُود ^{۲۴} و سرکرده لشکر طایفه اولاده بنیامین ابیدان باچه جدعونی بُود.

۲۵ و از پُشتِ ازوا لشکر های خیمه‌گاهِ اولادِه دان زیرِ بیرقِ خُو کوچ کد که دَ آخِرِ تمامِ خیمه‌گاه ها بُود و سرکرده تمامِ لشکرِ اخیعِرِزِ باچه عمیشدای بُود. ^{۲۶} سرکرده لشکرِ طایفه اولادِه اَشیرِ فَجعیئیلِ باچه عُکران بُود ^{۲۷} و سرکرده لشکرِ طایفه اولادِه نَفتالی اخیرعِ باچه عینان بُود. ^{۲۸} ای بُود ترتیبِ حرکتِ بنی اسرائیلِ قد لشکر های ازوا، وختیکه اونا کوچ کد.

۲۹ اوخته موسی دَ حوبابِ خُسِرِره خُو که باچه رعوییلِ مدیانی بُود گُفت: ”مو دَ امزو جای کوچ مونی که خُداوند دَ باره شی دَز مو گُفت: ’ما او سرزمی ره دَز شُمو میدیم.‘ قد ازمو بیه و مو قد تُو خُوبی مونی، چراکه خُداوند بلده اسرائیلِ وعده چیزای خُوب ره دده.“

۳۰ مگم او دَ موسی گُفت: ”ما نَمییم، بلکه پس دَ سرزمینِ خود خُو و دَ پیشِ قومای خُو مورم.“ ^{۳۱} موسی گُفت: ”مو ره ایله نکو، چُون تُو بلدِ اَستی که دَ بیابو مو دَ کُجا خیمه بزنی و تُو میتنی بلده ازمو چیم اَلی بَشی. ^{۳۲} اگه قد ازمو بییی، هر خُوبی ره که خُداوند دَ حقِ ازمو کنه، امو خُوبی ره مو ام دَ حقِ ازتو موکنی.“

۳۳ پس اونا از کوه خُداوند کوچ کده سه روز سفر کد و صندوقِ عهدِ خُداوند دَ امزی سفرِ سه روزه پیشِ پیشِ ازوا حرکتِ مَوکد تا یگِ استراحتگاهِ بلده ازوا پیدا کنه. ^{۳۴} وختیکه اونا از خیمه‌گاهِ ریی موشُد، اُوَرِ خُداوند دَ غیتِ روز دَ بله سرِ ازوا بُود.

۳۵ هر وختیکه صندوقِ عهدِ حرکتِ مَوکد، موسی مَوگُفت:

”آی خُداوند، باله شو،

بیل که دُشمنای تو تیت پرک شنه

و کسای که از تو بد موبره، از حُضور تو دوتا کنه.“

و هر وختیکه صندوقِ عهد ایشته موشد، او موگفت:

”آی خُداوند، دَ پیشِ هزاران هزار اولاده اسرائیل پس بیه.“

شِکایتِ بنی اسرائیل

۱۱ یگ زمان قومِ اسرائیل دَ حُضورِ خُداوند دَ باره بدبختی خُو شِکایت کد؛ وختیکه خُداوند او ره شنید قار-و-غَضَب شی غدر باله آمد و آتیش خُداوند دَ مینکلِ ازوا در گرفته بعضی حصّه های لبِ خیمه گاه ره سوختند. ^۲ اوخته مردم پیشِ موسی ناله-و-فریاد کد و موسی دَ پیشِ خُداوند دُعا کد و آتیش گل شد. ^۳ پس امو جای ره تبعیره نام کد، چراکه دَ اونجی آتیش خُداوند دَ مینکلِ ازوا در گرفت. ^۴ یگ گروه بے بند-و-بار که قد بنی اسرائیل از مصر آمدد و دَ مینکلِ ازوا بود، هوسِ خوراکی مصر ره کد؛ اوخته بنی اسرائیل ام دَ چخرا کدو شد و گُفت: ”کی میتنه بلده مو گوشت بدیه که مو بخوری؟ ^۵ دَ یاد مو آسته

که ماهی ره دَ مصر مُفت مُوخوردی و بادرنگ، خربُوزه، گندنه، پیاز و سیر ام دَشتی.
^۶ مگم آلی جان مو خُشک شُده و هیچ چیز ره نَمینگری بَغیر امزی «مَن». ^۷ «مَن» رقم
 تُخمِ گشنیز بُود و رَنگ شی رقمِ شَلیمِ دِرخت. ^۸ مُردُم دَ گرد-و-بَر مورفت و اونا ره جَم کده
 قد دِستاس مِیسِید یا دَ اوغور مُوکُفت، بعد ازو دَ مَنه دیگ ها جوش دَده ازوا تُکی ها
 جور مُوکد؛ و مَزِه شی رقمِ مَزِه تُکی های روغنی بُود. ^۹ وختیکه شَبَنَم دَ غَیتِ شاو دَ بِلَه
 خیمه‌گاه مِیشِشت، «مَن» ام قد ازو قتی مُوبارید.

^{۱۰} مُوسیٰ شَنید که قومِ اِسْرَائیل هر کُدم شی قد خانوار خُو دَ دانِ درگه خیمه خُو چخرا
 مُونه. اوخته خُداوند کلو قار شُد و دَ نظرِ مُوسیٰ ام بد خورد. ^{۱۱} پس مُوسیٰ دَ خُداوند
 کُفت: “چرا خِدْمَتگار خُو ره دَ بدی گِرِفْتار کدے؟ چرا نظرِ لُطفِ تُو دَ بِلَه مه قرار نَگِرِفْت
 که بارِ پَگِ امزی قوم ره دَ بِلَه ازمه ایشتی؟ ^{۱۲} آیا پَگِ امزی قوم دَ کوره ازمه بُود؟ آیا ما
 آمیا ره زیدیم که دز مه مُوگی، اونا ره دَ بَغلِ خُو بَگیر و رقمی که یگ دایه نِلغِه شِیرخور
 ره مُوبره، بُبر؟ چي رقم ما اونا ره دَ سرزمینی که تُو دَ بابَه کَلونای ازوا قَسَم خورده وعده
 کدی بُبُرْم؟ ^{۱۳} ما از کُجا گوشت پیدا کُنْم که دَ پَگِ امزی قوم بدیم؟ چُون اونا چخرا کده دَ
 پیش مه مییه و مُوگیه: ‘بلدِه ازمو گوشت بدی که بُخوری!’ ^{۱۴} ما تنهای خُو نَمیتنْم که
 پَگِ امزی قوم ره تَحْمَل کُنْم، چُون اونا بلدِه مه از حد کلو گِرَنگ اَسْتَه. ^{۱۵} اگه قد ازمه
 امی رقم رفتار مُونی، ازی کده مَره بُکُش؛ اگه نظرِ لُطفِ تُو دَ بِلَه مه اَسْتَه، مَره نیل که
 بدبختی خُو ره بِنَگَرْم.”

۱۶ پس خداوند دَ موسیٰ گفت: "هفتاد نفر از ریش سفیدای بنی اسرائیل ره که تُو مینخشی و اونا ریش سفیدای قوم و سرکرده های ازوا آسته، دَ پیش ازمه جم کو؛ اونا ره دَ خیمه ملاقات بیر تا دَ اونجی قد ازتو ایسته شنه. ۱۷ ما تاه آمده دَ اونجی قد ازتو توره موگیم و از روحی که دَز تُو وجود دَره گرفته دَ بله ازوا ام میلیم؛ و اونا بار امزی قوم ره قد ازتو قتی تحمّل مونه تاکه تُو تنهای حُو تحمّل نکنی. ۱۸ دَ قوم بگی: 'خودون ره بلده صباح تقدیس کنید، چون صباح شمو گوشت موخوید، چراکه شمو دَ حضور خداوند چخرا کده گفتید: "کی میتنه بلده ازمو گوشت بدیه که مو بخوری؟ ازینجی کده مصر بلده مو خوب بود. ۱۹ امزی خاطر خداوند دَز شمو گوشت میدیه و شمو موخوید. شمو نه یگ روز، نه دو روز، نه پنج روز، نه ده روز و نه بیست روز گوشت موخوید، ۲۰ بلکه یگ ماه کامل، تا از بینی های شمو سر کنه و بد شمو شنه، چراکه شمو خداوند ره که دَ مینکل شمو آسته رد کدید و دَ حضور شی چخرا کده گفتید: "چرا مو از مصر برو آمدی؟" ۲۱ مگم موسیٰ گفت: "قومی که ما دَ مینکل شی آستم، تنها شش صد هزار مرد جنگی آسته و تُو موگی: 'ما اونا ره گوشت میدیم که یگ ماه کامل بخوره. ۲۲ آیا اوقس گله ها و رمه ها آسته که بلده ازوا کشته شنه؟ آیا پگ ماهیای دریا که بلده ازوا گرفته شنه، بلده ازوا بس مونه؟"

۲۳ خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: "آيا دِسْتِ خُداوند كوتاه شُدِه؟ آلى تُو مِينِگْرِى كِه كلام مه دَ پيش چيم تُو واقع موشه يا نه." ۲۴ پس مُوسَى بَرُو آمده توره هاى خُداوند ره دَ قَوْم كُفْت؛ و هفتاد نفر ريش سفيداي قوم ره جَم كد و اونا ره دَ گِرد-و-بِر خيمه ايستلجى كد. ۲۵ اوخته خُداوند دَ اُور تاه آمده قد مُوسَى توره كُفْت و از روحى كه دَ مُوسَى و جُود دَشْت گِرفته دَ بِلَه امزُو هفتاد نفر ريش سفيد قرار دَد. امى كه روح دَ بِلَه ازوا قرار گِرفت، اونا دَ نَبُوت كدو شُد؛ مگم بعد ازُو اونا ديگه نَبُوت نَكَد.

۲۶ دَمزُو غَيْت دُو نفر دَ خيمه گاه مَنَدُد كه نام يگ شى اِلداد و نام ديگه شى ميداد بُوَد و روح دَ بِلَه ازوا ام قرار گِرفت. اونا دَ جُمْلَه امزُو كسا بُوَد كه نام شى نوشته شُدُد، ليكن اونا دَ پيش خيمه مُلاقات نَرَفْتُد؛ باو جُودِ ازُو ام اونا دَ خيمه گاه نَبُوت كد. ۲۷ اوخته يگ نفر جوان دَوِيده رفت و دَ مُوسَى كُفْت: "اِلداد و ميداد دَ خيمه گاه نَبُوت مونه!" ۲۸ يوشع باچه نُون خِدْمَتگارِ مُوسَى كه يكى از مَرْداي قَابِلِ اِعْتِماد شى بُوَد، كُفْت: "اى مُوسَى بادار مه، اونا ره مَنع كُو." ۲۹ مگم مُوسَى دَزُو كُفْت: "آيا دَ جاي ازمه تُو بَخِيلِي مُونِي؟ كَشِكِه پگِ قَوْمِ خُداوند نَبِي موبُود و خُداوند روح خُو ره دَ بِلَه ازوا قرار مِيدَد." ۳۰ بعد ازُو مُوسَى و ريش سفيداي اِسْرَائِيل پس دَ خيمه گاه آمَد.

خُداوند بوَدَنه ها ره ريبى مونه

۳۱ اوخته يگ باد از طرفِ خُداوند آمَد و بوَدَنه ها ره از طرفِ دريا باله كده اُورَد و اونا ره دَ

گرد-و-بَرِ خَیمه‌گاه پورته کد، تَقْرِیباً یِگ روزه راه دَ ای طرف و یِگ روزه راه دَ او طرف دَ چاردورِ خَیمه‌گاه. اونا دَ اندازه دُو توغی دَ رُوی زمی بله دَ بله اُفتدَد. ^{۳۲} و قومِ اسرائیل تمامِ امزو روز و شاو و تمامِ روزِ دِیگه شی بودنه جم کد؛ کسی که کم جم کد دَ ده بارِ خر جم کد. و اونا امو بودنه ها ره دَ چار طرفِ خَیمه‌گاه بلده خو آوار کد تا خُشک شنه.

^{۳۳} مگم گوشت هنوز دَ زیرِ دندونای ازوا بود و جویده نشُد که آتِشِ غَضَبِ خُداوند دَ ضدِ قومِ اسرائیل داغ شُد و خُداوند قوم ره دَ بلایِ غَدِرِ سختِ گِرِفَتار کد. ^{۳۴} امزی خاطر امو جای ره «قبروت هتاوه» نام کد، چون دَ امزو جای کسای ره دَ فن کد که هوسِ خوراکی مِصر کد. ^{۳۵} و قومِ اسرائیل از قبروت هتاوه دَ حَصیروت کوچ کد و دَ اُمونجی مند.

شِکایتِ مَریم و هارون

۱۲ دَ اُمونجی مَریم و هارون دَ ضدِ مُوسیٰ بخاطرِ خاتونی که از مردمِ کُوش گِرِفَتد، توره گُفت، چون او قد یِگ خاتونِ کُوشی توی کد. ^۲ اونا گُفت: ”آیا خُداوند تنها دَ وسیله مُوسیٰ توره گُفته؟ آیا او دَ وسیله ازمو ام توره نَگفته؟“ و خُداوند ای توره ره شنید.

^۳ مُوسیٰ یِگ آدمِ غَدِرِ حَلیم-و-فروتن بود، حَلیمتر از پگِ مردمایِ رُوی زمی.

^۴ بے‌بلغه خُداوند دَ مُوسیٰ و هارون و مَریم گُفت: ”شمو هر سه بُر شده دَ پیشِ خَیمه مُلاقاتِ بَیید.“ و هر سه ازوا بُر شده آمد. ^۵ اوخته خُداوند دَ یِگ ستونِ آور تاه آمد و دَ

دانِ درگه خیمه ایسته شُده هارون و مریم ره کوی کد؛ و هر دوی ازوا پیش آمد. ^۶ و خُداوند گُفت: ”تورای مَره بِشَنوید: اگه دَ مینکل شُمویگ نبی بَشه، ما خُداوند، خود ره دَ رویا بلده ازو ظاهر مُونم و دَ خاو قد شی توره مَوگیم. ^۷ مگم دَ باره خِدمتگار مه مَوسا اِبطور نیسته: او دَ تمام خانِه مه وفادارترین آسته؛ ^۸ قد ازو ما رُوی دَ رُوی و برَملا توره مَوگیم، نه دَ رمز-و-راز؛ او شکلِ خُداوند ره مینگره. پس شُمو چطور نترسیدید که دَ ضدِ خِدمتگار مه مَوسا توره گُفتید؟“

^۹ اوخته آتشِ غَضَبِ خُداوند دَ ضدِ ازوا داغ شُد و او رفت. ^{۱۰} وختیکه آور از بله خیمه باله شُد، مریم ره کولی گِرفت و او رقمِ بَرَف اَلی سفید شُد. وختی هارون رُوی خُو ره سون مریم کد، دید که او ره کولی گِرفته؛ ^{۱۱} اوخته او دَ مَوسا گُفت: ”آه، بادار مه، ای گُناه ره دَ حسابِ ازمو نگیر، چُون مو از رُوی لَوَدگی امی گُناه ره کدی. ^{۱۲} نیل که او رقمِ نلغِه مُرده بَشه که وختی از رَحِمِ آبه خُو بُر موشه نیمِ جِسَمِ شی شاریده آسته. ^{۱۳} اوخته مَوسا دَ پیشِ خُداوند ناله-و-زاری کده گُفت: ”خُدایا، لُطفاً او ره شفا بَدی.“

^{۱۴} خُداوند دَ مَوسا گُفت: ”اگه آته شی دَ رُوی ازو تَف میندخت، آیا بلده هفت روز او خجل نموبود؟ پس، بیل که بلده هفت روز دَ برونِ خیمه گاه بَشه و بعد ازو میتنه دُوباره داخل بوره. ^{۱۵} پس مریم مُدَتِ هفت روز دَ برونِ خیمه گاه مند و قومِ اسرائیل تا دُوباره داخل آمدونِ مریم دَ سفر خُو ادامه ندد. ^{۱۶} بعد ازو قوم از حَصیروت کوچ کده دَ بیابون

جاسوسی از کنعان

۱۳ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ^۲ "نفره ره بلده جاسوسی د سرزمین کنعان ریی کو، د سرزمینی که ما د بنی اسرائیل میدیم. از هر طایفه بابه کلونای ازوا یگ نفره رهی کو، نفری ره که د مینکل ازوا رهبر آسته." ^۳ پس موسیٰ د امر خداوند اونا ره از بیابون پاران ریی کد که پگ ازوا رهبرای بنی اسرائیل بود. ^۴ اینیا نام های ازوا آسته:

از طایفه رئوبین، شموع باچه زکور؛

^۵ از طایفه شمعون، شافاط باچه حوری؛

^۶ از طایفه یهودا، کالیب باچه یفته؛

^۷ از طایفه یساکار، یجال باچه یوسف؛

^۸ از طایفه افرایم، هوشع باچه نون؛

^۹ از طایفه بنیامین، فلطی باچه رافو؛

^{۱۰} از طایفه زبولون، جدیئیل باچه سودی؛

^{۱۱} از طایفه یوسف، یعنی از طایفه منسی، جدی باچه سوسی؛

^{۱۲} از طایفه دان، عمیئیل باچه جملی؛

^{۱۳} از طایفه اشیر، ستور باچه میکائیل؛

^{۱۴} از طایفه نفتالی، نحبی باچه وُفسی؛

^{۱۵} و از طایفه جاد، جاوئیل باچه مکی.

^{۱۶} اینمیا نام های کسای بود که موسی بلده جاسوسی د سرزمین کنعان ریی کد. و موسی نام هوشع تبدیل کد.

^{۱۷} وختیکه موسی اونا ره بلده جاسوسی د سرزمین کنعان ریی کد، او دزوا گُفت: ”د جنوب امزو سرزمی رفته د کوهستو بر شنید ^{۱۸} و امو سرزمی ره توخ کُنید که چی رقم آسته: آیا مردمی که دز شی زندگی مونه قوی آسته یا ناتو، کم آسته یا کلو؟ ^{۱۹} و خود امزو سرزمی که اونا دز شی بود-و-باش دره چی رقم معلوم موشه: خوبه یا بد؟ و شارای که اونا دز شی زندگی مونه، چی رقم آسته: بے دیواله یا دیوالدار؟ ^{۲۰} و زمین شی چی رقم آسته: حاصلخیز یا بوره؟ درخت دره یا نه؟ باجرات بشید و از میوه امزو سرزمی گرفته بیرید. “ امو غیت فصلِ حاصلِ نو انگور بود.

^{۲۱} پس اونا سون باله رفته از بیابون صین تا رحوب که نزدیک لبو-حمات بود، د باره امزو سرزمی جاسوسی کد. ^{۲۲} اونا از جنوب امزو سرزمی رفته د جبرون رسید، د شاری که اچیمان، شیشای و تلمای اولاده عناق بود-و-باش دشت. جبرون هفت سال پیش از صوعن

مِصر آباد شُدُد. ^{۲۳} بعد ازو اونا دَ دَرّه اِشکول اَمَد و ازونجی یگ شاخچه ره که یگ خوشه انگور دشت کند و او ره دَ مَنه یگ خُرچین که دَ بِلّه یگ سوئّه-چیو دَ سرِ شانِه دُو نفر بُود قد یگ مقدار اَنار و انجیر گِرِفته اُورد. ^{۲۴} اُمو جای بخاطرِ خوشه انگوری که بنی اسرائیل ازونجی کَنَدُد، دَرّه اِشکول نام اِیشته شُد.

پس اَمَدونِ جاسوسا

^{۲۵} بعد از چل روز اونا از جاسوسی امزو سرزمی پس دَ جای خُو رفت. ^{۲۶} اونا دَ پیشِ موسیٰ و هارون و پگِ جماعتِ بنی اسرائیل دَ قادش دَ بیابونِ پاران اَمَد و بَلدِه ازوا و بَلدِه پگِ جماعتِ خبر اُورده میوه امزو سرزمی ره ام دَزوا نِشو دَد. ^{۲۷} اونا دَ موسیٰ نَقْل کده گُفت: ”دَ سرزمینی که مو ره ریی کدی، مو رفتی؛ واقِعاً که دَزو شِیر و عسل جاری آسته، اینی ام میوه شی. ^{۲۸} مگم مردُمای که دَ امزو سرزمی زندگی مونه قوی آسته و شارای شی دیوالدار و غدر کته؛ علاوه ازی، مو اولادِه عَناق ره ام دَ اُونجی دیدی. ^{۲۹} عمالِیقیا دَ سرزمینِ جَنُوبِ زندگی مونه و حتیا و یبُوسیا و اَموریا دَ کوهستو بُود-و-باش دَره؛ و کِنعانیا دَ نزدیکِ دریای کته و دَ بَغِلِ دریاچه اُردُن زندگی مونه.“

^{۳۰} اوخته کالیب مردُم ره دَ پیشِ موسیٰ آرام کد و گُفت: ”آماده شِنید که بوری و او ره تَصَرَف کنی، چُون کَامِلاً تَوانایی شی ره دَری که دَ بِلّه ازو پیروز شنی.“ ^{۳۱} لیکن نفرای که قد ازو رفتند گُفت: ”مو نَمِیتنی که دَ ضِدِ امزو مردُما بوری، چراکه اونا از مو کده

قَوی تر آسته. ”^{۳۲} اوخته امو نفرا که د باره امزو سرزمی جاسوسی کدد، اونا خبر بد ره د مینکل بنی اسرائیل پخش کده گُفت: ”سرزمینی که مو بلده جاسوسی د منه شی گشت- و-گذار کدی، سرزمینی آسته که باشنده های خُو ره قُورت مونه؛ و پگ مردمای ره که مو د اونجی دیدی، مردمای قد بلند-و-کُته بود. ”^{۳۳} د اونجی مو آدمای غولپیکر یعنی اولاده عناق ره دیدی که اولاده مردمای غولپیکر آسته؛ و مو د برابر ازوا د نظر خُو رقم مَلخ بودی و د نظر ازوا ام امو رقم معلوم موشدی. ”

نِق نِق و شورش قوم اسرائیل

۱۴ اوخته پگ جماعت د آواز بلند د فریاد کدو شد و مردم امو شاو کلو چخرا کد. ^۲ و پگ بنی اسرائیل د خلاف موسی و هارون نِق نِق کد و تمام جماعت دزوا گُفت: ”کشکه د سرزمین مصر مومردی یا د امزی بیابو قوت موکدی! ^۳ چرا خداوند مو ره د امزو سرزمی موبره تا مو د دم شمشیر بُفتی و خاتونو و بچکیچای مو وُلجه گرفته شنه؛ آیا بلده مو بهتر نییه که پس د مصر بوری؟ ” ^۴ پس اونا قد یگدیگه خُو گُفت: ”بیید که یگ سرکرده بلده خُو انتخاب کنی و پس د مصر بوری. ”

^۵ اوخته موسی و هارون د پیش تمام جماعت بنی اسرائیل که جم شد روی د خاک اُفتد. ^۶ و یوشع باچه نون و کالیب باچه یفنه که از جمله جاسوسا بود و د سرزمین کنعان رفتد،

جاغه های خُو ره چک کد^۷ و قد تمام جماعتِ بنی اسرائیل گپ زده گُفت: ”سرزمینی که مو بلده جاسوسی دَ منِه شی گشت-و-گُذار کدی، یگ سرزمینِ کلو خوب آسته.^۸ اگه خُداوند از مو راضی بَشه، مو ره دَ امزُو سرزمی موبره و او ره دَز مو میدیه، امو سرزمی ره که دَز شی شیر و عسل جاری آسته.^۹ فقط اینی کار ره نَکنید: دَ ضدِ خُداوند شورش نَکنید و از مردُمِ امزُو سرزمی ترس نَخورید، چُون اونا بلده مو رقمِ نان خوردو آلی آسته. تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده، لیکن خُداوند قد ازمو آسته. ازوا ترس نَخورید!“

^{۱۰} مگم پگِ جماعتِ موگُفت که اونا باید سنگسار شنه. دَ امزُو غیت جلالِ خُداوند دَ خیمه مُلاقاتِ بلده پگِ بنی اسرائیل ظاهر شُد. ^{۱۱} و خُداوند دَ موسی گُفت: ”تا کی ای قوم دَز مه توهین مونه؟ و تا کی دَز مه ایمان نَمیره، باوجودِ تمامِ مُعجزه های که ما دَ مینکلِ ازیا انجام دَدیم؟ ^{۱۲} ما امیا ره دَ مَرَضِ وُبا گِرِفَتار کده عاخ مُونم، لیکن از تو یگ قومِ کُته‌تر و قوی‌تر ازوا دَ وجودِ میرم.“ ^{۱۳} مگم موسی دَ خُداوند گُفت: ”اوخته مصریا دَزی باره میشنوه، چُون تو ای قوم ره قد قُدرتِ خُو از مینکلِ ازوا بُرو اوردی، ^{۱۴} و اونا دَ باشنده های امزی سرزمی خبر میدیه. اونا شنیده که تو، آی خُداوند، دَ مینکلِ امزی قومِ آستی؛ چُون تو آی خُداوند، رُوی دَ رُوی دیده شُدے و اُور تو دَ بله امزیا قرار دَره؛ و تو دَ وختِ روز دَ ستُونِ اُور پیشِ امزیا موری و دَ غیتِ شاو دَ ستُونِ آتش.^{۱۵} آلی اگه تو پگِ امزی قوم ره یگجای بُکشی، مِلّتِ های که شُهَرَتِ تو ره شنیده، حتماً موگیه: ^{۱۶} ’ازی که خُداوند نَتَنست امو قوم ره دَ سرزمینی بُره که قَسم خوردد دَزوا میدیه، اونا ره دَ بیابو

کُشت. ^{۱۷} پس آلی بیل که قُدرتِ خُداوند بزرگ بشه، امو رقم که گفتدی: ^{۱۸} 'خداوند دیر خشم-و-قار و پُر از رحمت آسته، بخشنده گناه ها و خطاها؛ لیکن مُجرم ره هرگز بے جزا نَمیله و بخاطر گناه آته گو از بچکیچا تا پُشتِ سِوم و چارم انتقام میگیره. ^{۱۹} ' پس گناه امزی قوم ره دَ مطابقِ رحمتِ بزرگ خُو ببخش، امو رقم که ای قوم ره از مصر تا اینجی ره بخشیدے.

^{۲۰} اوخته خداوند گفت: "مطابقِ درخواست تو ما اونا ره بخشیدم. ^{۲۱} مگم قسم دَ زندگی مه که تمام زمی از جلالِ خداوند پُر موشه، ^{۲۲} پگِ امزو مردا که جلال و مُعجزه های مَره که دَ مصر و دَ بیابو انجام دَدُم دید و باز ام مَره ده دفعه امتحان کد و از آید مه نشُد، ^{۲۳} رُوی امزو سرزمی ره که بلده بابه کلونای ازوا قسم خوردُم که دزوا میدیم، نَمینگره. هیچ کدم امزو کسا که دز مه توهین کده، اُو سرزمی ره نَمینگره. ^{۲۴} مگم خدمتگار مه کالیب، ازی که روح شی ازوا فرق دَره و از مه کاملاً اطاعت کد، ما اُو ره دَ سرزمینی که رفتد داخل مُونم و اولاده ازو وارثِ امزو سرزمی موشه. ^{۲۵} آلی، ازی که عمالیقیا و کنعانیا دَ دَره ها زندگی مونه، شمو صَباح تاو خورده از راه دریای سُرخ پس دَ بیابو کوچ کُنید."

^{۲۶} و خداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گفت: ^{۲۷} "تا کی ای جماعتِ شریر دَ خلاف مه نق نق مونه؟ ما نق نقِ بنی اسرائیل ره که دَ خلاف مه نق زده موره، شنیدیم. ^{۲۸} دزوا بگی که خداوند مَوگیه: 'دَ زندگی مه قسم، امو چیزا ره که شمو گفتید و ما شنیدم، امو چیزا ره دَ

حق شُمو انجام میدیم. ^{۲۹} جَسَدای شُمو دَ امزی بیابو موفته؛ پگِ حساب شُده های شُمو،
 اُمُو تَعْداد شُمو که بیست ساله و باله تر اَسْتید و دَ خِلاف مه نِق نِق کدید، ^{۳۰} یگ شُمو ام دَ
 امزُو سرزمی داخل نَمُوشید که ما قَسَم خورْدُم که شُمو ره دَز شی جای-د-جای مُونم، غَیر
 از کالیب باچه یُفَنه و یوشع باچه نُون. ^{۳۱} لیکن بچکیچای شُمو که گُفتید اونا وُلجه مُوشه،
 ما اونا ره دَمزُو سرزمی داخل مُونم و اونا اُمُو سرزمی ره که شُمو رَد کدید، مینگره.
^{۳۲} مگم شُمو، جَسَد های شُمو دَ امزی بیابو موفته. ^{۳۳} بچکیچای شُمو چل سال دَ امزی
 بیابو سرگردو مُوشه و بخاطرِ بے وَفایی شُمو رنج میکشه، تا زمانیکه جَسَد های شُمو دَ
 بیابو خاک شُنه. ^{۳۴} دَ مُطابقِ تعدادِ روزای که شُمو دَ امزُو سرزمی جاسوسی کدید، چل
 روز، بَلدِه هر روز شُمو یگ سال جَزای گُناه های خُو ره مینگرید، یعنی بَلدِه چل سال؛
 اوخته شُمو میدنید که مُخالِفَت قد ازمه چی نَتیجه دَره. ^{۳۵} ما خُداوند گُفتیم و یقیناً ما ای
 ره دَ حَقِ تمامِ امزی جماعتِ شَریر که دَ خِلافِ ازمه جَم شُده انجام میدیم. امیا دَ امزی
 بیابو مُومره و دَ امینجی خاک مُوشه. ^{۳۶} ” و مَرْدای که مُوسی اونا ره بَلدِه جاسوسی امزُو
 سرزمی رَبی کُدد، اُمُو کسا که پس آمده خبرِ بَد ره دَ باره امزُو سرزمی پَخش کُدد و پگِ
 جماعت ره وادار کُدد که نِق نِق کُنه، ^{۳۷} اُمُو مَرْدا که خبرِ ناگوار ره دَ باره امزُو سرزمی
 پَخش کُدد دَ وَسیلَه مَرَضِ وُبا دَ حُضُورِ خُداوند مُرد. ^{۳۸} لیکن تنها یوشع باچه نُون و کالیب
 باچه یُفَنه از جُمْلَه مَرْدای که بَلدِه جاسوسی امزُو سرزمی رفتد، زنده مند.

^{۳۹} وختیکه مُوسی اُمُو تورا ره دَ بَنی اسرائیل گُفت، قَوْمِ اسرائیل کَلو چخرا کد. ^{۴۰} اونا

صَباح‌گاه باله شد و دَ سرِ کوه بُر شده گفت: ”اینه، مو حاضر آستی. مو دَ امزو جای موری که خُداوند دَز مو وعده کده، چُون مو گناه کده. “^{۴۱} لیکن مُوسیٰ گفت: ”چرا بسم از امرِ خُداوند سرپیچی مونیید؟ ای کار کامیاب نموشه. “^{۴۲} دَ اُونجی نروید، چراکه خُداوند قد شُمو نیسته؛ اگه نه، شُمو از پیشِ دُشمنای خُو شکست مُوخوَرید،^{۴۳} چُون عمالِیقیا و کِنعانیا دَ اُونجی دَ دَمِ رُوی شُمو ایسته موشه و شُمو قد شمشیر کُشته شده موفتید؛ ازی که شُمو از پیروی خُداوند رُوی‌گردو شدید، خُداوند دیگه قد شُمو نیسته. “^{۴۴} باوجودِ ازی، اونا سرزوری کده دَ کوهستو بُر شد، ولِ صندوقِ عهدِ خُداوند و مُوسیٰ از خیمه‌گاه بُر نشد. ^{۴۵} اوخته عمالِیقیا و کِنعانیا که دَ امزو کوهستو زندگی مُوکد تا آمده اونا ره زَد و تا حُرما اونا ره تار-و-مار کد.

معلوماتِ کلوتر دَ باره مَقَرراتِ قُرانی ها

۱۵ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ^۲ ”قد بنی اسرائیل گپ بزَن و دَزوا بگی: ‘وختی شُمو دَ سرزمینی داخل موشید که ما بلده بُود-و-باش دَز شُمو میدیم ^۳ و شُمو یگ هدیه خاص بلده خُداوند از رمه یا گله خُو تقدیم مونیید، چی قُرانی سوختنی بشه، چی قُرانی پوره کدون نذر، چی قُرانی داوطلبانه یا قُرانی عید های تعیین شده شُمو، تا خوشبُوی مَوردِ پَسندِ خُداوند بشه، ^۴ اوخته کسی که هدیه خُو ره تقدیم مونه باید یگ هدیه غله-و-دانه از دَهم حِصّه یگ ایفه روغو گت شده بشه ام دَ خُداوند تقدیم کنه. ^۵ علاوه

ازی، چارم حصّه یگ هین شراب انگور ره د عنوان هدیه وچی کدنی قد قربانی سوختنی
یا قربانی دیگه قد هر نربره تقدیم کو. ^۶ بلده فوچ، یگ هدیه غلّه-و-دانه از دو دهم یگ
ایفه روغو گت شده بشه تقدیم کو؛ ^۷ و د عنوان هدیه وچی کدنی سوم حصّه یگ هین
شراب انگور بلده خوشبویی د خداوند تقدیم کو. ^۸ و غیتیکه یگ نرگاو ره بلده قربانی
سوختنی یا بلده قربانی پوره کدون نذر و یا بلده قربانی سلامتی د خداوند تقدیم مونی،
^۹ اوخته قد نرگاو یگ هدیه غلّه-و-دانه از سه دهم یگ ایفه روغو گت شده بشه تقدیم کو؛
^{۱۰} و بلده هدیه وچی کدنی شی نصف یگ هین شراب انگور ره تقدیم کو تا یگ هدیه
خاص و خوشبویی مورد پسند خداوند بشه.

^{۱۱} امی چیزا باید بلده هر نرگاو، هر فوچ، هر نربره و هر بز انجام دده شنه. ^{۱۲} د مطابق
تعدادی که تقدیم مونی، امی کار ره بلده هر کدم ازوا انجام بدید. ^{۱۳} هر باشنده اصلی که
هدیه خاص د عنوان خوشبویی بلده خداوند تقدیم مونه، باید امی چیزا ره د امزی طریقه
انجام بدیه. ^{۱۴} و اگه یگ بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یا د مینکل شمو باشنده
دایمی آسته و میخایه هدیه خاص د عنوان خوشبویی بلده خداوند تقدیم کنه، باید امو کار
ره انجام بدیه که شمو انجام میدید. ^{۱۵} بلده تمام جماعت یگ قانون آسته، ام بلده شمو و
ام بلده باشنده های بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه؛ یگ قانون دایمی د تمام نسل
های شمو. شمو و بیگنه گو د حضور خداوند یگ رقم آستید. ^{۱۶} بلده از شمو و بلده بیگنه
که د مینکل شمو زندگی مونه یگ شریعت و یگ حکم آسته. ”

۱۷ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^{۱۸} "قد بنی اسرائیل توره گُفته دَزوا بُگی: 'وختی دَ سرزمینی که ما شُمو ره دَز شی مُویرُم داخل شُدید ^{۱۹} و از حاصلِ امزُو سرزمی خوردید، شُمو باید یگ هدیه بِلند کَدنی دَ خُداوند تقدیم کُنید. ^{۲۰} شُمو از خمیرِ اوّل خُو یگ تُکی ره دَ عنوانِ هدیه بِلند کَدنی تقدیم کُنید؛ رقمی که هدیه بِلند کَدنی ره از خرموجای تقدیم مُونید، او ره ام امو رقم تقدیم کُنید. ^{۲۱} دَ تمام نسل های خُو شُمو باید از خمیرِ اوّل خُو هدیه بِلند کَدنی ره دَ خُداوند تقدیم کُنید.

۲۲ لیکن اگه شُمو نافامیده خطا کده پگ امزی احکام ره که خُداوند دَ مُوسیٰ گُفته، دَ جای نیرید، ^{۲۳} یعنی هر چیزی ره که خُداوند دَ وسیله مُوسیٰ دَز شُمو امر کده، از روزی که خُداوند دَز شُمو حکم کد و بعد ازو دَ نسل های شُمو، ^{۲۴} و ای کار نافامیده بشه و جماعت خبر نَدشته بشه، اوخته پگ جماعت باید یگ نرگاو ره بَلده قُربانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبویی دَ خُداوند قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی شی دَ مُطابقِ مُقررات تقدیم کُنه و یگ تُکه ره ام بَلده قُربانی گُناه. ^{۲۵} و پیشوا بَلده تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل کِفاره کُنه و اونا بخشیده مُوشه، چراکه امو کار نافامیده انجام شُده و اونا قُربانی خُو ره دَ عنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند و قُربانی گُناه خُو ره بَلده خطای خُو دَ حُضورِ خُداوند تقدیم کده. ^{۲۶} پگ جماعتِ بنی اسرائیل و بیگنه که دَ مینکل ازوا زندگی مُونه، بخشیده مُوشه، چراکه تمامِ مردُم دَ امزی خطا شامل بُوده.

^{۲۷} اګه یګ نفر نافامیده خطا ګنه، اوخته او باید یګ بز ماده یګ ساله ره د عنوان قربانی
 خطا تقدیم ګنه. ^{۲۸} و پیشوا بلده امزو کس که نافامیده خطا کده، د حضور خداوند کفار
 ګنه؛ وختیکه بلده شی کفار شه، او بخشیده موشه. ^{۲۹} بلده کسی که نافامیده ګناه ګنه،
 چی باشنده اصلی اسرائیل بشه و چی بیګنه که د مینکل شمو زندگی مونه، یګ قانون
 آسته. ^{۳۰} مګم کسی که از روی مغروری ګناه ګنه، چی باشنده اصلی بشه، چی بیګنه، او
 د ضد خداوند کار کفرآمیز کده. او نفر باید از منه قوم خو عاخ شنه. ^{۳۱} ازی که او کلام
 خداوند ره خار-و-حقیر حساب کده و حکم شی ره میده کده، او نفر حتماً باید از منه قوم
 خو عاخ شنه و سزای ګناه شی د بله ازو باقی مومنه. ”

جزای کسی که مقررات روز آرام ره میده مونه

^{۳۲} وختیکه بنی اسرائیل د بیابو بود-و-باش دشت، اونا یګ آدم ره دید که د روز آرام هیژم
 ګم موکد. ^{۳۳} اوخته امو کسای که او ره د هیژم ګم کدو دیدد، او ره د پیش موسی و
 هارون و پګ جماعت آورد. ^{۳۴} و اونا او ره د بندی خانه اندخت، چون هنوز فیصله نشدد که
 قد ازو چیز کار شنه.

^{۳۵} اوخته خداوند د موسی گفت: ”ای آدم باید کشته شنه؛ پګ جماعت باید او ره د برون
 خیمه گاه سنگسار ګنه. ” ^{۳۶} پس تمام جماعت او ره از خیمه گاه برو برده سنگسار کد و او
 کشته شه، امو رقم که خداوند د موسی امر کدد.

۳۷ بعد ازو خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ۳۸ ”قد بنى اسرائيل توره گُفته دزوا بگى که

بلده گوشه های دامونِ کالاهای خُو تُوپک ها جور کُنه، اونا و نسل های ازوا؛ و چُوغ
لاجوردی رنگ ره دَ تُوپکِ هر گوشه دامون کوک کُنه. ۳۹ امی تُوپک ها بلده ازی آسته که
شُمو اونا ره بِنگرید و تمام احکامِ خُداوند ره دَ یاد آورده دَ جای بَیرید و از خواهشاتِ دِل و
چیمای خُو پَیروی نَکُنید و گُمراه نَشُنید. ۴۰ پس شُمو باید تمام احکام مَره دَ یاد آورده دَ
جای بَیرید و بلده خُداى خُو مُقَدَّس بَشید. ۴۱ ما خُداوند، خُداى شُمو آستُم که شُمو ره از
سرزمینِ مصر بُرو آوردم تا خُداى شُمو بَشُم. آره، ما خُداوند، خُداى شُمو آستُم.”

یاغیگری قورح، داتان و اَپیرام

۱۶ یگ روز قورح باچه یصهار اولاده قُهات باچه لاوی قد داتان و اَپیرام باچه های
الیاب و اون باچه فالت اولاده رتوبین نفره ره گِرِفته ۲ دَ رُوی مُوسى خِیست؛ بعضی بنى
اسرائیل، یعنی دُوصد و پنجاه نفر از رهبرای جماعت که اعضای اِنْتخاب شده شورا و
نفرای نامتو بود ام قد ازوا قتی بود. ۳ اونا دَ ضِدِ مُوسى و هارون جم شد و دزوا گُفت:
”شُمو از حد کَلو خود ره کُنه کُنه مُونید! پگِ جماعتِ مُقَدَّس آسته، هر کُدم شی که بَشه؛
و خُداوند دَ مینکلِ ازوا آسته. پس شُمو چرا خود ره دَ بِلِه جماعتِ خُداوند کُنه کُنه
مُونید؟” ۴ وختیکه مُوسى ای توره ره شَنِید رُوی دَ خاک اُفتد ۵ و قد قورح و پگِ
همدستای شی گپ زده گُفت: ”صباح گاه خُداوند دَز شُمو نشو میدیه که کُدم کس دَزو

تعلّق دَره و کِی مَقَدّس آسته و کِی ره میله که دَز شی نزدیک شُنه؛ کسی ره که او
انتخاب کُنه، اُمو نفر ره میله که دَز شی نزدیک شُنه. ^۶ پس ای قورح، تُو و پگ
همدستای تُو اینی کار ره کُنید: آتشدان ها ره بگیرید ^۷ و صَباح دَ حُضورِ خُداوند دَ مَنه
ازوا آتَش اَندخته دَ بَله شی بُخورِ خوشبُوی بِنَدزید. اوخته مَردي ره که خُداوند انتِخاب
کُنه، اُمو مَقَدّس آسته. ای اولادِه لاوی، شُمو از حد کَلو خود ره کُنه مُونید.

^۸ اوخته مُوسی دَ قورح کُفت: “ای اولادِه لاویا، بَشنَوید! آیا ای دَ نظر شُمو یگ گپ کم
آسته که خُداي اسرائیل شُمو ره از جماعتِ اسرائیل جدا کد تا شُمو ره بیله که دَز شی
نزدیک شُنید و تا دَ جایگاهِ خُداوند وظيفه انجام بَدید و دَ پیشِ جماعت ایسته شُدِه بَلدِه
ازوا خِدمت کُنید؟ ^۹ او دَز تُو و پگ برارونِ لاوی تُو اجازه دَد که دَز شی نزدیک شُنید؛ آیا
میخاهی پیشوایی ره ام بگیری؟ ^{۱۰} امزی خاطر، تُو و پگِ همدستای تُو دَ خِلافِ خُداوند
یگجای شُدید، نَه دَ خِلافِ هارون! هارون چی بَشه که شُمو دَ صِدِ اَزو نِق نِق کُنید؟”

^{۱۲} و مُوسی پُشتِ داتان و اَبیرام باچه های اِلیاب نفر رِبی کد. مگم اونا کُفت: “مونییی!
^{۱۳} آیا ای کم آسته که مو ره از سرزمینی که دَزو شیر و عسل جاری بود بُر کده اُوردی تا
مو ره دَ امزی بیابو نابود کُنی، که آلی میخاهی خود ره دَ بَله مو حُکمران ام جور کُنی؟
^{۱۴} علاوَه ازی، تُو مو ره دَ سرزمینی که از شی شیر و عسل جاری آسته داخل نکدی و
زمینا و باغ های انگور ره ام دَ عِنوانِ مُلکیتِ دَز مو نَددی. آیا تُو دَ چیمای امزی مردما

خاک پاش میدی؟”^{۱۵} اوخته موسیٰ غدر قار شد و د خداوند گُفت: ”هدیه های ازوا ره قبول نکو. ما حتی یگ اَلاغ ام ازوا نگرِفتیم و د هیچ کدم ازوا ضرر نرسندیم.“

^{۱۶} و موسیٰ د قورح گُفت: ”تو و پگ همدستای تو صباح د حضورِ خداوند حاضر شنید، تو و اونا و هارون. ^{۱۷} و هر کدم شمو آتشدان خو ره گرفته د منه شی بخورِ خوشبوی بندزید و هر کدم شمو آتشدان خو ره د حضورِ خداوند بیرید، تمام دُو صد و پنجاه آتشدان ره. تو و هارون ام، آتشدان خو ره بیرید،” هر کس از خود خو ره. ^{۱۸} پس هر کس آتشدان خو ره گرفت و د منه ازوا آتش ایشته د بله ازوا بخورِ خوشبوی اندخت و د دانِ درگه خیمه ملاقات قد موسیٰ و هارون ایسته شد. ^{۱۹} اوخته قورح تمام جماعت ره د خلاف موسیٰ و هارون د دانِ درگه خیمه ملاقات جم کد. و جلالِ خداوند د پگ جماعت ظاهر شد.

^{۲۰} و خداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ^{۲۱} ”خود ره امزی جماعت جدا کُنید تا ما امیا ره د یگ لحظه نابود کنم.“ ^{۲۲} ”مگم موسیٰ و هارون روی د خاک اُفته گُفت: ”ای خدا، که خدای روح های پگ بشر آستی، آیا وختی یگ نفر گناه کُنه، د بله پگ جماعت قار موشی؟“

^{۲۳} خداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^{۲۴} ”د جماعت بگی که ’از گرد-و-برِ خیمه قورح، داتان و ابیرام دور شنید.“

^{۲۵} اوخته موسیٰ باله شده د پيش داتان و ابيرام رفت و ريش سفيدای اسرائيل از پشت ازو رفت. ^{۲۶} و موسیٰ د جماعت گُفت: "از خيمه های امزی آدمای شيرير دور شنيد و د چیزای که ازوا آسته دست نزنيد، اگه نه بخاطر پگ گناه های ازوا شمو ام نابود موشيد." ^{۲۷} پس اونا از گرد-و-بر جای بود-و-باش قورح، داتان و ابيرام دور شد. اوخته داتان و ابيرام برو آمده قد خاتونو، بچکيچا و نلغه گون خو د دان درگه خيمه های خو ايسته شد. ^{۲۸} اوخته موسیٰ گُفت: "د اینی طریق شمو ميدنيد که خداوند مَره ربي کده تا پگ امزی کارا ره انجام بدیم و ما امی کارا ره از دل خود خو نکديم: ^{۲۹} اگه امی آدمای د مرگ عادی بمره که تمام انسان ها مومره و چیزی که د بله پگ انسان ها واقع موشه، د بله امزیا ام واقع شنه، اوخته خداوند مَره ربي نکده. ^{۳۰} ليکن اگه خداوند یگ چیز نو نشو بدیه و زمی دان خو ره واز کده امی نفره ره قد تمام چیزای که دزیا تعلق دره قورت کُنه و امیا زنده د گور بوره، اوخته بدنيد که ای آدمای د خداوند توهين کده."

^{۳۱} امی که موسیٰ از گُفتون امزی توره ها خلاص شد، زمی د زیر پای ازوا چک شد؛ ^{۳۲} و زمی دان خو ره واز کده اونا و خانوارای ازوا ره و پگ نفرای قورح ره قد تمام مال-و-دارایی ازوا قورت کد. ^{۳۳} پس اونا قد پگ دار-و-ندار خو زنده د گور رفت و چگی زمی د بله ازوا بسته شد؛ و اونا از مينکل جماعت نابود شد. ^{۳۴} پگ اسرائیلی های که د چارطرف ازوا بود، صدای چيغ-و-شور ازوا ره شنیده دوتا کد، چُون اونا گُفت: "نشنه که زمی مو ره ام قورت کُنه." ^{۳۵} بعد ازویگ آتش از حضور خداوند آمد و امو دوصد و

پنجاه نفر ره که دَرَوِ بُخورِ خوشبوی تقدیم مَوکد، سوختند.

^{۳۶} اوخته خُداوند قد مَوسى گپ زده گُفت: ^{۳۷} ”دِ الْعَازارِ باچه هارُون پيشوا بگى که آتشدان ها ره از مَنه اَلَنگِه آتَشِ گِرِفته بُر کُنه و آتَشِ ازوا ره اُو سُو پورته کُنه، چراکه اونا مُقَدَّس آسته. ^{۳۸} آتشدان هاى امزى نفرا ره که گُناه کد و دِ قِيَمَتِ جانِ ازيا تمام شُد بگيريد و ازوا تَخته هاى چکَشکارى شُده بلده پوششِ قُربانگاه جور کُنيد، چُون اونا دِ حُضُورِ خُداوند اُورده شُده و مُقَدَّس آسته. امو تَخته ها بايد بلده بنى اسرائيل يگ نَمونه عِبَرَتِ بَشَه. “ ^{۳۹} پس الْعَازارِ پيشوا آتشدان هاى برونزى ره که دِ وَسِيَلِه نفراى سوخته اُورده شُد، گِرِفت و اونا چکَشکارى شُده بلده قُربانگاه يگ پوش جور شُد ^{۴۰} تا بلده بنى اسرائيل يادگار بَشَه که هيچ نفر، غير از اولاده هارُون نَزديک نَشْنه تا بُخورِ خوشبوى دِ حُضُورِ خُداوند تقدِيم کُنه؛ نَشْنه که رقمِ قورَح و همدِستاي شى نابود شُنه. پس امو رقم که خُداوند دِ وَسِيَلِه مَوسى دِ الْعَازارِ اَمْر کُد، اُو انجام دَد.

^{۴۱} صَباحِ امزُو روز پگِ جماعتِ بنى اسرائيل دِ خِلافِ مَوسى و هارُون نِق نِق کده گُفت: ”شَمو قَوْمِ خُداوند ره کُشتيد.“ ^{۴۲} وختيکه جماعت دِ خِلافِ مَوسى و هارُون جَم شُد، اونا سُون خِيَمِه مُلاقاتِ تاو خورد و ديد که اُورِ خِيَمِه ره پوشند و شِكوه-و-جِلالِ خُداوند ظاهِر شُد. ^{۴۳} اوخته مَوسى و هارُون دِ پيشِ رُوى خِيَمِه مُلاقاتِ اَمَد ^{۴۴} و خُداوند قد مَوسى گپ زده گُفت: ^{۴۵} ”از مِينکلِ امزى جماعت دُور شُنيد تا اونا ره دِ يگ لحظه نابود کُئم.“ مگم

مُوسَىٰ وَ هَارُونَ رُؤْي دَ خَاكِ أَفْتَدَ. ^{٤٦} وَ مُوسَىٰ دَ هَارُونَ كُفْتُ: ”آتَشْدَانِ خُورِه پِگِيرِ وَ از آتَشِ قُرْبَانِگَاهِ دَ مَنَه شِي پورته كده بُخُورِ خُوشْبُوي دَ بِلَه شِي بِنْدَزِ وَ دَ زُودِي سُونِ جَمَاعَتِ رِفْتَه بَلْدِه اَزْوَا كِفَارِه كُو، چِرَاكِه قَارِ-وَ-عَضَبِ خُداوندِ دَ بِلَه اَزْوَا آمَدَه وَ مَرَضِ وُيَا شُرُوعِ شُدِه.“ ^{٤٧} پَسِ هَارُونَ اُمُو رَقْمِ كِه مُوسَىٰ دَزِ شِي كُفْتَدَ، آتَشْدَانِ رِه كِرِفْتَه دَ مِينَكَلِ جَمَاعَتِ دَوِيْدِ وَ دِيْدِ كِه مَرَضِ وُيَا دَ مِينَكَلِ مَرْدُمِ شُرُوعِ شُدِه. پَسِ اُو بُخُورِ خُوشْبُوي رِه دَ بِلَه آتَشِ اَنْدَخْتِ وَ بَلْدِه قَوْمِ كِفَارِه كَد. ^{٤٨} اُو دَ بَيْنِ مُرْدِه هَا وَ زِنْدِه هَا اَيْسْتَه شُدِ وَ مَرَضِ وُيَا بِنْدِ شُد. ^{٤٩} تَعْدَادِ كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلَه مَرَضِ وُيَا مُرْدِ، چَارْدِه هَزَارِ وَ هَفْتِ صَدِ نَفَرِ بُوْدِ، بَعْيِرِ از كَسَايِ كِه دَ مَوْضُوعِ قُورَحِ نَابُودِ شُد. ^{٥٠} اُوخْتَه هَارُونَ دَ پِيَشِ مُوسَىٰ دَ دَانِ دَرِكِه خِيْمِه مُلَاقَاتِ پَسِ اَمَدِ، چُونِ مَرَضِ وُيَا بِنْدِ شُدُد.

تِيَاقِ هَارُونَ شِيْگُوفِه مُونِه

١٧ و خُداوندِ قَدِ مُوسَىٰ كِپِ زَدِه كُفْتُ: ^٢ ”قَدِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ تَوْرِه بُوْگِي وَ اَزْوَا تِيَاقِ پِگِيرِ، از هر خانوارِ بابِه كلونا يگ تِيَاقِ كِه از پِگِ رِهْبِرَايِ خانوارِ بابِه كلونايِ اَزْوَا دِوَازْدِه تِيَاقِ شُنِه؛ نامِ هر كسِ رِه دَ بِلَه تِيَاقِ شِي نُوْشْتَه كُو. ^٣ نامِ هَارُونَ رِه دَ بِلَه تِيَاقِ لَاوِي نُوْشْتَه كُو، چُونِ بَلْدِه كُتِه هر خانوارِ بابِه كلونايِ اَزْوَا بَايْدِ يگِ تِيَاقِ بَشَه. ^٤ و اُونَا رِه دَ خِيْمِه مُلَاقَاتِ دَ پِيَشِ رُويِ صَنْدُوقِ عَهْدِ بِيْلِ، دَ جَايِي كِه مَا قَدِ شُمُو تَوْرِه مُوْگِيْم. ^٥ اُوخْتَه كَسِي رِه كِه مَا اِنْتِيَاخَابِ مُونْمِ تِيَاقِ شِي شِيْگُوفِه مُونِه. دَ اَمزِي رَقْمِ مَا نِقِ نَقِي رِه كِه بَنِي اِسْرَائِيْلِ

دَ خِلافِ شُمُو مُونِه از حُضُورِ خُو بِنْدِ مُونِم. ”^٦ پَسِ مُوسَىٰ قَدِ بَنَىٰ اِسْرَائِيلَ تَوْرَه كُفْتِ وِ پِگِ رَهْبِرَايِ اَزْوَا بَلَدِه اَزْوَ تِيّاقِ هَايِ خُو رَه دَد، از هر رهبر يگ تياق دَ مُطابِقِ خانوارِ بابه كلوناي ازوا بُود، جُمْلَه دوازده تياق؛ و تياقِ هارون ام دَ مينكلِ ازوا بُود. ^٧ اوخته مُوسَىٰ تياقِ ها رَه دَ حُضُورِ خُداوند دَ خيمِه صندُوقِ شهادتِ ايشْت. ^٨ صَباحِ امزُو رُوزِ وختيکه مُوسَىٰ دَ خيمِه عهدِ داخلِ شُد، ديدِ كه تياقِ هارونِ كه بَلدِه خانوارِ لاوي بُود شِگوفه كده؛ او پِنْدُوقِ كده شِگوفه كُدد و بادامِ رَسيده اُورُد. ^٩ اوخته مُوسَىٰ پِگِ تياقِ ها رَه از حُضُورِ خُداوند دَ پيشِ تمامِ بَنَىٰ اِسْرَائِيلَ بُرُو اُورِد و اونا تياقِ ها رَه توخِ كد و هر كس تياقِ خُو رَه گِرِفْت.

^{١٠} و خُداوند دَ مُوسَىٰ كُفْت: ”تياقِ هارونِ رَه دَ پيشِ رُويِ صندُوقِ شهادتِ پَسِ بيلِ تا دَ عِنوانِ نُمونِه عِبْرَتِ بَلدِه مَرْدُمَايِ سِرْكَشِ نِگاهِ شَنه؛ و تاكه نِقِ نِقِ اَزْوَا كه دَ خِلافِ اَزْمَه يَه بِنْدِ شَنه، نَشَنه كه اونا بُمَرَه. ”^{١١} پَسِ مُوسَىٰ اُمُو رَقْمِ كَدِ و چيزي رَه كه خُداوند دَزِ شِي اَمْرِ كُدد، دَقِيقِ اُمُو رَقْمِ اِنجامِ دَد.

^{١٢} اوخته بَنَىٰ اِسْرَائِيلَ دَ مُوسَىٰ عَرَضِ كده كُفْت: ”اينه، مو نيست و نابود موشي! آره، پِگِ مو نابود موشي! ^{١٣} هر كسي كه دَ جايگاهِ خُداوند نَزديكِ موشه مومَرَه. آيا پِگِ مو بايد بُمَرِي؟ ”

۱ خُداوند دَ هارُون گُفت: ”تُو و باچه های تُو و خانوارِ بابَه کَلون تُو قد تُو قَتی بِلدَه

هر خطای که مَرَبُوطِ جايگاهِ مُقَدَّس بَشَه جوابگوي اَسْتِيد؛ علاوَه ازی، تُو و باچه های تُو بِلدَه هر خطای که مَرَبُوطِ پيشوايي بَشَه ام جوابگوي اَسْتِيد. ۲ بَرارون خُو يعنی طایفَه لاوی

رِه که طایفَه بابَه کَلون تُو اَسْتَه ام قد خُو قَتی بِير تا اونا قد تُو يگجای شُنَه و تُو رِه کومک کُنَه دَ غَيْتِيکَه تُو و باچه های تُو دَ پيشِ خَيِمَه صندُوقِ شَهَادَتِ خِدْمَتِ مُونِيد. ۳ اونا بايد ام

بِلدَه ازتُو وِظِيفَه اِجرا کُنَه و ام دَ تمامِ خَيِمَه وِظِيفَه اِنجام بَدِيَه، مگم دَ اَسبابِ جايگاهِ

مُقَدَّس و دَ قُربانگاه بايد نَزديک نَشُنَه، اگه شُنَه، ام اونا و ام شُمو مُومَرِيد. ۴ اونا بايد قد

تُو يگجای شُنَه و دَ خَيِمَه مُلَاقَاتِ وِظِيفَه اِجرا کدَه تمامِ خِدْمَتِ خَيِمَه رِه اِنجام بَدِيَه؛ هيچ

نفر، غَير از لاويا نَزديک شُمو نيَه. ۵ خودون شُمو بايد وِظِيفَه های جاي مُقَدَّس و وِظِيفَه

های قُربانگاه رِه اِجرا کُنِيد تا غَضَبِ مَه دِيگَه دَ بِلَه بَنی اِسراييل نازل نَشُنَه. ۶ اينه، ما خود

مَه بَرارون شُمو لاويا رِه از مینکلِ بَنی اِسراييل گِرِفْتَه دَ عِنوانِ تُحْفَه دَز شُمو سِپَرْدُم؛ اونا

بِلدَه خُداوند وَقَف شُدَه تا دَ خَيِمَه مُلَاقَاتِ خِدْمَتِ کُنَه. ۷ مگم تُو و باچه های تُو قد تُو قَتی

وِظِيفَه پيشوايي خُو رِه اِجرا کُنِيد و هر کاری رِه که مَرَبُوطِ قُربانگاه و داخِلِ پَرْدَه مُقَدَّسْتَرِين

جاي مُوشَه اِنجام بَدِيد. ما وِظِيفَه پيشوايي رِه دَ عِنوانِ تُحْفَه دَز شُمو سِپَرْدُم؛ غَير از شُمو

هر نفرِ دِيگَه که نَزديکِ جاي مُقَدَّس بِيَهه بايد کُشتَه شُنَه.“

حق پیشوایو و لاویا از هدیه ها

^۸ خداوند د هارون گفت: "اینه، ما مسئولیت هدیه های ره که دز مه آورده موشه، یعنی

مسئولیت تمام هدیه های مقدس بنی اسرائیل ره دزتو ددیم. اونا ره ما د عنوان حق پیشوایی دزتو و باچه های تو بخشیدیم که حق دایمی تو بشه. ^۹ از مقدسترین هدیه های

که از آتش نگاه موشه، اینی چیزا دزتو تعلق میگیره: تمام هدیه های ازوا که اونا د عنوان هدیه کاملاً مقدس دز مه تقدیم مونه، چی هدیه غله-و-دانه بشه، چی قربانی گناه و چی قربانی خطا؛ آره، اونا ازتو و باچه های تو موشه. ^{۱۰} شمو باید اونا ره د عنوان مقدسترین خوراک بخورید. هر مرد میتنه ازو بخوره؛ او باید بلده شمو مقدس بشه.

^{۱۱} اینی ام دز شمو تعلق میگیره: هدیه خاصی ره که از هدیه های ازوا جدا موشه، یعنی

پگ هدیه های بلند شده بنی اسرائیل ره ما دزتو و باچه های تو و دخترتون تو د عنوان حق دایمی ددیم. هر کسی که د خانه تو پاک بشه، میتنه ازو بخوره. ^{۱۲} پگ بهترین روغو و تمام بهترین شراب انگور و غله-و-دانه، یعنی نوبر حاصلات ره که اونا د خداوند میدیه، ما دزتو بخشیدیم. ^{۱۳} حاصل نو تمام چیزای که د زمینای ازوا آسته و اونا د خداوند میره، از تو موشه. هر کسی که د خانه تو پاک بشه، میتنه ازو بخوره.

^{۱۴} هر چیزی که د اسرائیل وقف شنه، از تو موشه. ^{۱۵} اولین تولید رحم هر جاندار ره که بنی

اسرائیل د خداوند تقدیم مونه، چی از انسان بشه، چی از حیوان، از تو موشه؛ مگم بیل

که بنی اسرائیل اولباری انسان بازخريد كنه و اولباری حیوان ناپاک ره ام بازخريد كنه.
 ۱۶ د باره بازخريد ازوا: اونا كه يگ ماهه شد، قيمت بازخريد ازوا ره خود تو پنج مثقال
 نقره د مطابق مثقال جاگاه مقدس تعيين كو كه يگ مثقال بيست گيراه موشه. ۱۷ مگم
 نيل كه اولباری گاو، اولباری گوسپو و اولباری بز بازخريد شنه؛ اونا مقدس آسته. تو بايد
 خون ازوا ره د بله قربانگاه پاش بدی و چربی ازوا ره د عنوان هديه خاص و خوشبوی
 مورد پسند بلده خداوند بسوزنی؛ ۱۸ ولى گوشت ازوا از تو موشه، امو رقم كه سينه بلند
 شده و ران راست از تو موشه. ۱۹ تمام هديه های بلند شده ره از هديه های مقدس كه بنی
 اسرائیل د خداوند تقديم مونه، ما دز تو و باچه های تو و دختران تو د عنوان حق دایمی
 ددیم. ای يگ عهد نمك بلده ابد د حضور خداوند بلده از تو و بلده اولاده تو آسته. ”
 ۲۰ اوخته خداوند د هارون گفت: ”تو د سرزمین بنی اسرائیل ملك-و-زمی نمیدشته بشی و
 نه ام د مینکل ازوا تقسیم میدشته بشی؛ تقسیم و ملك تو د مینکل بنی اسرائیل ما آستم.
 ۲۱ اینه د اولاده لاوی، ما تمام ده-يگ بنی اسرائیل ره د عنوان ملكیت د عوض خدمت
 ازوا ددیم، د عوض خدمتی كه اونا د خیمه ملاقات انجام میدیه. ۲۲ ازى بعد بنی اسرائیل
 بايد ديگه د خیمه ملاقات نزدیک نشنه؛ اگه نه، اونا جزای گناه خو ره دیده مومره.
 ۲۳ بلکه تنها لاویا بايد د خیمه ملاقات خدمت كنه و اونا بايد جوابگوی خطاهای خو بشه؛
 ای يگ قانون ابدی د تمام نسل های شمو آسته. اونا د مینکل بنی اسرائیل بايد ملك-و-
 زمی ندشته بشه؛ ۲۴ چون ده-يگ بنی اسرائیل ره كه اونا د عنوان هديه د خداوند تقديم

مُونه، ما دَ عِنوانِ مُلكيَّتِ دَ لاويا دَدِيم. امزی خاطر ما دَزوا كُفْتُمْ كه اُونا بايد دَ مينكلِ
بَنی اسرائیل مُلك-و-زمی نَدَشْتَه بَشَه.

^{۲۵} خُداوند قد مُوسى كَپ زده كُفْت: ^{۲۶} ”قد لاويا توره كُفْتَه دَزوا بُگى: ’ وختى شُمو از بَنى
اسرائیل ده-يگ ره كه ما از طرفِ ازوا دَ عِنوانِ مُلكيَّتِ دَز شُمو دَدِيم ميگيريد، شُمو بايد
ازو يگ هديه دَ خُداوند جدا كُنيد، يعنى ده-يگ خُو ره از ده-يگ بَدِيد. ^{۲۷} اى هديه شُمو
بلده شُمو مثل هديه غَله خرموجاى و شيرِه چرخُشتِ انگور حساب مُوشه. ^{۲۸} دَ امزى رقم
شُمو ام از تمامِ ده-يگ هاى كه از بَنى اسرائیل ميگيريد بايد يگ هديه دَ خُداوند تقديّم
كُنيد؛ و امزو ده-يگ ها شُمو بايد هديه خُداوند ره دَ هارُون پيشوا بَدِيد. ^{۲۹} پس، از پگ
هديه هاى خُو بهترين حصّه شى ره دَ عِنوانِ حقِ خُداوند جدا كُنيد؛ او حصّه مُقدّس آسته.

^{۳۰} امچنان دَ لاويا بُگى: ’ وختيکه شُمو بهترين حصّه شى ره تقديّم كُنيد، اوخته او بلده
شُمو مثل حاصلِ خرموجاى و حاصلِ چرخُشتِ انگور حساب مُوشه. ^{۳۱} شُمو ميتنيد او ره دَ
هر جاى بُخوريد، شُمو و خانوار شُمو؛ چُون او مُزد شُمو آسته دَ عَوْضِ خِدْمَتى كه دَ خِيْمَه
مُلاقات انجام ميديد. ^{۳۲} وختيکه شُمو بهترين حصّه ده-يگ ره تقديّم كديد، اوخته بخاطرِ
خوردونِ باقى ازو گناهكار نموشيد. پس شُمو بايد هديه هاى مُقدّسِ بَنى اسرائیل ره ناپاك
نكُنيد؛ نَشْنَه كه بُمريد.

۱ خُداوند قد مُوسیٰ و هارُون گپ زده گُفت: ۲ ”اینی حُکمِ شریعتی آسته که ما

خُداوند امر کدیم: دَ بَنیِ اِسْرائیلِ بُگی که یگ غونجی سُرَخِ بے عیب ره که دَ بِلَه شی یوغ

ایشته نَشْده بَشَه، دَ پیشِ ازتو بیره. ۳ تو او ره دَ العازار پیشوا بدی تا او از خیمه‌گاه بُرو

بُرده شُنه و دَ پیشِ رُویِ العازار حلال شُنه. ۴ و العازار پیشوا یگ مقدار خُونِ ازو ره قد

کِلک خُو گِرِفْتَه هفت دَفْعَه سُونِ پیشِ رُویِ خیمه مُلاقاتِ پاشِ بدیه. ۵ اوخته امو غونجی دَ

پیشِ چیمِ ازو سوختنده شُنه؛ او قد پوست و گوشت و خُون و شِکْمَبَه-و-روده خُو سوختنده

شُنه. ۶ و پیشوا چپو سَرُو و علفِ زوفا و چوغِ سُرَخِ ره بگیریه و اونا ره دَ آتِشِ گاو پورته

کنه. ۷ اوخته پیشوا باید کالای خُو ره بُشویه و جسمِ خُو ره قد آو غُسلِ بدیه، بعد ازو او

میتنه دَ خیمه‌گاه بییه، مگم پیشوا تا شام ناپاک باقی مومنه. ۸ و کسی که گاو ره

سوختنده، او ام باید کالای خُو ره بُشویه و جسمِ خُو ره قد آو غُسلِ بدیه؛ او تا شام ناپاک

باقی مومنه. ۹ اوخته یگو آدم که پاک بَشَه باید خِگَشْتَرِ گاو ره جَمِ کنه و بُرو از خیمه‌گاه دَ

یگ جای پاک بیله؛ و امو خِگَشْتَرِ باید بلده جماعتِ بَنیِ اِسْرائیلِ بلده آو طهارتِ نگاه

شُنه. ای بلده پاک کدونِ گناه آسته. ۱۰ کسی که خِگَشْتَرِ گاو ره جَمِ مونه باید کالای خُو

ره بُشویه و او تا شام ناپاک باقی مومنه. ای حُکمِ بلده بَنیِ اِسْرائیلِ و بلده بیگنه که دَ

مینکلِ ازوا زندگی مونه، یگ قانونِ دایمی آسته.

^{۱۱} هر کسی که دَ جِنَازَه اِنسان دِست بَزَنه تا هفت روز ناپاک باقی مُومَنه. ^{۱۲} اُو باید دَ روزِ سِوَم و روزِ هفتم خود ره قد آوِ طَهَارَت پاک کُنه، اوخته اُو پاک مُوشه؛ لیکن اگه اُو خود ره دَ روزِ سِوَم و روزِ هفتم پاک نَکُنه، اوخته اُو پاک نَمُوشه. ^{۱۳} هر کسی که دَ جِنَازَه اِنسان، یعنی دَ نفری که مُرده دِست بَزَنه و خود ره قد امزُو آو پاک نَکُنه، اُو جایگاه خُداوند ره نَجِس مُونه؛ اُو نفر باید از قومِ اِسْرَائیل قطع شُنه. ازی که آوِ طَهَارَت دَ بِلَه ازُو پاش دَده نَشُدِه، اُو ناپاک آسته و ناپاکی ازُو هنوز دَ بِلَه شی باقی یه.

^{۱۴} وختیکه یگ نفر دَ یگ خیمه مُومَره، اینی قانون باید اجرا شُنه: هر کس که دَ امزُو خیمه داخل شُنه و هر کس که دَ امزُو خیمه بَشه تا هفت روز ناپاک باقی مُومَنه. ^{۱۵} و هر ظرفِ سرلُچ که دَ بِلَه شی سرپوش سخت نَبَشه، ناپاک مُوشه. ^{۱۶} هر کس که دَ بیابو دَ جَسَدِ یگو نفر دِست بَزَنه که قد شمشیر کُشته شُدِه بَشه یا دَ مرگِ خود خُو مُرده بَشه، و یا دَ استُغونِ اِنسان یا قبر دِست بَزَنه، اُو تا هفت روز ناپاک باقی مُومَنه. ^{۱۷} بَلَدِه نفرِ ناپاک باید یگ مقدار از خگشترِ قُربانی گناه گِرِفته شُنه و آوِ رَوان دَ یگ ظرف دَ بِلَه شی شیو شُنه. ^{۱۸} اوخته یگ نفرِ پاک علفِ زوفا ره بَگیره و دَ مَنه آو غوٹه کده دَ بِلَه خیمه، دَ بِلَه تمامِ اَسبابِ شی و دَ بِلَه کسای که دَ اُونجی بُوده بَشه، پاش بَدیه؛ امچنان دَ بِلَه هر کس که دَ استُغو، دَ نفرِ کُشته شُدِه، دَ جِنَازَه یا دَ قبر دِست زَدِه بَشه. ^{۱۹} اُمُو نفرِ پاک باید آو ره دَ بِلَه نفرِ ناپاک دَ روزِ سِوَم و روزِ هفتم پاش بَدیه، دَ امزی رقم اُو ره دَ روزِ هفتم پاک کُنه. اوخته اُو کالای خُو ره شُشته قد آو عُسل بَگیره و اُو دَ وختِ شام پاک مُوشه.

^{۲۰} لیکن کسی که ناپاک شنه و خود ره پاک نکنه، او باید از مینکلِ جماعتِ اسرائیل قطع شنه، چراکه او جایگاهِ مُقَدَّسِ خُداوند ره ناپاک کده. ازی که او طَهَارَتِ دَ بِلَه ازو پاش دده نَشُدِه، او ناپاک باقی مومنه. ^{۲۱} ای بلده ازو یگ قانونِ دایمی آسته.

کسی که او طَهَارَتِ ره پاش میدیه، او ام باید کالای خور ره بُشویه و هر کس که د او طَهَارَتِ دِست بزنه تا شام ناپاک باقی مومنه. ^{۲۲} د هر چیز که نفر ناپاک دِست بزنه او چیز ناپاک موشه و هر کس که دزو دِست بزنه، او ام تا شام ناپاک باقی مومنه.

وَفَاتِ مَرِيَمَ و آو از قاده

۲۰ د ماهِ اوّلِ تمامِ جماعتِ بنیِ اسرائیل د بیابونِ صین رسید و قوم د قَادِش خیمه زد. د امونجی مریم فوت کد و دَفن شد. ^۲ د امزو جای بلده جماعت هیچ او نبود؛ امزی خاطر اونا د خِلافِ مُوسى و هارون جَم شد. ^۳ مردم قد مُوسى جنجال کده گفت: ”کشکه مو ام مومردی وختیکه برارون مو د حُضُورِ خُداوند مُرد! ^۴ چرا جماعتِ خُداوند ره د امزی بیابو اوردید تا ام مو و ام چارپایای مو د اینجی بُمُری؟ ^۵ اصلاً چرا مو ره از مصر بُرو اوردید؛ مو ره اوردید تا د امزی جای بد-و-بیکاره بیرید؟ ای جای بلده کشت کدون تُخم و انجیر و تاگِ انگور و انار نیسته. د اینجی حتی او بلده وچی کدو نیسته. ^۶ اوخته مُوسى و هارون از پیشِ جماعتِ د نزدیکِ درگه خیمه مُلاقاتِ آمده روى د خاک اُفتد و شکوه-و-

جلالِ خُداوند دَزوا ظاهرِ شُد.

^۷ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۸ ”تِیاق ره بَگیر و تُو و پَرار تُو هارُون جماعت ره جَم کُنید و دَ پیشِ چیمای ازوا دَ قاده بَگید که او بَدیه. اوخته تُو از قاده بَلده ازوا او جاری کُو و دَ جماعت و حیوانای ازوا او وُچیدلجی کُو.“ ^۹ پس مُوسیٰ تِیاق ره از حُضور خُداوند گِرِفت، اَمو رقم که خُداوند دَز شی امر کُدد. ^{۱۰} و مُوسیٰ و هارُون جماعت ره دَ پیشِ قاده جَم کده دَزوا گُفت: ”ای مردُمای سرکش، بَشنوید! آیا مو امزی قاده بَلده شُمو او بُر کنی؟“ ^{۱۱} اوخته مُوسیٰ دِست خُو ره باله کد و قد تِیاق خُو دُو دَفعه دَ قاده زَد و او پَریمو از قاده جاری شُد که جماعت و چارپایای ازوا وُچی کد. ^{۱۲} لیکن خُداوند دَ مُوسیٰ و هارُون گُفت: ”ازی که شُمو دَز مه اِعتِماَد نَکدِید تا مُقَدَّس بُودون مَره دَ پیشِ چیمای بَنی اِسرائیل ثابت کُنید، شُمو ای جماعت ره دَ سرزمینی که ما دَزوا دَدیم داخِل نَمونید.“ ^{۱۳} ای او مَرِیبا بُود، او امزو جای که بَنی اِسرائیل قد خُداوند جنجال کد و خُداوند دَ مینکل ازوا ثابت کد که او مُقَدَّس آسته.

اِدومیا دَ بَنی اِسرائیل اِجازه نَمیدیه که تیر شُنه

^{۱۴} بعد ازو مُوسیٰ قاصدا ره از قادش دَ پیشِ پادشاه اِدوم رَی کد که بَگیه: ”اولاده پَرار تُو اِسرائیل اینی رقم مُوگیه، تُو از تمامِ سختی‌ها-و-مُشکلاتی که دَ بَله ازمو اَمده، خبر دَری.“ ^{۱۵} تُو خبر دَری که بابَه کَلونای مو دَ مِصر رفت و مو بَلده وختای کَلو دَ مِصر مَندی

و مِصرِیا قَد از مو و بابه کَلونای مو بدرفتاری کد. ^{۱۶} و غَیْتیکه دَ پیش خُداوند ناله-و-فریاد کدی، اُو آواز مو ره شَنِیده ملایکِه خُو ره رِی کد و مو ره از مِصر بُرو اُورد؛ و آلی مو دَ قَادِش اُستی، دَ شاری که دَ نَزْدِیکِ سَرحدِ مَلکِ تُو یِه. ^{۱۷} از خَیرِ خُو دَز مو اِجازه بَدی که از سَرزمینِ تُو تیر شُنی. مو از مینکلِ زمینا و باغ های انگور تُو تیر نَموشی و از چاه ها ام آو وُچی نَمونی، بَلکه از سَرَکِ عُمومی موری و طرفِ راست یا چپ تاو نَموخوری تا از مَلکِ تُو تیر نَشُدی. ”

^{۱۸} مگم پادشاهِ اِدوم گُفت: ” از مَلکِ مه تیر نَشُنید، اگه تیر شُنید، مو قَد شمشیر دَ ضِدِ شُمو میبی. ” ^{۱۹} و بَنی اِسرائیل دَ جوابِ اَزو گُفت: ” مو از سَرَکِ عُمومی موری و اگه مو یا حیوانای مو از آو تُو وُچی کدی، اوخته قِیمَتِ شی ره میدی. تنها مو ره بیل که از مَلکِ تُو پای پیده تیر شُنی. ” ^{۲۰} لیکِن اُو گُفت: ” اِجازه نییه که تیر شُنید. ” و پادشاهِ اِدوم قَد لشکر کُته و قوی دَ ضِدِ ازوا بُرو اَمَد. ^{۲۱} دَ امزی رقمِ اِدوم اِجازه نَدَد که اِسرائیل از مَلکِ شی تیر شُنه؛ امزُو خاطر، اِسرائیل راهِ خُو ره اَزو چپ کد.

وَفاتِ هارون

^{۲۲} پس تمامِ جماعتِ بَنی اِسرائیل از قَادِش کوچ کد و دَ کوه هور اَمَد. ^{۲۳} اوخته خُداوند دَ هارون و مُوسی دَ کوه هور دَ سَرحدِ سَرزمینِ اِدوم گُفت: ^{۲۴} ” هارون فَوَت کده قَد بابه کَلونای خُو یگجای مُوشه، چُون اُو دَ سَرزمینی که ما دَ بَنی اِسرائیل دَدیم داخِل

نَمُوشه، چراکه شَمو از حُکم مه دَ پيشِ آوِ مَرِيبا سَرِيبِچي کډيد. ^{۲۵} هارُون و باچه شی
 العازار ره بگير و اونا ره قد خُو دَ بِلَه کوه هور بَير. ^{۲۶} کالای پيشوايي هارُون ره بُر کده دَ
 جانِ باچه شی العازار بدي و هارُون دَ امونجی فَوَت مونه و قد بابه کلونای خُو يگجای
 موشه. ” ^{۲۷} پس موسیٰ امو رقم کد که خُداوند دز شی امر کد؛ اونا دَ پيشِ چيمِ تمام
 جماعت دَ بِلَه کوه هور رفت. ^{۲۸} اوخته موسیٰ کالای پيشوايي هارُون ره بُر کده دَ جانِ باچه
 شی العازار دد؛ و هارُون دَ امونجی دَ بِلَه کوه فَوَت کد و موسیٰ و العازار از کوه تاه آمد.
^{۲۹} وختی تمام جماعتِ بَنیِ اسرائيل ديد که هارُون فَوَت کده، تمام قوم مَدَتِ سی روز بلده
 هارُون ماتم گِرفت.

پیروزی دَ بِلَه کنعانیا

۲۱ یگ کنعانی که پادشاهِ منطقه عَراد بُود و دَ جنوبِ کنعان زندگی مُوکد، وختی
 شنید که بَنیِ اسرائيل از راهِ اَتاریم مییه، اُو دَ خِلافِ بَنیِ اسرائيل جنگ کد و بعضی ازوا
 ره اسیر گِرفت. ^۲ اوخته بَنیِ اسرائيل دَ حُضُورِ خُداوند دَ گردون خُو نذر گِرفته گُفت: ”اگه
 تُو امی قوم ره دَ دِستِ ازمو تسلیم کنی، مو شارای ازیا ره کاملاً تَباه مونی و هیچ چیز ره
 وُلجَه یا اسیر نَمیگِیری. ” ^۳ پس خُداوند دُعایِ بَنیِ اسرائيل ره قبول کد و کنعانیا ره دزوا
 تسلیم کد و بَنیِ اسرائيل اونا ره و شارای ازوا ره کاملاً نابود کد؛ امزی خاطر اُونجی ره
 حُرْمه نام کد.

٤ بعد ازو اونا از کوه هور کوچ کده از راه دریای سُرخ رفت تا مُلکِ اِدوم ره دَوَر پَزَنه؛ مگم قومِ اِسرائیل دَ بَینِ راه دَ تنگ اَمَد. ٥ و قوم دَ خِلافِ خُدا و مُوسیٰ گپ زده گُفت: ”چرا مو ره از مِصر بُرو اُورِدید تا دَ امزی بیابو بُمُری؟ دَ اینجی نَه نان آسته و نَه آو! و دِل مو امزی خوراکِ بے مَزَه ام بَد شُدِه!“ ٦ اوخته خُداوند مارای زاردار ره دَ مینکلِ قومِ اِسرائیل رَبی کد و اونا مردُم ره گَرِید و غَدَر مردُم مُرد. ٧ امزو خاطر مردُم دَ پِیشِ مُوسیٰ اَمَد و گُفت: ”مو گُناه کدے، چراکه دَ خِلافِ خُداوند و دَ خِلافِ ازتو توره گُفتے. لُطفاً دَ پِیشِ خُداوند دُعا کُوتا مارها ره از مو دُور کُنه.“ و مُوسیٰ بلده قوم دُعا کد. ٨ و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”یگ مار دَ شَکلِ مارِ زاردار جور کُو و او ره دَ بِلَه یگ دِستک چپو سخت کُو. اوخته هر نفرِ مار گزیده که سُون ازو توخ کُنه، زنده مومنه.“ ٩ پس مُوسیٰ یگ مارِ برونزی جور کد و او ره دَ سِرِ دِستک چپو سخت کد؛ اوخته هر کسی ره که مار میگزید، امی که او سُون مارِ برونزی توخ مُوکد، زنده مومند.

سَفَر دَ موآب

١٠ بعد ازو بنی اِسرائیل کوچ کده دَ اوبوت خیمه زَد ١١ و از اوبوت کوچ کده دَ عَیی-عباریم خیمه زَد، دَ بیابونی که رُوی دَ رُوی موآب سُون آفتو بُرشد بُود. ١٢ ازونجی کوچ کده دَ درّه

زاردِ خَيمه زَد. ^{۱۳} از دَرِه زاردِ كوچ كده دَ اُو سُونِ دَرِه اَرنونِ خَيمه زَد، دَ بيابونى كه
نزدِيكِ سرحدِ اَمورى ها بُود؛ چُون اَرنونِ سرحدِ موآبِ اَسْتِه و يگِ مَرزِ بَيْنِ موآبى ها و
اَمورى ها. ^{۱۴} اَمْزى خاطر دَ «كِتابِ جنگاى خُداوند» كُفته شُدِه:

”دَ واهيبِ دَ منطقه سوفه

و قولِ هاى اَرنون ^{۱۵} و دامنه هاى قولِ ها

كه طرفِ شارِ عارِ اِدامه دَرِه

و دَ سرحدِ موآبِ تكيه زَدِه.”

^{۱۶} اُونَا ازونجى دَ بئيرِ كوچ كد؛ اِى اَمُو چاهِ اَسْتِه كه خُداوند دَ بارِه شى دَ مُوسى كُفت:
”قَوْمِ رِه جَم كُو تا دَزوا اُو بَدِيْم.” ^{۱۷} اوخته اِسْرَائِيلِ اَيْنى سَرُودِ رِه خاند:

”اِى چاه، فَواره كُو.

شُمُو دَ بارِه شى سَرُودِ بَخَانِيد،

^{۱۸} دَ بارِه چاهى كه حُكمرانا كَند،

و رهبرای قوم او ره قد تیاق حکمرانی

و تیاق های خو عوج کد.

اونا ادامه دده از بیابو د متانه ^{۱۹} و از متانه د نحلیئیل و از نحلیئیل د باموت ^{۲۰} و از باموت د دره کوچ کد که د ملک موآب ادامه دره و د نزدیک بلندی کوه پیسگه آسته که بیابو از اونجی دیده موشه.

پیروزی د بله اموری ها

^{۲۱} اوخته بنی اسرائیل قاصدا ره پیش سیحون پادشاه اموری ها ری کده گفت: ^{۲۲} "مو ره بیل که از سرزمین تو تیر شنی؛ مو از مینکل زمینا و باغ های انگور تو نموری و از او چاه تو ام وچی نمونی؛ مو از سرک عمومی موری تاکه از ملک تو تیر شنی." ^{۲۳} مگم سیحون د بنی اسرائیل اجازه ندد که از ملک شی تیر شنه، بلکه تمام قوم خو ره جم کد و د خلاف بنی اسرائیل د بیابو رفت؛ او د منطقه یاهص آمد و قد بنی اسرائیل جنگ کد. ^{۲۴} اوخته بنی اسرائیل او ره قد دم شمشیر زد و سرزمین شی ره از دره ارنون تا دره یبوق و تا سرحد عمونی ها تصرف کد؛ چراکه مرز عمونی ها مستحکم بود. ^{۲۵} خلاصه بنی اسرائیل تمام امزو شارا ره گرفت و د پگ شارای اموری ها جای-د-جای شد، یعنی د حشبون و تمام آغیلای شی. ^{۲۶} حشبون شار سیحون پادشاه اموری ها بود؛ او قد پادشاه

سابقِ موآبِ جنگِ کدُ و تمامِ سرزمینِ شی ره تا ارنونِ گِرفتُد. ^{۲۷} امزی خاطر شاعرا
مُوگه:

”دَ حِشبونِ بَیید تا آبادِ شُنه؛

تا شارِ سیحونِ برقرارِ شُنه.

^{۲۸} چُونِ آتِش از حِشبونِ باله شد،

اَلَنگه از شارِ سیحون؛

اُو عارِ موآبِ ره سوختند

و صاحبایِ پلندی های ارنون ره از بین بُرد.

^{۲۹} وای دَ حالِ شُمو آی موآبیا، شُمو نابُودِ شُدید!

آی قومِ کِموش، اُو باچه های خُو ره فراری جور کده

و دُخترنِ خُو ره اَسیرِ سیحونِ پادشاهِ اموری.

۳۰ مو اونا ره سرنگون کدی؛

و حشبون تا دیبون نابود شد.

مو اونا ره تا نوح که نزدیک میدبا آسته بیرو کدی.

۳۱ د امزی رقم بنی اسرائیل د سرزمین اموری ها جای-د-جای شد.

۳۲ دمزو غیت موسی نفرای ره بلده جاسوسی شار یعزیر ریی کد و بنی اسرائیل آغیلای ازو ره گرفت و اموری ها ره که د اونیجی بود، بر کد. ۳۳ اونا پس تاو خورد و د راه باشان ریی شد؛ اوخته عوج پادشاه باشان قد تمام نفرای خو د خلاف ازوا آمد تا د ادرعی قد ازوا جنگ کنه. ۳۴ د امزو غیت خداوند د موسی گفت: ”ازو ترس نخور، چون ما او ره قد پگ نفرای ازو و سرزمین شی د دست از تو تسلیم کدیم. د حق ازو امو کار ره کو که د حق سییحون پادشاه اموری ها کدی که د حشبون زندگی موكد. ۳۵ پس اونا عوج ره قد باچه های شی و تمام نفرای شی زد، تا وختیکه ازو هیچ کس زنده نمنند. اوخته اونا سرزمین ازو ره تصرف کد.

۲۲ بنی اسرائیل کوچ کد و دَ دَشتِ موآب دَ او لبِ دریای اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَربحا خیمه زد. ^۲ بالاق باچه صفور تمام چیزای ره که اسرائیل دَ حقِ آموری ها کدُ دید. ^۳ موآبی ها از قومِ اسرائیل کلو ترس خورد، چراکه تعدادِ ازوا کلو بُود؛ اَر، موآبی ها از بيمِ بنی اسرائیل وَحشت زده شُد. ^۴ امزی خاطر اونا دَ ریش سفیدای مدیان گُفت: ”ای گروه هر چیزی ره که دَ گرد-و-بَر مو آسته کاملاً میچره، فقط امو رقم که نرگاو علفِ صحرا ره میچره. “ دَ امزو غیت بالاق باچه صفور پادشاهِ موآب بُود. ^۵ پس او قاصدا ره دَ فتور دَ نزدیکِ دریای فرات دَ پیشِ بلعام باچه بعور دَ سرزمینِ آماو ریی کد تا او ره کوی کنه و دَزُو بُگیه: ”اینه، یگ قوم از مصر بُر شُده آمده و رُوی زمی ره پوشنده و فعلاً اونا دَ پالوی ازمه جای-د-جای شُده. ^۶ پس، آلی بیه و از خیر خوامی قوم ره بلده مه نالت کُو، چراکه اونا از مه کده قوی تر آسته؛ شاید ما بتنم که اونا ره شکست بدیم و از سرزمینِ خُو هَی کُنم؛ چون ما میدنم که هر کسی ره که تُو برکت بدی، برکت مینگره و هر کسی ره که تُو نالت کنی، نالت موشه. “

^۷ پس ریش سفیدای موآب و ریش سفیدای مدیان مُزدِ پالگری ره دَ دستِ خُو گرفته ریی شُد و پیشِ بلعام رفت و پیغامِ بالاق ره بلده ازو رسند. ^۸ او دَزوا گُفت: ”امشاو دَ امینجی بُنید، تا چیزی ره که خداوند دَز مه مَوگیه، ما دَز شمو نقل کُنم. “ پس رهبرای موآب

پیشِ بِلْعَامِ مَند. ^۹ اوخته خُدا پیشِ بِلْعَامِ اَمَدِه گُفت: ”ای نفرَا که دَ پیشِ تُو اَمَدِه، کی اَسْتِه؟“ ^{۱۰} بِلْعَامِ دَ خُدا گُفت: ”بالاق باچه صِفور پادشاهِ موآب امیا ره پیشِ ازمه ریی کده و مُوگیه: ^{۱۱} ”اینه، یگ قوم از مصر بُر شُده اَمَدِه و رُوی زمی ره پوشنده. آلی بیه و اونا ره بلده مه نالت کُو؛ شاید ما بتنم قد ازوا جنگ کنم و اونا ره هی کنم.“ ^{۱۲} لیکن خُدا دَ بِلْعَامِ گُفت: ”تُو باید قد ازوا نرُوی؛ تُو باید او قوم ره نالت نکنی، چُون اونا بَرکت یافته اَسْتِه.“

^{۱۳} پس بِلْعَامِ صَباح گاه باله شُد و دَ رهبرای بالاق گُفت: ”شُمُو پس دَ سرزمین خُو بورید، چُون خُداوند مَره اجازه نَدَد که قد شُمُو بورم.“ ^{۱۴} اوخته رهبرای موآب باله شُده دَ پیشِ بالاق پس اَمَد و دَزُو گُفت: ”بِلْعَامِ درخاست مو ره رَد کد و قد ازمو نَمَد.“

^{۱۵} اوخته بالاق بسم رهبرای ره ریی کد که اونا از اوْلنه کده کلوتر و مُهمتر بود. ^{۱۶} اونا پیشِ بِلْعَامِ اَمَد و دَزُو گُفت: ”بالاق باچه صِفور اینی رقم مُوگیه: ’لُطفاً هیچ چیز ره نیل که مانع اَمَدون تُو دَ پیشِ ازمه شنه؛ ^{۱۷} چُون ما یقیناً از تُو غدر قدردانی مُونم و هر چیزی که دَزمه بُوگی دَ جای میرم. پس بیه و امی قوم ره بلده مه نالت کُو.“

^{۱۸} لیکن بِلْعَامِ دَ جوابِ خدمتگاری بالاق گُفت: ”حتی اگه بالاق قصر خُو ره پُر از طِلا و نُقره کده دَزمه بدیه، ما نَمیتنم که از امرِ خُداوند، خُدای خُو سرپیچی کنم و یا کم و زیاد انجام بدیم.“ ^{۱۹} لُطفاً شُمُو ام اِمشاو دَ امینجی بُمنید تا بنگرم که خُداوند بلده مه دیگه

۲۰ اُمُو شَاو خُدا دَ پِیشِ بِلِعامِ اَمَد و دَزُو کُفت: ”اگه امی نفرا بِلده کوی کدوِنِ اَزتُو اَمَدِه، باله شو و قد ازوا بورُو، لیکن تنها توره ره که ما دَزتُو مَوگیم انجام بیدی.“ ۲۱ پس بِلِعام صَباح گاه باله شُدِه خَر خُو ره پالو کد و قد رهبرای مَوآب ریی شُد.

بِلِعام و خَر شی و ملایکه

۲۲ اوخته قار خُداوند بخاطرِ رفتونِ بِلِعامِ باله اَمَد و ملایکه خُداوند دَ راه ایسته شُد که قد ازُو مُخالِفَت کُنه. بِلِعام دَ بِلِه خَر خُو سوار بُود و دُو خِدمتگار شی ام قد شی قتی بُود.

۲۳ وختی خَر بِلِعامِ ملایکه خُداوند ره دید که دَ راه ایسته یِه و شمشیرِ لُج دَ دِست شی آسته، او خود ره از راه گوشه کده دَ بِلِه یگ پئی زمی رفت؛ مگم بِلِعامِ خَر خُو ره زَد تا او ره پس دَ راه بُبره. ۲۴ اوخته ملایکه خُداوند دَ یگ تنگی مینکل دُو باغ انگور ایسته شُد که هر دُو طرف شی دیوال بُود. ۲۵ وختی خَر بِلِعامِ ملایکه خُداوند ره دید، او خود ره دَ دیوال چسپند و پای بِلِعامِ ره دَ دیوال پِچق کد؛ اوخته بِلِعامِ بسم او ره زَد. ۲۶ بعد ازُو

ملایکه خُداوند پیش رفته دَ یگ جای تنگ ایسته شُد که ازونجی بِلده تاو خوردو نه طرفِ راست راه بُود و نه طرفِ چپ. ۲۷ وختیکه خَر بِلِعامِ ملایکه خُداوند ره دید، دَ تی پای بِلِعامِ خاو کد؛ اوخته بِلِعامِ قار شُدِه خَر خُو ره قد تِیاق خُو زَد. ۲۸ دَمزُو غیت خُداوند دانِ خَر ره واز کد و او دَ بِلِعامِ کُفت: ”ما دَزتُو چی کدیم که امی سه دَفعه مره زدی؟“ ۲۹ بِلِعامِ دَ

خَر خُو گُفت: ”بخاطری که تُو مَره ریشخند کدی! کشکه شمشیر دِ دست مه موبود که تُو ره امی آلی موکشتُم!“^{۳۰} لیکن خَر دِ بلعام گُفت: ”آیا ما امو خَر تُو نیستُم که دِ تمامِ عمر خُو تا امروز مَره سوار شُدے؟ آیا ما عادت دشتیم که قد ازتو امی رقم رفتار کُنم؟“ بلعام گُفت: ”نه.“

^{۳۱} دِ امزو غیت خُداوند چیمای بلعام ره واز کد و او ملایکه خُداوند ره دید که دِ راه ایسته یه و شمشیر لُج دِ دست شی آسته؛ اوخته بلعام خود ره خَم کده زوی دِ خاک اُفتد.^{۳۲} و ملایکه خُداوند دَزو گُفت: ”چرا خَر خُو ره امی سه دَفعه زدی؟ اینه، ما بُر شُدِه اَمدیم که قد تُو مُخالِفَت کُنم، چُون راهِ ازتو دِ نظرِ ازمه ناطاعتی-و-بے پروایی آسته.“^{۳۳} امی خَر مَره دید و سه دَفعه خود ره از مه گوشه کد. اگه ای خود ره از مه گوشه نَموکد، یقیناً ما تُو ره موکشتُم و او ره زنده می ایشتُم.“^{۳۴} اوخته بلعام دِ ملایکه خُداوند گُفت: ”ما گُناه کدیم، چُون نِفامیدُم که تُو دِ راه ایسته شُدے تا قد ازمه مُخالِفَت کُنی. آلی اگه رفتون مه دِ نظر تُو بد آسته، ما پس دِ خانه خُو مورُم.“^{۳۵} لیکن ملایکه خُداوند دِ بلعام گُفت: ”قد امزی نفرا بورو، مگم تنها توره ره بگی که ما دزتو موگیُم.“ پس بلعام قد رهبرای بالاق رفت.

^{۳۶} وختی بالاق شنید که بلعام آمده، او دِ دَمِ راهِ شی دِ شارِ موآب دِ سرحد، دِ دریاچه ارنون اَمَد که مَرزِ مُلکِ خود شی بُود.^{۳۷} اوخته بالاق دِ بلعام گُفت: ”آیا ما بلده کوی کدون تُو

یگ پیغامِ عاجلِ ربی نَکدم؟ پس چرا دَ پیش مه نمدی؟ یا که ما واقعاً نَمیتنم از تو
 قدردانی کنم؟” ^{۳۸} بلعام دَ جواب شی گُفت: ”اینه، ما دَ پیش تُو امدُم، مگم آیا قُدرت
 دَرُم که بَدونِ اَمَرِ خُدا یَگو چیز بَگیم؟ ما تنها چیزی ره مَوگیم که خُداوند دَ دان مه
 میندزه.” ^{۳۹} اوخته بلعام قد بالاق رفت و اونا دَ قَرِبَت-حُصوت امد. ^{۴۰} دَ اُونجی بالاق گاو
 و گوسپو قُربانی کد و از گوشتِ قُربانی بَلدِه بلعام و رهبرای که قد ازو بُود، ربی کد.
^{۴۱} صَباح گاه بالاق بلعام ره گِرِفته دَ باموت-بعل اُورد و او ازونجی آخِرای خیمه گاه قوم
 اِسرائیل ره دید.

پیغامِ اوّلِ بلعام

۲۳ بلعام دَ بالاق گُفت: ”دَ اینجی بَلدِه مه هفت قُربانگاه جور کُو و هفت گاو و هفت
 قُوچ بَلدِه مه حاضر کُو.” ^۲ بالاق اُمُو رقم کد که بلعام گُفتد و اونا یگ گاو و یگ قُوچ ره
 دَ بِلِه هر قُربانگاه تقدیم کد. ^۳ بعد ازو بلعام دَ بالاق گُفت: ”دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو
 ایسته شو و ما مورُم، شاید خُداوند بییه که قد مه توره بَگیه و هرچیزی ره که او دَز مه
 نشو بَدیه ما دَز تُو نقل مَونم.” پس بلعام دَ یگ جای قیل بُر شد. ^۴ دَمَزو غَیت خُدا قد
 بلعام مُلاقات کد و بلعام دَزو گُفت: ”ما هفت قُربانگاه جور کدم و یگ گاو و یگ قُوچ ره
 دَ بِلِه هر قُربانگاه تقدیم کدم.” ^۵ اوخته خُداوند یگ توره دَ دانِ بلعام اَندخت و گُفت: ”پس
 دَ پیش بالاق بورُو و اینی رقم بَگی.” ^۶ اوخته او پس دَ پیش بالاق رفت و دید که او قد

تمام رهبرای موآب د پألوی قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. ^۷ پس بلعام توره خُوره د زبو
اُورده گُفت:

”از ارام مَره طلب کد،

بالاق پادشاهِ موآب از کوه های مشرقِ مَره طلب کده گُفت:

’ بیه، قومِ یعقوب ره بلده مه نالت کُو؛

’ بیه، دِ خِلافِ اسرائیل توره بُوگی.

^۸ چطور میتنم نالت کنم،

کسی ره که خُدا نالت نکده؟

چطور میتنم دِ خِلافِ کسی توره بُوگیم

که خُداوند دِ خِلافِ ازو توره نَگفته؟

^۹ چُون از بله قاده ها او ره مینگرم

و از تپه ها او ره توخ مُونم.

اونه، قومی که تنهای خو زندگی مونه

و خود ره از جم ملت ها حساب نمونه.

^{۱۰} کی میتنه خاک یعقوب ره حساب کنه

یا حساب یگ چارم قوم اسرائیل ره بگیره؟

کشکه ما د مرگ مردمای عادل بمرم

و عاقبت مه رقم عاقبت ازوا بشه.

^{۱۱} اوخته بالاق د بلعام گفت: ”تو د حق ازمه چی کدی؟ ما تو ره اوردم که دشمنای مره نالت کنی، مگم تو اونا ره یکسره برکت ددی.“ ^{۱۲} بلعام د جواب شی گفت: ”آیا ما نباید متوجه بشم تا هر چیز ره که خداوند د دان مه میندزه بگیم؟“

پیغام دوم بلعام

^{۱۳} اوخته بالاق دَزُو گُفت: ”بیه قد ازمه دَ یگ جای دیگه بوری که ازونجی میتنی اونا ره بِنگری؛ تنها آخرای خیمه‌گاه ازوا ره مینگری، ولے پگ ازوا ره دیده نَمیتنی. ازونجی اونا ره بلده مه نالت کُو.“ ^{۱۴} پس بالاق او ره دَ آواری صوفیم دَ قیلی پیسگه بُرد و دَ اُونجی هفت قُربانگاه جور کد و یگ گاو و یگ قُوج دَ بله هر قُربانگاه تقدیم کد. ^{۱۵} و بلعام دَ بالاق گُفت: ”تُو امینجی دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته شو و ما دَ اُونجی مورم که قد خُداوند توره بُگیم.“

^{۱۶} اوخته خُداوند قد بلعام گپ زد و یگ توره دَ دان ازو آندخته گُفت: ”دَ پیش بالاق پس بورو و اینی رقم بُگی.“ ^{۱۷} و بلعام دَ پیش بالاق آمد و دید که او قد رهبرای موآب دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. بالاق ازو پُرسید: ”خُداوند چی گُفت؟“ ^{۱۸} اوخته بلعام توره خُو ره دَ زبو آورده گُفت:

”آی بالاق، باله شو و بشنو؛

آی باچه صِفور دَ توره مه گوش بدی:

^{۱۹} خُدا انسان نییه که دروغ بُگیه

و بنی آدم نییه که فکر خُو ره تغییر بدیه.

آیا او توره مَوگِیَه و انجام نَمیدیه؟

یا وعده مونه و پوره نَموکنه؟

^{۲۰} اینه، دز مه امر شده که برکت بدیم؛

او برکت دده و ما نَمیتنم مانع شنم.

^{۲۱} او کدم بدبختی د ضد یعقوب د فکر خو ندره،

و کدم بلا د خلاف اسرائیل د نظر شی نیسته.

خداوند، خدای ازوا قد ازوا آسته؛

و شعارِ «زندهباد پادشاه» د منه ازوا یه.

^{۲۲} خدا که اونا ره از مصر برو آورد،

مثل شاخ های گاو وحشی پُشتیوان ازوا آسته.

^{۲۳} یقیناً هیچ جادو د خلاف یعقوب کار نمونه،

هیچ پالگری دَ خِلافِ إِسْرَائِيلَ .

دَ وختِ شى دَ بارِه قَوْمِ يَعْقُوبَ ، يعنى إِسْرَائِيلَ كُفْتَه مَوْشَه :

‘توخ كُنيد كه خُدا بَلَدَه ازوا چيز كار كده!’

^{۲۴} اينه ، قَوْمِ إِسْرَائِيلَ رَقْمِ شِيرِ آلِي بَالَه مَوْشَه

و رَقْمِ شِيرِ غُرَانِ وَرَى خُودِ رَه رُست مُونَه؛

أوتاكه شِكَارِ خُورَه پاره نَكْنَه

و خُونِ كُشْتَه شُدَه هَا رَه وُچى نَكْنَه ، خَاو نَمُوشَه .”

^{۲۵} اوخته بالاق دَ بِلْعَامِ كُفْت: ”أونا رَه نَه نَالْتِ كُو و نَه بَرَكْتِ بَدَى .” ^{۲۶} لِيكِنِ بِلْعَامِ دَ

جوابِ بالاق كُفْت: ”آيا دَز تُو نَكُفْتُمْ ، هَر چيزى رَه كه خُداوند دَز مَه بُگِيَه ، ما بايد اُمُو

رَه انجامِ بَدِيمِ؟” ^{۲۷} پس بالاق دَ بِلْعَامِ كُفْت: ”آلى بيه كه تُو رَه دَ يگِ جَاى دِيگَه بُبُرْمَ؛

شَايد خُدا راضى شُنه كه تُو اونا رَه ازونجى بَلَدَه مَه نَالْتِ كُنَى .” ^{۲۸} اوخته بالاق بِلْعَامِ رَه

دَ قِيلَى كُوهِ فِغُورِ كه رُوى دَ رُوى بِيَابُو بُود ، بُرد . ^{۲۹} بِلْعَامِ دَ بالاق كُفْت: ”دَ اينجى بَلَدَه

مَه هفت قُرْبانگَه جور كُو و هفت گاو و هفت قُوج بَلَدَه مَه حَاضِرِ كُو .” ^{۳۰} پس بالاق اُمُو

رقم کد که بلعام گفتد و یگ گاو و یگ قوچ د بِلِه هر قُربانگاه تقدیم کد.

پِیغامِ سِوَمِ بِلعام

۲۴^۱ وختی بِلعام دِید که خُداوند از بَرکت دَدو دَ اِسرائیل خوش شُدِه، اُو مِثِلِ دفعه های پیش پُشتِ پال-و-جَادُو نَگشت، بَلِکِه رُوی خُو ره سُون بیابو کد. ^۲ و بِلعام توخ کده دِید که بَنی اِسرائیل دَ مَطابِقِ طایفه های خُو دَ تَرْتیبِ خِیمه زَدِه. اوخته روح خُدا دَ بِلِه ازو قرار گِرِفت ^۳ و بِلعام توره خُو ره دَ زِبو اُورده گُفت:

”وَحیِ بِلعام باچه بَعور،

وَحیِ مَرَدی که چیمای شی واز شُد.

^۴ وَحیِ کسی که تورای خُدا ره شَنِید،

کسی که از طرفِ قَادِرِ مُطَلَقِ رُویا دِید،

کسی که اُفتَد، و لِه چیمای شی واز شُد.

^۵ چِیقس نُو رِبنَد اَسْتِه خِیمه های تُو، اَی یَعقُوب،

جای های بُود-و-باش تُو، آیِ اسرائیل!

^۶ مِثَلِ دَرّه های دُور-و-دِرَاز،

مِثَلِ باغ های بَعْلِ دریا،

مِثَلِ دِرِختونِ عود که خُداوند شَنده

و مِثَلِ دِرِختونِ سَرِوِ نَزْدِیکِ آوِها.

^۷ آوِ از دَوْلِه هایِ اسرائیلِ مِیرِزِه

و کِشْتِ اَزُوِ آوِ پَرِیمو مِیدَشْتِه بَشِه.

پادشاهِ اَزُوِ از اَجاجِ پادشاهِ بُزْرگْتَرِ مُوشِه

و پادشاهیِ اَزُوِ بِلندِ مَرْتبِه مُوشِه.

^۸ خُدا که اُونَا رِه از مِصرِ بُرُوِ آوُرد،

مِثَلِ شاخ هایِ گاوِ وَحْشیِ پُشْتِیوانِ اَزُوا اَسْتِه.

أَوْ مِلَّتْ هَاي رِه كِه دُشْمُونِ اَزُو اَسْتِه قُورْتِ مُونِه،

اَسْتُغُونَاي اَزُوا رِه مَيِدِه مُونِه

و اُونَا رِه قَد تَيِرِ هَاي خُو زَدِه سُلَاخِ سُلَاخِ مُونِه.

^۹ اِسْرَائِيلِ رَقْمِ شَيِرِ خُودِ رِه جَمِ كَدِه خَاوِ مُونِه، مِثْلِ شَيِرِ غُرَانِ؛

كِي مَيْتَنِه اُو رِه بَخِيْرَنِه؟

بَرَكْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه بَرَكْتِ مَيِدِيه

و نَالْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه نَالْتِ مُونِه!

^{۱۰} اُوخْتِه بَالَاقِ دَ بِلِه بِلْعَامِ غَضَبْنَاكِ شُدِ و دِسْتِ خُو رِه دَ دِسْتِ خُو زَدِه دَ بِلْعَامِ كُفْتِ: ”مَا

تُو رِه كُوِي كُدْمِ كِه دُشْمَنَايِ مَرِه نَالْتِ كَنِي، مِگَمِ تُو سِيَه دَفْعِه اُونَا رِه بَرَكْتِ دَدِي. ^{۱۱} اَلِي

زُودِ اِيْنَجِي رِه اِيْلِه كُوِ و پَسِ دَ جَايِ خُو بُوْرُو. مَا كُفْتِمُ كِه اَز تُو قَدْرْدَانِي كَنِمُ، مِگَمِ خُداوَنْدِ

نَه اِيْشْتِ كِه اَز تُو قَدْرْدَانِي شُنِه.“

^{۱۲} بِلْعَامِ دَ بَالَاقِ كُفْتِ: ”اَيَا مَا دَ قَاصِدَايِ تُو كِه دَ پِيْشِ مِه رِيِي كَدِه بُوْدِي تَمَامِ چِيْزِ رِه

نَكُفْتُمْ؟ ^{۱۳} ما كُفْتُمْ كه حَتَّىٰ اِگه بِالاقِ قَصْرُ خُو رِه پُر از طِلًّا و نُقْرَه كده دَزْمَه بَدِيَه، ما نَمِيْتُمْ از اَمْرٍ خُداوند سَرِييچِي كُنْم و از دِلِ خُود خُو كَارِ خُوبِ يَا بَدِ اِنْجَامِ بَدِيْم، بَلَكِه چِيْزِي رِه كه خُداوند دَزْمَه بُوْگِيَه ما اُمُو رِه مُوْگِيْم. ^{۱۴} اَيْنَه، ما دَ پِيْشِ قَوْمِ خُودِ خُو پَسِ مَوْرُم؛ مَگم بِيْل كه دَز تُو بُوْگِيْم كه اِي قَوْمِ دَ رُوْزايِ اَيْنَدَه دَ حَقِ قَوْمِ تُو چِيْزِ كَارِ مُونَه.

پِيْغَامِ چَارْمِ بِلْعَامِ

^{۱۵} پَسِ اُو تَوْرَه خُو رِه دَ زَبُو اُوْرَدَه كُفْت:

”وَحَىٰ بِلْعَامِ بَاچِه بَعُوْر،

وَحَى مَرْدِي كه چِيْمَايِ شِي وَاز شُد؛

^{۱۶} وَحَى كَسِي كه تَوْرَايِ خُدا رِه شَنِيد،

كَسِي كه عِلْمِ خُدايِ مُتَعَالِ رِه پَي بُرْد،

كَسِي كه از طَرَفِ قَاْدِرِ مُطْلَقِ رُوْبَا دِيْد،

كَسِي كه اُفْتَد، وِلِ چِيْمَايِ شِي وَاز شُد.

^{۱۷} ما اُو ره مینگرُم، مگم نه آلی؛

ما اُو ره توخ مُونم، مگم نه دَ نزدیکی ها:

یگ ستاره از یعقوب ظهور مونه

و یگ تیاقِ پادشاهی از اسرائیل باله موشه؛

اُو سرحدای موآب ره جوجو مونه

و تمام مردم خرابکار ره سرکوب موکنه.

^{۱۸} اِدوم مُلکیتِ ازو موشه

و سعیر مُلکِ دشمنای شی دَ تَصْرُفِ ازو دَر مییه؛

و اسرائیل پیروزمندانه عمل مونه.

^{۱۹} یگ حکمران از یعقوب ظهور مونه

و باقی منده های شار ره نابود موکنه.

پيغام های آخري بلعام

۲۰ اوخته بلعام سون قوم عماليق توخ کد و توره خوره د زبو آورده گُفت:

”عماليق د مينکل ملّت ها اول بود،

ليکن عاقبت شي نابودي ابدی آسته.“

۲۱ بعد ازو سون قيني ها نظر اندخت و توره خوره د زبو آورده گُفت:

”جای بود-و-باش شمو مستحکم آسته،

چون وور شمو د بله قاده قرار دره؛

۲۲ مگم شمو قيني ها تباه موشيد

وختيکه آشوريا شمو ره د اسيري موبره.“

۲۳ و بلعام بسم توره خوره د زبو آورده گُفت:

”آه! وختيکه خدا امی چيزا ره انجام بديه،

کی زنده مومنه؟

^{۲۴} کشتی ها از ساحل های کتیم مییه

و آشور و عبر ره میزنه

و اونا ره نابود مونه.

^{۲۵} اوخته بلعام باله شده پس د جای خو رفت و بالاق ام سون راه خو ری شد.

موآب بنی اسرائیل ره گمراه مونه

^{۲۵} وختیکه بنی اسرائیل د شیطیم خیمه زده بود، مردم قد دختران موآبی زناکاری ره

شروع کد. ^۲ امی دختر و مردم ره د مراسم قربانی بلده خدایون خو دعوت موكد و مردم ام

مُوخورد و ام خدایون ازوا ره سجده موكد. ^۳ د امزی رقم بنی اسرائیل زیر یوغ بتِ بعل-

فِغور رفت و آتشِ قارِ خداوند د خلافِ بنی اسرائیل داغ شد. ^۴ و خداوند د موسیٰ گفت:

”پگ کته کلونای قوم ره بگیر و اونا ره د روشنی آفتو د حضورِ خداوند د دار بزَن تا شدتِ

قارِ خداوند از بله قومِ اسرائیل دور شنه. “ ^۵ پس موسیٰ د قاضی های اسرائیل گفت: ”هر

کدم شمو باید مردمای خو ره که زیر یوغِ بتِ بعل-فِغور رفته، بکشید.“

۶ دَ امزُو غَيْتِ يِگِ مَرِدِ إِسْرَائِيلِي يِگِ خَاتُونِ مَدْيَانِي رِه دَ پِيشِ نَظَرِ مُوسَى وَ تَمَامِ جَمَاعَتِ
بَنِي إِسْرَائِيلِ دَ مِينَكَلِ قَوْمَايِ خُو دَ خَيْمِه خُو اُورِد، دَ حَالِيكِه اُونَا هِنوز دَ دَانِ دَرگِه خَيْمِه
مُلاَقَاتِ دَرُو چَخْرَا-و-مَاتَمِ مُوَكِد. ۷ وَخْتِيكِه فِينَحَاسِ بَاچِه اِلْعَازَارِ، نوسِه هَارُونِ پِيشُوا اِي
كَار رِه دِيد، اُو اَز مِينَكَلِ جَمَاعَتِ بَالِه شُدِه يِگِ نَيْزِه رِه دَ دِسْتِ خُو گِرِفْت ۸ وَ اَز پُشْتِ امزُو
مَرِدِ إِسْرَائِيلِي دَ مَنِه خَيْمِه رِفْت وَ نَيْزِه رِه دَ جِسْمِ هَر دُويِ اَزُوا گُور كَد كِه نَيْزِه اَز مَرِدِ
إِسْرَائِيلِي تِير شُدِه دَ كُورِه امزُو خَاتُو دَر اَمَد. اُوخْتِه بَلَايِ كِه دَ بِلِه بَنِي إِسْرَائِيلِ اَمُدُد، قُوي
شُد. ۹ وِلِه تَعْدَادِ كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلِه بَلَا كُشْتِه شُد، پِيسْتِ وَ چَار هِزَارِ نَفَرِ بُوَد.

۱۰ پَس خُداوندِ قَد مُوسَى گِپِ زَدِه گُفْت: ۱۱ ”فِينَحَاسِ بَاچِه اِلْعَازَارِ، نوسِه هَارُونِ پِيشُوا
غَضَبِ مَرِه اَز بِلِه بَنِي إِسْرَائِيلِ دُور كَد. اُو بَخَاطِرِ اَزْمِه دَ مِينَكَلِ اَزُوا غَيْرَتِ كَد تَاكِه مَا
بَنِي إِسْرَائِيلِ رِه دَ حِينِ غَيْرَتِ خُو نَابُودِ نَكْنَم. ۱۲ پَس دَرُوبُگِي كِه مَا عَهْدِ سَلَامَتِي خُو رِه
دَرُوبُخَشْتَم. ۱۳ اِي عَهْدِ بَلَدِه اَزُو وَ بَلَدِه اَوْلَادِه شِي كِه بَعْدِ اَزُو مِيِيه يِگِ عَهْدِ پِيشُوايِي
دَايِمِي اَسْتِه، چِرَاكِه اُو بَخَاطِرِ خُدايِ خُو غَيْرَتِ كَد وَ بَلَدِه بَنِي إِسْرَائِيلِ كِفَارِه كَد.“

۱۴ نَامِ امزُو مَرِدِ إِسْرَائِيلِي كِه قَد خَاتُونِ مَدْيَانِي كُشْتِه شُد، زِمْرِي بَاچِه سَالُو بُوَد، رِهْبِرِ يِگِ
اَوْلَادِ بَابِه اَز طَايِفِه شِمْعُون. ۱۵ نَامِ خَاتُونِ مَدْيَانِي كِه كُشْتِه شُد، كُزْبِي دُخْتِرِ صُور بُوَد؛
صُور كُتِه يِگِ اَوْلَادِ بَابِه دَ مَدْيَانِ بُوَد.

۱۶ بَعْدِ اَزُو خُداوندِ قَد مُوسَى گِپِ زَدِه گُفْت: ۱۷ ”مَدْيَانِي هَا رِه خَار-و-ذَلِيلِ كُو وَ اُونَا رِه

بِزَن، ^{۱۸} چراکه اونا شُمو ره قد چَلبازی خُو خار-و-ذلیل کد؛ اونا شُمو ره دَ مَسئله بُتِ بَعَل-
فِغور و دَ مَسئله خوار خُو کُزبی، دُخترِ رهبرِ مِدیان که دَ روزِ بَلا دَ نَتیجِه پَرستیشِ بَعَل
فِغور کُشته شد، بازی دَد.

سرشماری نسلِ نو

۲۶ ^۱ بعد از مَرَضِ وُبا، خُداوند دَ مُوسیٰ و العازار باچه هارون پیشوا گُفت: ^۲ ”تمام
جماعتِ بنی اسرائیل ره که بیست ساله و باله تر بَشه دَ مُطابقِ خانوار های بابِه کلونای
ازوا سرشماری کُنید، یعنی پگِ کسای ره که بتنه قد لشکرِ اسرائیل دَ جنگ بوره، حساب
کُنید.“ ^۳ پس مُوسیٰ و العازار پیشوا دَ دَشتِ موآب، دَ بَعْلِ دریای اُردُن رُوی دَ رُوی اَریحا
قد رهبرِا گپ زده گُفت: ^۴ ”مردای ره که بیست ساله و باله تر بَشه، حساب کُنید.“ اوخته
دَ امرِ خُداوند مُوسیٰ و بنی اسرائیل قوم ره بسم سرشماری کد، رقمی که بعد از بُرو
آمدونِ ازوا از سرزمینِ مِصر اونا ره حساب کُدد:

^۵ رُویین اوّلباری اسرائیل بُود. اولاده رُویین:

از حَنوخ، اولادِ بابِه حَنوخیا؛

از فُلُو، اولادِ بابِه فُلُویا؛

^۶ از حِصْرُون، اَوْلَادِ بَابِه حِصْرُونِيَا؛

از كَرْمِي، اَوْلَادِ بَابِه كَرْمِيَا دَ وَجُودِ اَمَد.

^۷ اَيْنَمِيَا اَوْلَادِ بَابِه هَاي رَثُوْبِيْنِيَا بُود؛ كَسَاي كِه از جَمِ ازوا حِسَابِ شُد، چَل و سِه هَزَار و هَفْت صَد و سِي نَفَر بُود. ^۸ بَاچِه فُلُو اِلِيَابِ بُود. ^۹ بَاچِه هَاي اِلِيَابِ: نِمُوئِيل، دَاتَان و اَبِيرَام. دَاتَان و اَبِيرَام اُمُو كَسَا بُود كِه از جَمَاعَتِ اِنْتِخَابِ شُد و دَ ضِدِّ مُوسَى و هَارُونِ قَدِ گِرُوهِ قُوْرَحِ قَتِي شُدِه شُوْرَشِ كَد و دَ حَقِيْقَتِ شُوْرَشِ ازوا دَ خِلَافِ خُداوندِ بُود. ^{۱۰} اَمزِي خَاطِرِ زَمِي دَانِ خُوْرِه وَازِ كَدِه اُونَا و قُوْرَحِ رِه يِگِ جَايِ قُوْرَتِ كَد. وَخْتِيكِه اُمُو گِرُوهِ مُرْدِ و اَتَشِ اُمُو دُو صَد و پَنجَاهِ نَفَرِ رِه سُوخْتَنَد، اُونَا يِگِ نَمُوْنِه عِبْرَتِ جُوْرِ شُد. ^{۱۱} لِيَكِنِ اَوْلَادِه قُوْرَحِ نَمُرْد.

^{۱۲} اَوْلَادِه شِمْعُونِ دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَاي ازوا:

از نِمُوئِيل، اَوْلَادِ بَابِه نِمُوئِيلِيَا؛

از يَامِيْن، اَوْلَادِ بَابِه يَامِيْنِيَا؛

از يَاخِيْن، اَوْلَادِ بَابِه يَاخِيْنِيَا؛

^{۱۳} از زَارِح، اَوْلَادِ بَابِه زَارِحِيَا؛

از شَائُوْل، اَوْلَادِ بَابِه شَائُوْلِيَا دَ وَجُودِ اَمَد.

^{۱۴} اینمیا اولادِ بابه های شمعونیا بُود و از جمِ ازوا بیست و دُو هزار و دُو صد نفر حساب شد.

^{۱۵} اولادِه جاد دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از صفون، اولادِ بابه صفونیا؛

از حجی، اولادِ بابه حجیا؛

از شونی، اولادِ بابه شونیا؛

^{۱۶} از اُزنی، اولادِ بابه اُزنییا؛

از عیری، اولادِ بابه عیریا؛

^{۱۷} از اُرود، اولادِ بابه اُرودیا؛

از اُریلی، اولادِ بابه اُریلیا دَ وجود اُمد.

^{۱۸} اینمیا اولادِ بابه های نسلِ جاد بُود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بُود.

^{۱۹} از جمِ باچه های یهُودا عیر و اونان کسای بُود که دَ سرزمینِ کنعان مُرد. ^{۲۰} اولادِه یهُودا دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از شيله، اولادِ بابه شيلئيا؛
از فارِص، اولادِ بابه فارِصيا؛
از زارح، اولادِ بابه زارحيا دَ وجود آمد.

^{۲۱} اولاده فارِص:

از حِصرون، اولادِ بابه حِصرونيا؛
از حامول، اولادِ بابه حاموليا دَ وجود آمد.

^{۲۲} اينميا اولادِ بابه هاي يهودا بود؛ كساي كه از جم ازوا حساب شُد، هفتاد و شش هزار و پنج صد نفر بود.

^{۲۳} اولاده يساكار مُطابق اولادِ بابه هاي ازوا:

از تولاع، اولادِ بابه تولاعيا؛
از فوه، اولادِ بابه فوئيا؛
^{۲۴} از يشوب، اولادِ بابه يشوبيا؛
از شمرون، اولادِ بابه شمرونيا دَ وجود آمد.

^{۲۵} اینمیا اولادِ بابه های یساکار بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، شصت و چار هزار و سه صد نفر بُود.

^{۲۶} اولادِه زبُون دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از سارد، اولادِ بابه ساردیا؛

از ایلون، اولادِ بابه ایلونیا؛

از یحلی ئیل، اولادِ بابه یحلی ئیلیا دَ و جُود اَمَد.

^{۲۷} اینمیا اولادِ بابه های زبُونیا بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، شصت هزار و پنج صد نفر بُود.

^{۲۸} اولادِه یوسف دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا، از طَرِیقِ مَنَسّی و اِفرایم:

^{۲۹} اولادِه مَنَسّی:

از ماخیر، اولادِ بابه ماخیریا؛ ماخیر آتِه جِلعاد بُود؛

از جِلعاد، اولادِ بابه جِلعادیا دَ و جُود اَمَد.

از اِيعِزْر، اَوْلَادِ بَابِه اِيعِزْرِيَا؛

از حِلِق، اَوْلَادِ بَابِه حِلْقِيَا؛

۳۱ از اَسْرِيئِيل، اَوْلَادِ بَابِه اَسْرِيئِيلِيَا؛

از شِكِيم، اَوْلَادِ بَابِه شِكِيمِيَا؛

۳۲ از شَمِيدَاع، اَوْلَادِ بَابِه شَمِيدَاعِيَا؛

از حِفْر، اَوْلَادِ بَابِه حِفْرِيَا دَ وَجُود اَمَد.

۳۳ صِلْفِحَاد بَاچِه حِفْر، بَاچِه نَدَشْت، مِگَم پَنج دُخْتَر دَشْت: نَام هَاي دُخْتَرُون

صِلْفِحَاد مَحَلِه، نَوَعِه، حُجَلِه، مِلَكِه وَ تَرَصِه بُوَد.

۳۴ اَيْنَمِيَا اَوْلَادِ بَابِه هَاي مَنَسِّي بُوَد. كَسَاي كِه از جَمِ ازوَا حِسَاب شُد، پَنجَاه وَ دُو هِزَار وَ

هَفْت صَد نَفَر بُوَد.

۳۵ اَوْلَادِه اِفْرَايِم دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَاي ازوَا:

از شَوْتَلَاح، اَوْلَادِ بَابِه شَوْتَلَاحِيَا؛

از بَاكِر، اَوْلَادِ بَابِه بَاكِرِيَا؛

از تَاخَن، اَوْلَادِ بَابِه تَاخَنِيَا دَ وَجُود اَمَد.

از عيران، اولادِ بايه عيرانيا د وجود آمد.

٣٧ اينميا اولادِ بايه هاي نسلِ افرایم بود. کسای که از جم ازوا حساب شد، سی و دو هزار و پنج صد نفر بود. اميا اولادِ یوسف د مطابق اولادِ بايه هاي خو بود.

٣٨ اولادِ بنيامين د مطابق اولادِ بايه هاي ازوا:

از بالع، اولادِ بايه بالعيا؛

از اشبیل، اولادِ بايه اشبیلیا؛

از احیرام، اولادِ بايه احیراميا؛

٣٩ از شفوفام، اولادِ بايه شفوفاميا؛

از خوفام، اولادِ بايه خوفاميا د وجود آمد.

٤٠ اولادِ بالع از طریق ارد و نعمان:

از ارد، اولادِ بايه اردیا؛

از نعمان، اولادِ بايه نعمانیا د وجود آمد.

^{۴۱} اینمیا اولاده بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو بُود؛ کسای که از جَم ازوا حساب شُد، چل و پَنج هزار و شَش صد نفر بُود.

^{۴۲} اولاده دان دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از شُوحام، اولادِ بابِه شُوحامیا دَ وجود آمد.

^{۴۳} اینمیا اولاده دان دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو بُود. از تمامِ اولادِ بابِه های شُوحامیا کسای که حساب شُد، شصت و چار هزار و چار صد نفر بُود.

^{۴۴} اولاده اشیر دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از ایمنه، اولادِ بابِه ایمنیا؛

از یشوی، اولادِ بابِه یشویا؛

از بریعه، اولادِ بابِه بریعیَا دَ وجود آمد.

^{۴۵} اولاده بریعه:

از حبر، اولادِ بابِه حبریا؛

از مَلکی ئیل، اولادِ بابِه مَلکی ئیلیا دَ وِجُود اَمَد.

^{۴۶} و نامِ دُخترِ اَشیرِ ساره بُود.

^{۴۷} اینمیا اولادِ بابِه های نسلِ اَشیرِ بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حسابِ شُد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر بُود.

^{۴۸} اولادِه نَفتالی دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از یَحصئیل، اولادِ بابِه یَحصئیلیا؛

از جُونی، اولادِ بابِه جُونیا؛

^{۴۹} از یَصِر، اولادِ بابِه یَصِریا؛

از شَلیم، اولادِ بابِه شَلَمیا دَ وِجُود اَمَد.

^{۵۰} اینمیا نسلِ نَفتالی دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حسابِ شُد، چل و پنج هزار و چار صد نفر بُود.

^{۵۱} اینمیا حسابِ شُدِه های بَنیِ اِسرائیلِ بُود: جُمْلَه شَش صد و یگ هزار و هفت صد و سی نفر.

۵۲ بعد از سرشماری خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۵۳} "زمی باید بلده امزیا دَ مُطابقِ تعدادِ نام های ازیا دَ عنوانِ مُلکیتِ تقسیمِ شُنه. ^{۵۴} بلده طایفه کُنه تقسیمِ کُنه بدی و بلده طایفه ریزه تقسیمِ ریزه بدی؛ بلده هر طایفه باید دَ مُطابقِ حسابِ شُده های شی تقسیمِ شی دده شُنه. ^{۵۵} مُتَوَجِه بَش که زمی دَ وسیله پشک تقسیمِ شُنه؛ اونا دَ مُطابقِ نام های طایفه های بابه کلونای خُو صاحبِ زمی شُنه. ^{۵۶} اَرے، زمی دَ وسیله پشک دَ بَینِ طایفه های کُنه و ریزه تقسیمِ شُنه."

۵۷ اینیا حسابِ شُده های لاویا آسته دَ مُطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از چرشون، اولادِ بابه چرشونیا؛

از قُهات، اولادِ بابه قُهاتیا؛

از میراری، اولادِ بابه میراریا دَ وجودِ اَمَد.

۵۸ اینیا ام اولادِ بابه های لاویا آسته:

اولادِ بابه لَبِنیا،

اولادِ بابه جِبرونیا،

اولادِ بابه مَحلیا،

اولادِ بابه موشیا،

قُهاٲ اته عَمرام بُود. ^{٥٩} نامِ خاتُونِ عَمرام يوكايد بُود، يوكايدِ اولادِه لاوى بُود كه بلده لاوى دَ مصر پيدا شُدُد؛ او بلده عَمرام هارون و موسى و خوارِ ازوا مريم ره زيد. ^{٦٠} بلده هارون ناداب، ابيهُو، العازار و ايتامار پيدا شُد. ^{٦١} ناداب و ابيهُو وختيکه آتَشِ غَيْرِ مجاز ره دَ حُضُورِ خُداوندِ تَقْدِيمِ كد، مُرد. ^{٦٢} تَعْدادِ حِسابِ شُدِه هاى ازوا، يعنى پگِ مَرِدا و باچه هاى يگِ ماهه و بالهٲرِ ازوا كه حِسابِ شُد، بيست و سه هزار نفر بُود. اونا دَ مينكلِ بَنىِ اسرائيلِ حِسابِ نَشُد، چراكه هيچِ تَقْسِيمِ زِمى دَ مينكلِ بَنىِ اسرائيلِ بلده ازوا دَدِه نَشُد.

^{٦٣} ايتَميا كساي بُود كه دَ وسيلهٲه موسى و العازار پيشوا حِسابِ شُد دَ غيتيکه اونا بَنىِ اسرائيلِ ره دَ دَشْتِ مَوآب، دَ بَغلِ دريائى اَرْدُنِ روى دَ روى اَريحا حِسابِ كد. ^{٦٤} دَ مينكلِ امزبا هيچِ كَدَمِ امزو كسا و جُودِ نَدَشْتِ كه دَ وسيلهٲه موسى و هارون پيشوا حِسابِ شُد دَ وختيکه اونا بَنىِ اسرائيلِ ره دَ بيابونِ سينا سرشمارى كُدُد، ^{٦٥} چُونِ خُداوندِ دَ باره ازوا كُفُتُد كه ”يقينا، اونا دَ بيابو مومره.“ پس حتىٰ يكي ازوا ام زنده نَمَند، بغير از كاليب باچه يَفُنَه و يوشع باچه نون.

۲۷^۱ اوخته دُخْترونِ صِلْفِحَاد باچه جِفر، نوسه جِلعاد، کوسه ماخیر، اولادِه مَنَسی که د اولادِ بابِه های مَنَسی باچه یوسف تعلق دشت پیش آمد. نام های دُخْترونِ صِلْفِحَاد اینیا بُود: مَحله، نوعه، حُجله، مِلکه و ترصه.^۲ اونا د پیشِ موسی، العازار پیشوا، کُته کلونا و تمامِ جماعت د دانِ درگه خیمه مُلاقات ایسته شده گُفت:^۳ ”آته مو د بیابو مُرد؛ او د جَم امزو کسا نَبود که قد گروه قورح د خِلافِ خُداوند یگجای شُد، بلکه او د گُناهِ خود خُو مُرد و او صاحبِ باچه نَبود.^۴ پس چرا باید نامِ آته مو بخاطری که باچه نَدشت از بینِ اولادِ بابِه شی گل شنه؟ لُطفاً بلده ازمو ام د مینکلِ برارونِ آته مو زمی بدی.“

۵ پس موسی عرضِ ازوا ره د حُضورِ خُداوند اُورد. و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت:
 ۷ ”دُخْترونِ صِلْفِحَاد راست مَوگیه؛ تُو حتماً باید بلده ازوا د مینکلِ برارونِ آته شی مُلکِ میراثی بدی؛ اَره، میراثِ آته ازوا ره بلده ازوا تسلیم کُو.^۸ امچنان د بنی اسرائیل بگی که ’اگه یگ آدم بُمَره و باچه نَدشته بَشه، شمو باید میراثِ ازو ره د دُختر شی تسلیم کُنید.^۹ اگه دُختر ام نَدشته بَشه، میراثِ ازو ره د برارون شی تسلیم کُنید.^{۱۰} اگه برار نَدشته بَشه، د برارونِ آته شی تسلیم کُنید.^{۱۱} و اگه آته ازو برار نَدشته بَشه، اوخته میراثِ ازو ره د نزدیکترین قوم شی که اولادِ بابِه شی بَشه تسلیم کُنید تا میراثِ ازو ره صاحب شنه. ای باید بلده بنی اسرائیل یگ حُکمِ شرعی بَشه، امو رقم که خُداوند د موسی اَمر

يوشع جانشين موسى موشه

^{۱۲} دَمَزُو غَيْتِ خُداوند دَ موسى كُفْت: ” دَ بِلَه امزی كوه عَباريم بُر شو و سرزميني ره كه ما دَ بَنی اسرائیل دَدیم، تُوخ كُو. ^{۱۳} وختيکه اُو ره دیدي، تُو ام فَوْت كده قد قوم خُو يگجای موشی، اَمُو رقم كه برار تُو هارون قد ازوا يگجای شُد. ^{۱۴} چُون دَ بيابونِ صين وختيکه جماعت دَ خلاف مه شورش كد، شُمُو از امر مه سرپيچی كديد و دَ پيشِ آو قاده، مُقَدَّس بُودون مَره دَ نظرِ جماعت ثابت نَكديد. ” ای آو، آو مِريباي قادش بُود، دَ بيابونِ صين.

^{۱۵} اوخته موسى قد خُداوند گپ زده كُفْت: ^{۱۶} ” آي خُداوند، خُداي روح های پگِ بَشَر، از تُو خواهش مُونُم كه يگو كس ره دَ بِلَه امزی جماعت تعيين كنی ^{۱۷} تا دَ پيشِ رُوی ازوا بوره و دَ پيشِ رُوی ازوا بييه و اونا ره بُرو بُيره و داخلِ بيره تا جماعتِ خُداوند رقمِ گوسپندوی بے چوپو آلی نَبشه. ”

^{۱۸} پس خُداوند دَ موسى كُفْت: ” يوشع باچه نُون ره كه يگ مَرِدِ صَاحِبِ رُوحِ حِكْمَتِ آسته بگير و دِست خُو ره دَ بِلَه ازو بيل؛ ^{۱۹} و اُو ره دَ پيشِ رُویِ العازار پيشوا و تمامِ جماعت ايسته كُو و اُو ره دَ حُضُورِ پگِ ازوا مُقَرَّر كُو. ^{۲۰} از اِختيارات خُو دَزُو بدی تا تمامِ جماعتِ بَنی اسرائیل ازو اطاعت كنه. ^{۲۱} يوشع بلده هر مَوْضُوعِ مَهِم بايد دَ پيشِ العازار پيشوا

ایسته شنه تا او بلده شی د وسیله اوریب ام یوشع و ام تمام بنی اسرائیل، یعنی پگ
جماعت.

^{۲۲} اوخته موسیٰ امو رقم کد که خداوند دزو امر کدد: او یوشع ره بُرد و او ره د پیش روی
العازار پیشوا و تمام جماعت ایسته کد ^{۲۳} و دستای خو ره د بله ازو ایسته او ره مقرر کد.
امو رقم که خداوند گفتد، او د وسیله موسیٰ مقرر شد.

قربانی های روزانه

۲۸ ^۱ دمزو غیت خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ^۲ "د بنی اسرائیل امر کو و دزوا
بُگی، فکر شمو بشه که هدیه خوراکی مره د عنوان هدیه های خاص که خوشبوی مورد
پسند مه آسته د وخت معین شی دز مه تقدیم کنید." ^۳ و ام دزوا بُگی، 'هدیه خاص ره که
شمو باید د خداوند تقدیم کنید، اینی آسته: هر روز دو نربره یگ ساله و بے عیب د عنوان
قربانی سوختنی دایمی باید تقدیم شنه؛ ^۴ باره اول ره د وخت صبح تقدیم کو و باره دوم ره
د وخت شام تقدیم کو ^۵ و قد هر باره دهم حصه یگ ایفه روغون زیتون گت شده بشه د
عنوان هدیه غله-و-دانه بیر. ^۶ اینمی قربانی سوختنی دایمی آسته که د کوه سینا د عنوان
خوشبوی مورد پسند و هدیه خاص بلده خداوند تعیین شد. ^۷ هدیه وچی کدنی ازو باید
چارم حصه یگ هین شراب انگور بلده هر باره بشه؛ ای هدیه وچی کدنی شراب قوی ره

بلده خُداوند دَ جایگاهِ مُقَدَّسِ شیو کُو. ^۸ باره دوّم ره دَ وختِ شام تقدیم کُو؛ او ره رقم
قُرَبانی صُبِح قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی شی تقدیم کُو. ای یگ هدیه خاص و
خوشبوی مَوَرِدِ پَسَنَدِ خُداوند آسته.

قُرَبانی روزِ آرام

^۹ دَ روزِ آرام دُو نَرَبَرِه یگ ساله و بے عیب ره قد هدیه غَلّه-و-دانه شی که دُو حِصّه از دَه
حِصّه یگ ایفه بَهِتَرین آردِ روغو گُٹ شُدِه بَشِه و قد هدیه وُچی کَدنی شی تقدیم کُو. ^{۱۰} ای
قُرَبانی سوختنی بلده هر روزِ آرام آسته، علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی
کَدنی شی.

قُرَبانی ماهوار

^{۱۱} دَ روزای اوّلِ ماه های خُو یگ قُرَبانی سوختنی ره دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای قُرَبانی باید
دُو جونه گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبَرِه یگ ساله بَشِه و پگ شی بے عیب بَشِه. ^{۱۲} امچنان سِه
حِصّه از دَه حِصّه یگ ایفه بَهِتَرین آردِ روغو گُٹ شُدِه بلده هدیه غَلّه-و-دانه قُوچ ^{۱۳} و دَهْم
حِصّه یگ ایفه بَهِتَرین آردِ روغو گُٹ شُدِه بلده هدیه غَلّه-و-دانه هر باره. ای قُرَبانی
سوختنی خوشبوی مَوَرِدِ پَسَنَدِ و یگ هدیه خاص بلده خُداوند آسته. ^{۱۴} و هدیه های وُچی
کَدنی ازوا نیم یگ هین بلده هر نَرَبَرِه بَشِه. ای قُرَبانی سوختنی ماهوار آسته دَ هر ماه

سال. ^{۱۵} علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کدنی شی، باید یگ تُکه دَ عنوانِ
قربانی گناه دَ خداوند تقدیم شُنه.

قربانی های عیدِ پَصَح

^{۱۶} دَ روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل، قربانی پَصَح دَ خداوند تقدیم شُنه. ^{۱۷} دَ روزِ پوزدهمِ امزی ماه
عید آسته و بلده هفت روز باید نانِ فطیر خورده شُنه. ^{۱۸} دَ روزِ اوّل باید یگ جلسه مُقدّس
برگزار شُنه. دَ امزو روز شُمو هیچ کارِ روزمره خوره انجام نَدید؛ ^{۱۹} بلکه شُمو یگ قربانی
سوختنی دَ عنوانِ هدیه خاص دَ خداوند تقدیم کُنید؛ ای قربانی باید دُو جونه گاو، یگ قوچ
و هفت نربره یگ ساله بشه؛ مُتوجه بشید که اونا بے عیب بشه. ^{۲۰} هدیه غله-و-دانه ازوا
باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حصّه از
ده حصّه یگ ایفه بلده قوچ ^{۲۱} و دهم حصّه یگ ایفه بلده هر کدم امزو هفت نربره بشه.
^{۲۲} امچنان یگ تُکه ره دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کُنید تا بلده شُمو کفاره شُنه. ^{۲۳} امیا ره
علاوه از قربانی سوختنی صُبح که قربانی سوختنی دایمی آسته، تقدیم کُنید. ^{۲۴} دَ امزی
طریقه دَ هر روز امزو هفت روز خوراکِ هدیه خاص ره دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پسند
خداوند تقدیم کُنید؛ ای باید علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کدنی شی تقدیم
شُنه. ^{۲۵} دَ روزِ هفتم، بسم جلسه مُقدّس برگزار کُنید و هیچ کارِ روزمره خوره انجام نَدید.

قُرْبَانِي بَلَدِه عِيدِ هَفْتِه هَا

^{۲۶} دَ رُوزِ نَوَبَرِ حَاصِلَاتِ، وَخَتِيكِه دَ دَوْرُونِ عِيدِ هَفْتِه هَايِ خُو يِگِ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه اَز حَاصِلِ نَو دَ خُداوندِ تَقْدِيمِ مُونِيدِ، شُمُو يِگِ جَلْسِه مَقْدَّسِ بَرْگُزَارِ كُنِيدِ وَ هِيچِ كَارِ رُوزْمَرِه خُو رِه اِنجَامِ نَدِيدِ. ^{۲۷} شُمُو يِگِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَ عِنْوَانِ خُوشْبُويِ مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوندِ تَقْدِيمِ كُنِيدِ؛ اَوْ قُرْبَانِي بَايِدِ دُو جُونِه گَاوِ، يِگِ قُوجِ وَ هَفْتِ نَرَبَرِه يِگِ سَالِه بَشِه. ^{۲۸} هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه اَز وَا بَايِدِ سِه حِصَّه اَز دِه حِصَّه يِگِ اَيْفِه بَهْتَرِيْنِ آرْدِ رُوغُو گِثِ شُدِه بَلَدِه هَرِ گَاوِ وَ دُو حِصَّه اَز دِه حِصَّه يِگِ اَيْفِه بَلَدِه قُوجِ بَشِه ^{۲۹} وَ دَهْمِ حِصَّه يِگِ اَيْفِه بَلَدِه هَرِ كُدَمِ اَمْرُو هَفْتِ نَرَبَرِه. ^{۳۰} يِگِ ثَكِه اَمِ تَقْدِيمِ كُنِيدِ تَا بَلَدِه شُمُو كِفَارِه شُنِه. ^{۳۱} اَمِيَا رِه عِلَاوِه اَز قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايْمِي قَدِ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه شِي وَ هَدِيَه هَايِ وُچِي كَدَنِي شِي تَقْدِيمِ كُنِيدِ؛ مُتَوَجِه بَشِيدِ كِه اُونَا بِي عَيْبِ بَشِه.

قُرْبَانِي هَايِ عِيدِ شِيپُورِ هَا

^{۲۹} دَ رُوزِ اَوَّلِ مَاهِ هَفْتَمِ، يِگِ جَلْسِه مَقْدَّسِ بَرْگُزَارِ كُنِيدِ وَ هِيچِ كَارِ رُوزْمَرِه خُو رِه اِنجَامِ نَدِيدِ. اَوْ بَلَدِه شُمُو يِگِ رُوزِ اَسْتِه كِه صَدَايِ شِيپُورِ هَا رِه بَلَدِه خُوشِي بُرِ كُنِيدِ. ^۲ شُمُو يِگِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَ عِنْوَانِ خُوشْبُويِ مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوندِ تَقْدِيمِ كُنِيدِ؛ اِي قُرْبَانِي بَايِدِ يِگِ جُونِه گَاوِ، يِگِ قُوجِ وَ هَفْتِ نَرَبَرِه يِگِ سَالِه وَ بِي عَيْبِ بَشِه. ^۳ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه اَز وَا

باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه بلده قُوچ^۴ و دَهْم حصّه یگ ایفه بلده هر کدَم امزو هفت نربره بشه. ^۵ یگ تکه ام دَ عنوانِ قُرَبانی گناه تقدیم کُنید تا بلده شمو کفاره شنه. ^۶ آمیا علاوه از قُرَبانی سوختنی اولِ ماه و هدیه غلّه-و-دانه شی، و علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه غلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کدنی ازوا آسته که دَ مطابقِ مَقَرراتِ ازوا دَ عنوانِ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند تقدیم موشه.

قُرَبانی روزِ کفاره

^۷ دَ روزِ دَهْمِ امزی ماهِ هفتم، شمو یگ جلسه مَقَدّس بر گزار کُنید و نفس های خُوره بُکُشید. شمو باید هیچ کار ره انجام نَدید؛ ^۸ بلکه یگ قُرَبانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند تقدیم کُنید. ای قُرَبانی باید یگ جونه گاو، یگ قُوچ و هفت نربره یگ ساله بشه. مَتَوَجِه بشید که اونا بے عیب بشه. ^۹ هدیه غلّه-و-دانه ازوا باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه بلده قُوچ ^{۱۰} و دَهْم حصّه یگ ایفه بلده هر کدَم امزو هفت باره بشه. ^{۱۱} یگ تکه ام دَ عنوانِ قُرَبانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرَبانی گناه که بلده کفاره تقدیم موشه و علاوه از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه غلّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کدنی ازوا.

قربانی های عید چپری ها

^{۱۲} دَ روزِ پوزدَهَمِ ماهِ هفتم، باید یگ جلسِه مُقدَّسِ برگزار کُنید و هیچ کارِ روزمره خوره انجام نَدید، بلکه هفت روز ره بلده خُداوند عید بگیریید. ^{۱۳} دَ امزو روزا قربانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پسندِ خُداوند تقدیم کُنید. دَ روزِ اوّل سیزده جونِه گاو، دُو قوچ و چارده نَرَبَرِه یگ ساله بَشه و پگ شی بے عیب. ^{۱۴} هدیه غَلّه-و-دانه ازوا باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر کُدمِ امزو سیزده گاو و دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه بلده هر کُدمِ امزو دُو قوچ ^{۱۵} و دَهَمِ حصّه یگ ایفه بلده هر کُدمِ امزو چارده باره بَشه. ^{۱۶} یگ تُکه ام دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کدنی ازو.

^{۱۷} دَ روزِ دوّم، دوازده جونِه گاو، دُو قوچ و چارده نَرَبَرِه یگ ساله بَشه، پگ شی بے عیب. ^{۱۸} هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کدنی ازوا بلده گاو ها، قوچ ها و باره گو نظر دَ تعدادِ ازوا طبقِ مَقَرّراتِ بَشه. ^{۱۹} یگ تُکه ام دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کدنی ازوا.

^{۲۰} دَ روزِ سوّم، یازده جونِه گاو، دُو قوچ و چارده نَرَبَرِه یگ ساله بَشه، پگ شی بے عیب. ^{۲۱} هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کدنی ازوا بلده گاو ها، قوچ ها و باره گو نظر دَ تعدادِ ازوا طبقِ مَقَرّراتِ بَشه. ^{۲۲} یگ تُکه ام دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از

قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايْمِي وَ هَدِيَه غَلَّه-وَ دَانِه شِي وَ هَدِيَه وُچِي كَدْنِي اَزُو.

۲۳ دَ رُوژِ چَارْم، دَه جُونِه گَاو، دُو قُوچ وَ چَارْدِه نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَشَه، پِگ شِي بَ عَيْب.

۲۴ هَدِيَه هَاي غَلَّه-وَ دَانِه وَ هَدِيَه هَاي وُچِي كَدْنِي اَزُو بَلْدِه گَاو هَا، قُوچ هَا وَ بَارِه گُو نَظَر دَ

تَعْدَادِ اَزُو طَبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ۲۵ يِگ تُكِه اَم دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي گُناهِ تَقْدِيمِ كُنِيْد، عِلَاوَه اَز

قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايْمِي وَ هَدِيَه غَلَّه-وَ دَانِه شِي وَ هَدِيَه وُچِي كَدْنِي اَزُو.

۲۶ دَ رُوژِ پَنَجْم، نُه جُونِه گَاو، دُو قُوچ وَ چَارْدِه نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَشَه، پِگ شِي بَ عَيْب.

۲۷ هَدِيَه هَاي غَلَّه-وَ دَانِه وَ هَدِيَه هَاي وُچِي كَدْنِي اَزُو بَلْدِه گَاو هَا، قُوچ هَا وَ بَارِه گُو نَظَر دَ

تَعْدَادِ اَزُو طَبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ۲۸ يِگ تُكِه اَم دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي گُناهِ تَقْدِيمِ كُنِيْد، عِلَاوَه اَز

قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايْمِي وَ هَدِيَه غَلَّه-وَ دَانِه شِي وَ هَدِيَه وُچِي كَدْنِي اَزُو.

۲۹ دَ رُوژِ شَشْم، هَشْت جُونِه گَاو، دُو قُوچ وَ چَارْدِه نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَشَه، پِگ شِي بَ عَيْب.

۳۰ هَدِيَه هَاي غَلَّه-وَ دَانِه وَ هَدِيَه هَاي وُچِي كَدْنِي اَزُو بَلْدِه گَاو هَا، قُوچ هَا وَ بَارِه گُو نَظَر دَ

تَعْدَادِ اَزُو طَبِقِ مُقَرَّرَاتِ بَشَه. ۳۱ يِگ تُكِه اَم دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي گُناهِ تَقْدِيمِ كُنِيْد، عِلَاوَه اَز

قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايْمِي وَ هَدِيَه غَلَّه-وَ دَانِه شِي وَ هَدِيَه وُچِي كَدْنِي اَزُو.

۳۲ دَ رُوژِ هَفْتَم، هَفْت جُونِه گَاو، دُو قُوچ وَ چَارْدِه نَرَبْرَه يِگ سَالِه بَشَه، پِگ شِي بَ عَيْب.

۳۳ هَدِيَه هَاي غَلَّه-وَ دَانِه وَ هَدِيَه هَاي وُچِي كَدْنِي اَزُو بَلْدِه گَاو هَا، قُوچ هَا وَ بَارِه گُو نَظَر دَ

تعدادِ ازوا طبقِ مَقَرَّاتِ بَشَه. ^{۳۴} یگِ تْکَه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیمِ کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازو.

روزِ هشتمِ بَلدِه شُمو ختمِ عیدِ آسته؛ دَمزُو روزِ هیچِ کارِ روزمره خُو ره انجامِ نَدید، ^{۳۵}
بلکه یگِ قُرْبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوْرِدِ پَسندِ خُداوند تقدیمِ کُنید. اُو قُرْبانی ^{۳۶}
باید یگِ جونه-گاو، یگِ قُوچ و هفت نَرَبَه یگِ ساله بَشَه، پگِ شی بے عیب. ^{۳۷} هدیه های غَلَه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بَلدِه گاو، قُوچ و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طبقِ مَقَرَّاتِ بَشَه. ^{۳۸} یگِ تْکَه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیمِ کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازو.

آمیا ره شُمو باید دَ عیدِ های تعیینِ شُدِه خُو دَ خُداوند تقدیمِ کُنید. اَرے، علاوه از نذر ^{۳۹}
ها و هدیه های داوطلبانه خُو آمیا ره دَ عِنوانِ قُرْبانی های سوختنی، هدیه های غَلَه-و-
دانه، هدیه های وُچی کَدنی و قُرْبانی های سلامتی خُو تقدیمِ کُنید. ”

پس مُوسیٰ پگِ چیزا ره دَ بَنیِ اِسرائیلِ گُفت، اَمُو رَقمِ که خُداوند دَزُو اَمَرِ کُدد. ^{۴۰}

مَقَرَّاتِ دَ باره نذر

۳۰. اوخته مُوسیٰ دَ کُتَه-کَلونای طایفه های بَنیِ اِسرائیلِ گُفت: ”اینی توره آسته که

خُداوند حُکم کده: ^۲ وختیکه یگو کس بلده خُداوند د گردون خُو نذر میگیره یا د باره یگو چیز قسم خورده خود ره د بند میندزه، او باید از گپ خُو نگرده، بلکه هر چیزی که از دان شی بُر شده، مُطابقِ ازو عمل کُنه.

^۳ و غیتیکه یگ خاتو د جوانی خُو د حالیکه د خانه آته خُو آسته بلده خُداوند د گردون خُو نذر میگیره یا قد یگو وعده خود ره د بند میندزه، ^۴ و آته شی د باره نذر ازو و وعده ازو که د وسیله شی خود ره د بند اندخته میشنوه، و له هیچ چیز نموگیه، اوخته تمام نذر های ازو استوار و هر وعده ازو که خود ره د وسیله شی د بند اندخته باقی مومنه. ^۵ لیکن اگه آته شی د روزی که میشنوه او ره منع کُنه، اوخته هیچ کدم نذر های شی و وعده های شی که خود ره د وسیله ازوا د بند اندخته باقی نمومنه. ازی که آته شی او ره منع کده، خُداوند او ره موبخشه.

^۶ اگه او د شوی دده شنه و نذر های شی یا توره که از دان شی بُر شده و د وسیله ازو خود ره د بند اندخته د بله ازو باقی بشه ^۷ و شوی شی بشنوه و د روزی که بشنوه هیچ چیز نگیه، اوخته نذر های ازو استوار و وعده های ازو که خود ره د وسیله شی د بند اندخته باقی مومنه. ^۸ لیکن اگه شوی شی د روزی که بشنوه او ره منع کُنه، اوخته او نذری ره که د گردون خاتون شی آسته یا توره ره که از دان ازو بُر شده و خود ره د وسیله شی د بند اندخته باطل کده؛ و خُداوند امو خاتو ره موبخشه.

^۹ و لے هر نذرِ خاتونِ بیوه یا طلاق شده که او د وسیله شی خود ره د بند آندخته، د بله ازو باقی مومنه.

^{۱۰} اگه یگ خاتو د خانه شوی خو د گردون خو نذر بگیره یا قسم خورده خود ره د بند بندزه
^{۱۱} و شوی شی بشنوه، و لے او ره هیچ چیز نگیه و منع نکنه، اوخته پگ نذر های ازو
استوار و هر وعده ازو که خود ره د وسیله شی د بند آندخته باقی مومنه. ^{۱۲} لیکن اگه
شوی شی د روزی که بشنوه، اونا ره باطل کنه، اوخته هر چیزی که از دان ازو د باره نذر
های شی یا د باره وعده شی بر شده باقی نمومنه. ازی که شوی شی اونا ره باطل کده،
خداوند او ره موبخشه. ^{۱۳} هر نذر یا قسم محکم ازو ره که او بلده کشتون نفس خو مونه،
شوی شی میتنه او ره تصدیق کنه و شوی شی میتنه او ره باطل کنه. ^{۱۴} لیکن اگه شوی
شی دمزو روز و روز دیگه شی او ره چیز نگیه، اوخته پگ نذر های شی ره و تمام وعده
های ازو ره که د بله ازو آسته تصدیق کده؛ چون د روزی که شنید، هیچ چیز نگفت، پس
اونا ره تصدیق کد. ^{۱۵} لیکن اگه چند روز بعد از شنیدو اونا ره باطل کنه، اوخته گناه امزو
خاتو د گردون ازو موشه. ”

^{۱۶} اینمیا مقرراتی آسته که خداوند د موسی امر کد، د باره شوی و خاتون شی و د باره آته
و دختر شی و ختیکه او د جوانی خو د خانه آته خو آسته.

۳۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ ”اِنْتِقَامِ بَنی اِسْرَائیل ره از مِدیانی ها بِگیر. بعد اَزو تُو فَوْت کده قد قَوْم خُو یِگجای مُوشی.“

^۳ پس مُوسیٰ دَ مَرْدُم گُفت: ”یِگ تِعْداد نِفرای خُو ره مُسَلَح کُنید تا دَ جَنگِ مِدیانی ها بوره و اِنْتِقَامِ خُداوند ره از مِدیانی ها بِگیره. ^۴ شُمُو هزار نفر از هر طایفه از پِگِ طایفه های اِسْرَائیل بِلدِه جَنگ رِبی کُنید.“ ^۵ اوخته از دِسته های هزار نفری بَنی اِسْرَائیل، از هر طایفه یِگ هزار نفر، جُمْلَه دوازده هزار نفرِ مُسَلَح بِلدِه جَنگ اِنْتِخَاب شُد. ^۶ و مُوسیٰ اُونَا ره که هزار نفر از هر طایفه بُود، دَ جَنگ رِبی کد؛ اَره، اُونَا ره قد فِینحاس باچِه اِلعازار پِیشوا و اَسبابِ مُقَدَّس و شِیپور ها که بِلدِه علامتِ دَدو دَ اِختیار شی بُود، دَ جَنگ رِبی کد. ^۷ اُونَا قد مِدیانی ها جَنگ کد و اَمُو رِقْم که خُداوند دَ مُوسیٰ اَمْر کدُد، پِگِ مَرْدای ازوا ره کُشت. ^۸ دَ مِینکلِ کُشته شُدِه ها، پادشایونِ مِدیانی ها یعنی اِوی، راقِم، صُور، حور و رِبَع، پَنج پادشاهِ مِدیانی ها ام مَوْجُود بُود. اُونَا بِلعام باچِه بَعور ره ام قد دَمِ شمشیر کُشتُد. ^۹ بَنی اِسْرَائیل خاتونوی مِدیانی و بچکِیچای ازوا ره اَسیر کد و تمامِ گلِه-و-رمه و پِگِ مال-و-دارایی ازوا ره وُلجِه گِرِفت؛ ^{۱۰} و تمامِ شارای ازوا ره که دَز شی زندگی مُوکد قد تمامِ خِیمه گاه های ازوا سوختند، ^{۱۱} لیکن تمامِ وُلجِه و پِگِ اَسیرا ره بُرد، ام حیوان و ام اِنسان ره. ^{۱۲} اوخته اُونَا اَسیرا، وُلجِه و مال های ره که گِرِفتُد دَ پِیشِ مُوسیٰ، اِلعازار

پیشوا و جماعتِ بنی اسرائیل دَ خیمه‌گاه دَ دشتِ موآب، دَ بَغْلِ درِیای اُردُن رُوی دَ رُوی
شارِ اَریحا اُورد.

^{۱۳} مُوسى، العازار پیشوا و پگِ رهبرای جماعت از خیمه‌گاه بُر شده دَ دَمِ راهِ ازوا رفت.

^{۱۴} مگم مُوسى دَ بَلِه قومندانای لشکر، یعنی رهبرای هزار نفری و رهبرای صد نفری که از

میدانِ جنگ پس اَمُد، قار شد. ^{۱۵} و مُوسى دَزوا کُفت: ”چرا شُمو پگِ خاتونو ره زنده

ایشتید؟ ^{۱۶} اینه، امیا کسای بُود که دَ مشورِه بِلعام، بنی اسرائیل ره وادار کد که دَ مَسئَلِه

بَعْلِ فِغور دَ خُداوند خیانتِ کُنه؛ و امزُو خاطر دَ مینکلِ جماعتِ خُداوند بَلَا نازل شد.

^{۱۷} پس آلی تمامِ باچه ها ره از مینکلِ بچکِیچا بُکُشید و هر خاتو-و-دُختری ره که قد مرد

آشنا شده خاو کده، ام بُکُشید. ^{۱۸} مگم پگِ دُخترِونِ خانه ره که قد مرد آشنا نَشده و خاو

نَکده، بَلدِه خُو زنده نِگاه کُنید. ^{۱۹} بعد ازو شُمو بَلدِه هفت روز دَ بُرونِ خیمه‌گاه بُمَنید؛ هر

نفرِ از شُمو که یگو کس ره کُشته بَشه یا دَ جَسَدِ کُشته دِست زده بَشه، خود ره و اَسیرای

خُو ره دَ روزِ سِوم و هفتمِ پاک کُنه. ^{۲۰} امچنان هر کالا، هر چیزی چَرَمی و هر چیزی ره که

از موی بُز بافته شده بَشه و هر چیزی چوبی ره پاک کُنید.”

^{۲۱} اوخته العازار پیشوا دَ مردای جنگی که دَ جنگ رفتند، کُفت: ”ای حُکمِ شریعتِ آسته

که خُداوند دَ مُوسى اَمر کده: ^{۲۲} چیزای طِلائی، نُقره‌یی، برونزی، آینی، حَلبى و سُرَبى

ره، ^{۲۳} یعنی هر چیزی ره که دَ آتِشِ تاب میره، اُو ره از آتِشِ تیر کُنید تا پاک شُنه؛ علاوه

ازی، اُو ره قد اُو طهارَت ام پاک کُنید. لیکن هر چیزی که دَ آتَش تاب نَمیره، اُو ره از اُو تیر کُنید. ^{۲۴} دَ روزِ هفتم شُمو باید کالای خُو ره بُشوید و شُمو پاک موشید؛ بعد از اُو میتنید دَ خیمه‌گاه داخل شُنید.

^{۲۵} و خُداوند قد مُوسا گپ زده گُفت: ^{۲۶} ”تُو و العازار پیشوا و کُته‌کلونای اولادِ بابه‌های جماعت وُلجه ره که گرفته شده، ام حیوان و ام انسان ره حساب کُنید. ^{۲۷} وُلجه ره دُو تقسیم کُو: نیم شی ره دَ مردای جنگی که دَ جنگ رفتد بدی و نیم شی ره دَ باقی جماعت. ^{۲۸} از تقسیمِ مردای جنگی که دَ جنگ رفتد بلده خُداوند یگ شکرانه بگیر، یعنی از هر پنج صد یگ شی ره بگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از اُلاغ ها و از گوسپندو. ^{۲۹} ای ره از نیم تقسیم ازوا بگیر و دَ العازار پیشوا بدی تا دَ عنوانِ هدیه دَ خُداوند بشه. ^{۳۰} و از نیم تقسیمِ بنی اسرائیل، از هر پنجاه یگ شی ره بگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از اُلاغ ها و از گوسپندو، یعنی از پگ حیوانا و اونا ره دَ لاویا بدی، دَ کسای که دَ جایگاه خُداوند وظیفه اجرا مونه. ^{۳۱} ” پس مُوسا و العازار پیشوا امو رقم کد که خُداوند دَ مُوسا امر کُدد.

^{۳۲} زنده-جان‌های گرفته شده، غیر از وُلجه اسباب و زیورات که مردای جنگی بلده خُو گرفتد، شش صد و هفتاد و پنج هزار گوسپو بود، ^{۳۳} هفتاد و دُو هزار گاو، ^{۳۴} شصت و یگ هزار اُلاغ ^{۳۵} و سی و دُو هزار انسان، دُخترونی که قد مرد آشنا نشُدد و خاو نکُدد.

^{۳۶} نیم تقسیم، حصّه کسای که دَ جنگ رفتد، دَ حساب سیه صد و سی و هفت هزار و پنج صد گوسپو بُود ^{۳۷} و شکرانه بلده خُداوند شش صد و هفتاد و پنج گوسپو؛ ^{۳۸} سی و شش هزار گاو و شکرانه ازوا بلده خُداوند هفتاد و دو گاو؛ ^{۳۹} سی هزار و پنج صد اُلاغ و شکرانه ازوا بلده خُداوند شصت و یگ اُلاغ؛ ^{۴۰} شونزده هزار انسان و شکرانه ازوا بلده خُداوند سی و دو نفر. ^{۴۱} اوخته مُوسیٰ شکرانه ره که یگ هدیه بلده خُداوند بُود، دَ العازار پیشوا دد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کدد.

^{۴۲} نیم تقسیم بنی اسرائیل که مُوسیٰ از وُلجه مردای جنگی جدا کدد، ^{۴۳} یعنی نیم تقسیم جماعت، سیه صد و سی هزار و پنج صد گوسپو، ^{۴۴} سی و شش هزار گاو، ^{۴۵} سی هزار و پنج صد اُلاغ ^{۴۶} و شونزده هزار انسان بُود.

^{۴۷} از نیم تقسیم بنی اسرائیل، مُوسیٰ از هر پنجاه یگ شی ره گرفت، ام از انسان و ام از حیوان، و اونا ره دَ لاویا دد، دَ کسای که دَ جایگاه خُداوند وظیفه اجرا مُوكد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کدد.

^{۴۸} اوخته سرکرده های که مسئول دِسته های هزار نفری لشکر بُود، قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری پیش مُوسیٰ آمد ^{۴۹} و دَزو گفت: ”مو خدمتگاری تُو مردای جنگی ره که زیر امر مو آسته حساب کدی و یگ نفر مو ام کم نشده. ^{۵۰} پس مو از چیزای که هر کدم مو گرفتے، یگ هدیه بلده خُداوند اُورده که زیور های طَلایی، بازوبند ها، دستبند

ها، انگشت‌ریا، گوشواره‌ها و گردوبند‌ها آسته تا بلده جان‌های مو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره شنه. ^{۵۱} ” و مُوسَى وِ الْعَازَارِ پِيشِوا، طِلا ره که پگ شی دَ شَکْلِ زِیورات بُود، ازوا گِرِفت. ^{۵۲} و تمامِ طِلايِ هِدِیه که قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری بلده خُداوند تقدیم کد، شونزده هزار و هفت صد و پنجاه مِثقال بُود. ^{۵۳} چُون مَرْدایِ جَنگی هر کُدم شی بلده خود خُو وُلجِه گِرِفتُ. ^{۵۴} پس مُوسَى وِ الْعَازَارِ پِيشِوا، طِلا ره از قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری گِرِفت و دَ خَیمِه مِلاقات اُورد تا بلده بنی اسرائیل دَ حُضُورِ خُداوند یادگار بَشه.

طایفه‌های شرقِ دریای اُردُن

۳۲ اولاده رثوبین و اولاده جاد گله-و-رمه بے اندازه کلو دشت و اونا دید که سرزمین یعزیر و سرزمین جلعاد بلده گله-و-رمه ازوا یگ جای مُناسب آسته. ^۲ اوخته اولاده جاد و اولاده رثوبین پیشِ موسی، العازار پیشِوا و رهبرای جماعت آمده گُفت: ^۳ ”عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حشبون، العاله، سبام، نبو و بعون، ^۴ یعنی سرزمینی که خُداوند بلده جماعتِ اسرائیل تَصَرَف کده، یگ سرزمینِ مُناسبِ بلده گله-و-رمه یه؛ و خِدْمَت‌گَرایِ تُو صاحبِ گله-و-رمه آسته. ” اونا اِدَامِه دَدِه گُفت: ”اگه نَظَرِ لُطْفِ تُو دَ بِلَه مو آسته، بیل که امی سرزمی دَ عِنوانِ مِلکِیتِ دَ خِدْمَت‌گَرایِ تُو دَدِه شنه؛ و مو ره اُو سُونِ دریایِ اُردُن تیر نَکُو.”

^۶ لیکن موسیٰ دَ اولادِه جاد و اولادِه رئوبین گُفت: ”آیا پَرارونِ اسرائیلی شُمو دَ جنگ بوره و شُمو دَ اینجی قرار بِشینید؟^۷ چرا میخاهید بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده دِل سَر د کُنید؟^۸ آته گون شُمو ام امی کار ره کد وختیکه اونا ره از قادش برنیع بلده دیدونِ سرزمینِ وعده شُده رِبی کُدم.^۹ اونا تا دَرِه اشکول رفته اُمو سرزمی ره دید، و پس اَمده بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده بُود، دِل سَر د کد.^{۱۰} پس قارِ خُداوند دَ امزو روز باله اَمَد و اُو قَسَم خورده گُفت: ”هیچ کُدم امزو مَر دای که از مِصر بُرو اَمده و بیست ساله یا باله تر اَسته، اُمو سرزمی ره که ما قَسَم خورده دَ ابراهیم، اسحاق و یعقوب وعده کدیم، نَمینگره، چراکه اونا قد تمام دِل-و-جان از مه پیروی نَکد،^{۱۲} بَغیر از کالیب باچه یَفَنه قَنِیزی و یوشع باچه نُون، چُون اونا قد تمام دِل-و-جان خُو از خُداوند پیروی کد.^{۱۳} اَره، قارِ خُداوند دَ بله اسرائیل باله اَمَد و خُداوند اونا ره چل سال دَ بیابو سرگردو کد، تا پگِ امزو نسل که اُمو شرارت ره دَ نظر خُداوند کُدد، نابود شُد.^{۱۴} و آلی شُمو یگ گروه مَر دای گناهکار دَ جای آته گون خُو باله شُدید تا شِدَتِ قارِ خُداوند ره دَ بله اسرائیل دیگه ام کلوتر کُنید.^{۱۵} اگه شُمو از پیروی خُداوند رُوی گردو شُنید، اُو بسم ای قوم ره دَ بیابو ایله مونه و شُمو باعثِ نابودی تمام امزی قوم موشید.“

^{۱۶} اوخته اونا دَ پیشِ موسیٰ اَمَد و گُفت: ”مو دَ امزی جای بلده گلّه-و-رمه خُو قوتونا و بلده بچکیچای خُو شارا آباد مونی.^{۱۷} و خودون مو مُسَلح شُده پیشِ پیشِ بنی اسرائیل

موری تا اونا ره دَ جای ازوا پرسنی. مگم عیال مو بخاطرِ باشنده های امزی سرزمی دَ
شارای دیوالدار مومنه. ^{۱۸} خلاصه تا وختیکه هر کدم بنی اسرائیل مُلک خو ره نگرِفته،
مو دَ خانه های خو پس نمییی. ^{۱۹} مو قد ازوا دَ او سونِ دریای اُردُن مُلک نمیگیری،
چراکه تقسیمِ ازمو دَ ايسونِ دریای اُردُن دَ طرفِ شرقِ رسیده.

^{۲۰} اوخته موسی دَزاو گُفت: ”اگه ای کار ره کنید، اگه واقعاً خودون ره مُسَلح کده دَ
حُضورِ خُداوند بلده جنگ بورید، ^{۲۱} و پگِ مردای مُسَلحِ شُمو دَ حُضورِ خُداوند از دریای
اُردُن تیر شُئید و تا غیتی جنگ کنید که او دُشمنای خو ره از پیشِ رُوی خو هی کنه ^{۲۲} و
امو سرزمی دَ حُضورِ خُداوند تَصَرَفِ شُنه، بعد ازو شُمو میتنید پس بیید و دَ پیشِ خُداوند
و دَ پیشِ اسرائیل بیگناه بشید و ای سرزمی ام از طرفِ خُداوند مُلک شُمو بشه. ^{۲۳} لیکن
اگه ای کار ره نکنید، شُمو دَ ضِدِ خُداوند گناه مُونید و بدنید که گناهِ شُمو دامونگیر شُمو
مُوشه. ^{۲۴} پس بلده عیال خو شارا و بلده گله-و-رمه خو قوتونا آباد کنید و چیزی ره که از
دان شُمو بُر شده انجام بدید.

^{۲۵} اوخته اولاده جاد و اولاده رُوبین قد موسی گپ زده گُفت: ”مو خدمتگاری تو امو رقم
مونی که بادار مو دَزاو امر کده. ^{۲۶} بچکیچا، خاتونو، گله-و-رمه و تمام حیوانای مو دَ
امینجی دَ شارای جلعاد مومنه. ^{۲۷} و مو پگِ خدمتگاری تو، هر کدم مو بلده جنگ مُسَلح
شده او سونِ دریای اُردُن تیر موشی تا دَ حُضورِ خُداوند جنگ کنی، امو رقم که بادار مو

دَز مو کُفته.

^{۲۸} پس مُوسیٰ دَ بارِه ازوا دَ الْعَازارِ پِیشوا، یوشِعِ باچِه نُون و کُتِه کَلونای طایفه های بَنی إِسرائِیل دَسْتُور دَد ^{۲۹} و دَزوا کُفت: ”اگِه اولادِه جاد و اولادِه رُئوبین پِگِ مَرَدای شی بَلدِه جَنگِ مُسَلَح شُد و دَ حُضُورِ خُداوندِ قَد شُمو قَتی از درِیای اَرْدُن تیر شُد و شُمو اُمُو سرزَمی رِه گِرِفْتِید، اوختِه سرزَمینِ جِلعاد رِه بَلدِه ازوا بَدید تا مُلکِ ازوا بَشِه. ^{۳۰} لیکِن اگِه اونا مُسَلَح نَشُد و قَد شُمو قَتی نَرَفَت، اوختِه اونا ام باید دَ مینکلِ از شُمو دَ سرزَمینِ کِنعان بَلدِه خُو مُلکِ بَگیرِه. “ ^{۳۱} اولادِه جاد و اولادِه رُئوبین کُفت: ”چیزی رِه که خُداوند دَ خِدْمَتگَرایِ تُو کُفته، مو اُمُو رَقم مونی. ^{۳۲} مو مُسَلَح شُدِه دَ حُضُورِ خُداوندِ از درِیای اَرْدُن تیر موشی و دَ سرزَمینِ کِنعان دَاخِلِ موشی، لیکِن تَقسِیمِ مُلکِ مو دَ اِیسُونِ درِیای اَرْدُن بَلدِه مو دَدِه شُنِه. “

^{۳۳} پس مُوسیٰ بَلدِه ازوا یعنی بَلدِه اولادِه جاد و اولادِه رُئوبین و نِیمِ طایفه مَنَسی باچِه یوسُفِ مَمَلکَتِ سِیحونِ پادشاهِ اَموریا و مَمَلکَتِ عوجِ پادشاهِ باشان رِه قَد زَمی و شارای شی دَد، دَ شُمُولِ منطقه های گِرد-و-بَرِ ازوا که دَاخِلِ سَرحدایِ ازوا بُوَد. ^{۳۴} و اولادِه جاد اِینی جای ها رِه دُوباره آباد کد: دِیبون، عَطاروت، عَروعیر، ^{۳۵} عَطَرُوت-شوفان، یَعزیر، یُگِبِهاه، ^{۳۶} بَیتِ نِمِرِه و بَیتِ هاران. اَمیا شارای دِیوالدار بُوَد و قوتونا بَلدِه رِمِه ها دَشَت. ^{۳۷} و اولادِه رُئوبین اِینی جای ها رِه دُوباره آباد کد: حِشبون، اِلعالِه، قِرِبَتایم، ^{۳۸} نِبو، بَعَل

مِعُون که نامِ امزیا تغییر دده شد، و سبمه؛ اونا شارای ره که آباد کد، خودون شی د بِلَه ازوا نام ایشت.

^{۳۹} اولادِه ماخیر باچه منسی د جلعاد رفته او ره تَصْرَف کد و اموریا ره که د اُونجی بُود، بُر کد. ^{۴۰} پس مُوسی جلعاد ره د اولادِه ماخیر باچه منسی دد و اونا د اُونجی جای-د-جای شد. ^{۴۱} و یائیر اولادِه منسی رفته آغیلای ازوا ره گرفت و اونا ره «خوت-یائیر» نام ایشت. ^{۴۲} و نوبح رفته قنات و آغیلای شی ره تَصْرَف کد و نام خود خُو ره د بِلَه شی ایشته او ره نوبح نام کد.

مرحله های سفرِ بنی اسرائیل از مصر تا دشتِ موآب

۳۳ ای مرحله های سفرِ بنی اسرائیل آسته غیتیکه اونا از سرزمینِ مصر قد لشکرهای خُو د رهبری مُوسی و هارون کوچ کد. ^۲ مُوسی د امرِ خداوند کوچ کدون ازوا ره مُطابقِ مرحله های سفرِ ازوا نوشته کد؛ و اینیا مرحله های سفرِ ازوا مُطابقِ کوچ کدون ازوا آسته:

^۳ اونا د ماهِ اوّل از رعمسیس کوچ کد؛ د روزِ پوزدهم ماهِ اوّل، د روزِ بعد از پصحِ بنی اسرائیل د پیشِ نظرِ پگِ مصریا قد سریلندی ازونجی بُر شد، ^۴ د حالی که مصریا باچه های اوّلباری خُو ره که خداوند د مینکلِ ازوا کشتد دَفن مَوکد. خداوند د بِلَه خُدايون ازوا

ام قضاوت ره اجرا کد.

^۵ پس بنی اسرائیل از رعمسیس کوچ کده د سکوت خیمه زد.

^۶ و از سکوت کوچ کده د ایتم که د بغل بیابو آسته خیمه زد.

^۷ و از ایتم کوچ کده پس سون پی-هحیروت رفت که روی د روی بعل صفون آسته و د پیش میگدال خیمه زد.

^۸ و از پی هحیروت کوچ کده از مینکل دریای سرخ د بیابو تیر شد و د بیابون ایتم سه روز سفر کده د ماره خیمه زد.

^۹ و از ماره کوچ کده د ایلیم آمد؛ د ایلیم دوازده چشمه آو و هفتاد درخت خرما بود و اونا د اونجی خیمه زد.

^{۱۰} و از ایلیم کوچ کده د بغل دریای سرخ خیمه زد.

^{۱۱} و از دریای سرخ کوچ کده د بیابون سین خیمه زد.

^{۱۲} و از بیابون سین کوچ کده د دُفقه خیمه زد.

۱۳ و از دُفقه کوچ کده دَ اَلُوش خَيمه زَد.

۱۴ و از اَلُوش کوچ کده دَ رِفِيدِيم خَيمه زَد و دَ اُونجی آو نَبُود که مرْدُم وُچي کُنه.

۱۵ و از رِفِيدِيم کوچ کده دَ بِيابونِ سِينا خَيمه زَد.

۱۶ و از بِيابونِ سِينا کوچ کده دَ قَبِروت-هَتاوه خَيمه زَد.

۱۷ و از قَبِروت-هَتاوه کوچ کده دَ حَصِيروت خَيمه زَد.

۱۸ و از حَصِيروت کوچ کده دَ رِتمه خَيمه زَد.

۱۹ و از رِتمه کوچ کده دَ رِمُون-فَارِص خَيمه زَد.

۲۰ و از رِمُون-فَارِص کوچ کده دَ لِبِنه خَيمه زَد.

۲۱ و از لِبِنه کوچ کده دَ رِسه خَيمه زَد.

۲۲ و از رِسه کوچ کده دَ قَهِيلاته خَيمه زَد.

۲۳ و از قَهِيلاته کوچ کده دَ کوهِ شَاْفِر خَيمه زَد.

۲۴ و از کوه شافر کوچ کده دَ حَرَادِه خِيْمِه زِد.

۲۵ و از حَرَادِه کوچ کده دَ مَقْهِيْلُوْت خِيْمِه زِد.

۲۶ و از مَقْهِيْلُوْت کوچ کده دَ تَاَحْت خِيْمِه زِد.

۲۷ و از تَاَحْت کوچ کده دَ تَارَح خِيْمِه زِد.

۲۸ و از تَارَح کوچ کده دَ مِتْقِه خِيْمِه زِد.

۲۹ و از مِتْقِه کوچ کده دَ حَشْمُوْنِه خِيْمِه زِد.

۳۰ و از حَشْمُوْنِه کوچ کده دَ مُسِيْرُوْت خِيْمِه زِد.

۳۱ و از مُسِيْرُوْت کوچ کده دَ بَنِي-يَعْقَان خِيْمِه زِد.

۳۲ و از بَنِي-يَعْقَان کوچ کده دَ حُوْر-هَاگِدْگَاد خِيْمِه زِد.

۳۳ و از حُوْر-هَاگِدْگَاد کوچ کده دَ يُوْطْبَاتِه خِيْمِه زِد.

۳۴ و از يُوْطْبَاتِه کوچ کده دَ عَبْرُوْنِه خِيْمِه زِد.

۳۵ و از عَبْرُونه کوچ کده دَ عَصِيون-جَابِر خِيْمه زَد.

۳۶ و از عَصِيون-جَابِر کوچ کده دَ بِيَابونِ صِيِن، يعنى دَ قَادِش خِيْمه زَد.

۳۷ و از قَادِش کوچ کده دَ پَالُوِي کوه هور دَ سَرحدِ سِرزمِيِنِ اِدوم خِيْمه زَد. ۳۸ هَارُون پيشوا دَ اَمْرِ خُداوند دَ کوه هور بُر شُد و دَ اَمُونجِي فَوْت کد؛ اِي وَاقِعَه دَ رُوْزِ اَوَّلِ مَاهِ پَنَجْمِ سَالِ چَلْمِ بعد از بُر شُدونِ بَنِي اِسْرَائِيلِ از سِرزمِيِنِ مِصرِ رُخ دَد. ۳۹ هَارُون يِگِ صَد و بِيست و سِه سَاله بُود که دَ کوه هور فَوْت کد.

۴۰ يِگِ كِنَعَانِي که پادشاهِ عَرَادِ بُود و دَ جَنُوبِ سِرزمِيِنِ كِنَعَانِ حُكْمِرَانِي مُوكَد، از اَمَدونِ بَنِي اِسْرَائِيلِ خِبر شُد.

۴۱ اوخته اونا از کوه هور کوچ کده دَ صَلْمونَه خِيْمه زَد.

۴۲ و از صَلْمونَه کوچ کده دَ فُونونِ خِيْمه زَد.

۴۳ و از فُونونِ کوچ کده دَ اوبوتِ خِيْمه زَد.

۴۴ و از اوبوتِ کوچ کده دَ عِيِي-عَبَارِيْمِ دَ سَرحدِ مَوآبِ خِيْمه زَد.

۴۵ و از عییم کوچ کده د دیبون-جاد خیمه زد.

۴۶ و از دیبون-جاد کوچ کده د علمون-دبلا تایم خیمه زد.

۴۷ و از علمون-دبلا تایم کوچ کده د کوه های عباریم روی د روی کوه نبو خیمه زد.

۴۸ و از کوه های عباریم کوچ کده د دشت های موآب نزدیک دریای اردن روی د روی شار

آریحا خیمه زد. ^{۴۹} آری، اونا د بغل اردن خیمه زد و خیمه های ازوا از بیت-یشیموت تا
آبل-شطیم د دشت های موآب ادامه دشت.

۵۰ خداوند د دشت های موآب د بغل اردن روی د روی آریحا قد موسی گپ زده گفت:

۵۱ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: 'وختیکه از دریای اردن د سرزمین کنعان تیر

شدید، ^{۵۲} شمو تمام باشنده های امزو سرزمی ره از پیش روی خو هی کنید، پگ سنگای

شکلدار ازوا ره خراب کنید، تمام بت های ریختنده شده ازوا ره بیرو کنید و تمام جای های

عبادت ازوا ره از بین بربید. ^{۵۳} شمو امو سرزمی ره تصرف کنید و دز شی جای-د-جای

شنید، چون ما او سرزمی ره دز شمو ددیم که صاحب ازو شنید. ^{۵۴} امو سرزمی ره د وسیله

پشک د مطابق طایفه های خو تقسیم کنید، بلده طایفه کته، تقسیم کته بدید و بلده طایفه

ریزه، تقسیم ریزه بدید. بلده هر کس د هر جای که پشک شی بر شد، امو جای ازو بشه.

شمو باید زمی ره د مطابق طایفه های بابه کلونای خو تقسیم کنید. ^{۵۵} اگه شمو باشنده

های امزو سرزمی ره از پیش رُوی خُو هَی نَکُنید، اوخته کسای ره که از جَم ازوا باقی
 میلید، مِثَلِ خَارِ دَ چیمای شُمو و مِثَلِ تیغِ دَ بَعلِ های شُمو مُوشه و بَلدِه شُمو دَ سرزمینی
 که جای-د-جای مُوشید، دَرِدِ سر جور مُوشه. ^{۵۶} و ما اُمُو کار ره که قَصدِ کدیم دَ حَقِ ازوا
 انجامِ بدیم، دَ حَقِ از شُمو انجامِ میدیم.”

سرحدای کِنعان

۳۴ ^۱ خُداوندِ قَدِ مُوسیٰ گَپِ زده گُفت: ^۲ ”دَ بَنیِ إِسْرَائیلِ اَمْرُ کُو و دَزوا بُگی: ‘وختیکه
 دَ سرزمینِ کِنعانِ داخِلِ مُوشید، یعنی دَ سرزمینی که دَ عِنوانِ مُلکیتِ دَزِ شُمو تعلق
 میگیره، سرحدای امزو سرزمی ازی قرار آسته:

^۳ قِسْمَتِ جَنُوبیِ مُلکِ شُمو از بیابونِ صِینِ دَ مَرزِ اِدومِ اِدامه میداشته بشه و سرحدِ جَنُوبیِ
 شُمو از آخِرِ دریایِ مُردهِ طرفِ شَرْقِ موره ^۴ و سرحدِ شُمو از جَنُوبِ گَرْدَنِه عَقْرَبیمِ دُور
 خورده سُونِ بیابونِ صِینِ تیرِ مُوشه و آخِرِ شی دَ جَنُوبِ قَادِش-بَرْنِیعِ مِیرَسَه؛ بعد از و طرفِ
 حَصْر-آدار رفته دَ عَصْمونِ تیرِ مُوشه؛ ^۵ سرحدِ از عَصْمونِ سُونِ دریاچهِ مِصرِ دُورِ مُوخوره و
 دَ دریایِ کُتِه خَتَمِ مُوشه.

^۶ سرحدِ غَرَبیِ شُمو دریایِ کُتِه و ساحلِ های شی آسته؛ اینمی سرحدِ غَرَبیِ شُمو آسته.

^۷ سرحدِ شمالی شُمو ازی قرار آسته: از دریای کُته تا کوه هور ره نشانی کُنید ^۸ و از کوه هور تا لبو-حمات ره نشانی کُنید و ختمِ سرحدِ صِدَد آسته؛ ^۹ بعد ازو سرحد تا زفرون اِدامه پیدا مونه و دَ حَصْر-عینان ختمِ موشه. اینمی سرحدِ شمالی شُمو آسته.

^{۱۰} بلده سرحدِ شرقی خُو از حَصْر-عینان تا شِفام ره نشانی کُنید. ^{۱۱} ای سرحد از شِفام تاه رفته دَ رِبَله دَ سَمَتِ شرقِ عین مورِه و سرحد تاه رفته دَ سَمَتِ شرقِ دریای کِنِرِت مِیرسه. ^{۱۲} بعد ازو ای سرحد تاه رفته دَ دریای اَرْدُن مورِه و اِدامه پیدا کده دَ دریای مُرده ختم موشه. اینمی سرزمی قد تمامِ سرحدای چارطرف خُو از شُمو بَشه. ”

^{۱۳} اوخته موسی دَ بنی اسرائیل امر کده گُفت: ”اینمی سرزمینی آسته که شُمو باید دَ وسیله پشک تقسیم کُنید، سرزمینی که خُداوند امر کده که دَ نُه و نیم طایفه دده شُنه، ^{۱۴} چُون طایفه اولادِه رثوبین مُطابقِ اولادِ بابه های خُو و طایفه اولادِه جاد مُطابقِ اولادِ بابه های خُو و نیم طایفه مَنَسی تقسیم خُو ره گرفته. ^{۱۵} ای دُو طایفه و نیم طایفه دَ اُو طرفِ دریای اَرْدُن رُوی دَ رُوی اَریحا، طرفِ شرقِ سُونِ آفتو بُرشد، تقسیم خُو ره گرفته. ”

^{۱۶} اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۱۷} ”نام های مردای که زمی ره باید بلده شُمو تقسیم کنه اینیا آسته: اِلعازار پیشوا و یوشع باچه نون. ^{۱۸} دَ پالوی ازیا شُمو یگ رهبر از هر طایفه بگیریید تا زمی ره بلده شُمو تقسیم کنه. ^{۱۹} نام های امزو مردا اینیا آسته:

کالِب باچہ یفُنَّہ از طایفہ یهُودا؛

^{۲۰} شموئیل باچہ عمیہود از طایفہ شمعون؛

^{۲۱} ایداد باچہ کسلون از طایفہ بنیامین؛

^{۲۲} بقی باچہ یوگلی، یگ رهبر از طایفہ دان؛

^{۲۳} از اولادہ یوسف:

حنیئیل باچہ ایفود، یگ رهبر از طایفہ منسی؛

^{۲۴} قموئیل باچہ شفطان، یگ رهبر از طایفہ افرایم؛

^{۲۵} ایصافان باچہ فرناک، یگ رهبر از طایفہ زبولون؛

^{۲۶} فلطیئیل باچہ عزان، یگ رهبر از طایفہ یساکار؛

^{۲۷} اچیہود باچہ شلومی، یگ رهبر از طایفہ اشیر؛

^{۲۸} فدهئیل باچہ عمیہود، یگ رهبر از طایفہ نفتالی.

^{۲۹} اینمیا کسای بود کہ خداوند د بلہ ازوا امر کد کہ ملک رہ د سرزمین کنعان بلدہ بنی

اسرائیل تقسیم کنہ.

شارا بلدہ لاویا

اوخته خُداوند دَ دَشتِ موآب دَ نزدِیکِ دریایِ اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَریحا قد

مُوسى گپ زده گُفت: ^۲ "دَ بنیِ اسرائیلِ اَمَر کُو که از تقسیمِ مُلکِ خُو دَ لاویا شارِ ها بَدیه

تا دَ ز شی زندگی کُنه؛ علفچَرِ های گِرد-و-بَرِ امزُو شارِا ره ام دَ لاویا بَدید. ^۳ اَمُو شارِا بَلدِه

بُود-و-باشِ ازوا بَشه و علفچَرِ های شی بَلدِه گَله-و-رمِه که مالِ ازوا اَسته و بَلدِه پگ

حیوانای ازوا. ^۴ علفچَرِ های گِرد-و-بَرِ شارِا ره که دَ لاویا مِیدید باید از دیوالِ شارِ سُون بُرو

از هر طرف هزار توغی بَشه. ^۵ بَلدِه بَرِ علفچَرِ دَ بُرونِ شارِ طرفِ شَرَق دُو هزار توغی،

طرفِ جَنُوب دُو هزار توغی، طرفِ غَرب دُو هزار توغی و طرفِ شَمال دُو هزار توغی

اندازه کُنید و شارِ دَ مینکل جای بَشه؛ اَمیا علفچَرِ های شارای ازوا بَشه.

^۶ از شارای که دَ لاویا مِیدید، شَش شارِ شی پناهگاه بَشه؛ اونا ره تعیین کُنید تا کسی که

یگو نفر ره سهواً مُوکُشه دَ امزُو جای ها دُوتا کُنه. علاوه ازوا چل و دُو شارِ دِیگه ام بَلدِه

ازوا بَدید. ^۷ پس جُمَلِه شارای که دَ لاویا مِیدید باید چل و هشت شارِ قد علفچَرِ های خُو

بَشه. ^۸ شارای ره که از مُلکِ بنیِ اسرائیلِ مِیدی، از طایفه کَثه، کَلو بَگیر و از طایفه

ریزه، کَم بَگیر؛ هر کُدَم شی نظر دَ تقسیمِی که دَ ز شی رَسیده، از شارای خُو دَ لاویا

بَدیه.

شارای پناهگاه

^۹ و خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ^{۱۰} "قد بنیِ اسرائیلِ توره گُفته دَ زوا بُگی: 'وختیکه

شُمو از دریای اَرْدُن دَ سرزمینِ کِنعان تیر شُدید، ^{۱۱} اوخته چند شار ره تعیین کُنید تا بلده شُمو شارای پناهگاه بَشه، تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً مُوکشه، دَ اُونجی دُوتا کُنه. ^{۱۲} امی شارا بلده شُمو یگ پناهگاه از دِستِ اِنْتِقامِ گِیرنده بَشه و قاتِلِ تا وختیکه دَ حُضُورِ جماعت بلده قضاوت ایسته نَشده، نَباید بُمَره. ^{۱۳} شارای ره که شُمو مِیدید، شَش شار شی بلده شُمو پناهگاه بَشه. ^{۱۴} سه شار دَ او طرفِ دریای اَرْدُن بَیدید و سه شار دَ سرزمینِ کِنعان بَیدید تا شارای پناهگاه بَشه. ^{۱۵} امی شَش شار ام بلده بنی اِسْرائیل و ام بلده بیگنه و مُسافِری که دَ مینکل شُمو زندگی مونه پناهگاه بَشه تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً مُوکشه، دَ اُونجی دُوتا کُنه.

^{۱۶} لیکن اگه یگو کس یگ نفر ره قد یگ چیزی آینی بَزنه، دَ اندازه که او بُمَره، او قاتِلِ اَسْتِه و قاتِلِ باید کُشته شُنه؛ ^{۱۷} یا اگه یگ سنگ دَ دِستِ شی بَشه که بَتنه قد ازو نفر ره بُکُشه و قد ازو بَزنه و او نفر بُمَره، او قاتِلِ اَسْتِه و قاتِلِ باید کُشته شُنه؛ ^{۱۸} یا اگه یگ سوته دَ دِستِ شی بَشه که بَتنه قد ازو نفر ره بُکُشه و قد ازو بَزنه و او نفر بُمَره، او قاتِلِ اَسْتِه و قاتِلِ باید کُشته شُنه. ^{۱۹} اِنْتِقامِ گِیرنده خُونِ نفرِ کُشته شُده، خود شی باید قاتِلِ ره بُکُشه؛ هر وختیکه قد ازو روی دَ روی شُد، او ره بُکُشه. ^{۲۰} اگه یگو کس از روی کینه یگ نفر ره تیله بَدیه یا قَصداً یگو چیز ره دَ بله شی پورته کُنه و او نفر بُمَره، ^{۲۱} یا از روی دُشمنی قد دِستِ خُو زده او ره بُکُشه، اوخته امو کسی که زده قاتِلِ اَسْتِه و قاتِلِ باید کُشته شُنه. اِنْتِقامِ گِیرنده خُونِ نفرِ کُشته شُده، هر وختیکه قد قاتِلِ روی دَ روی شُد، او ره

^{۲۲} لیکن اگه بَدُونِ دُشْمَنِی اُو ره سهواً تیله بَدیه یا بَدُونِ قَصْدِ کُدم چیز ره دَ بَله شی پورته کُنه ^{۲۳} یا اگه کُدم سنگ ره که بَتنه نفر ره بُکُشه نادیده دَ بَله ازو پورته کُنه و اُو کُشته شنه، باوجودِ که قد ازو دُشْمَنِی نَدشته و بدخاهِ شی نَبوده، ^{۲۴} جماعت باید قاتِلِ ره از شارِ پناهگاه اُورده دَ مینکلِ ازو و اِنْتِقامِ گِیرِنْدِه خُونِ نَفْرِ کُشته شُدِه قضاوتِ کُنه و قد ازو اینی رقم رفتار کُنه: ^{۲۵} بعد از قضاوتِ جماعت باید قاتِلِ ره از دِستِ اِنْتِقامِ گِیرِنْدِه خُونِ نَفْرِ کُشته شُدِه خلاص کُنه و اُو ره دَ شارِ پناهگاه پس بُبره، دَ جایی که اُو دوتا کُدد. اُو تا وختِ فَوْتِ کدونِ پیشوایِ بزرگ که قد روغونِ مُقَدَّسِ مَسَحِ شُدِه، باید دَ اُمونجی بُمنه. ^{۲۶} لیکن اگه نفرِ قاتِلِ کُدم وخت از سرحدِ شارِ پناهگاه که دَ اُونجی دوتا کده، بُرو بییه ^{۲۷} و اِنْتِقامِ گِیرِنْدِه خُونِ نَفْرِ کُشته شُدِه اُو ره دَ برونِ سرحدِ شارِ پناهگاه پیدا کُنه و اُو ره بُکُشه؛ خُونِ قاتِلِ دَ گردونِ ازو نَمُوشه؛ ^{۲۸} چُونِ قاتِلِ تا وختِ فَوْتِ کدونِ پیشوایِ بزرگ باید دَ شارِ پناهگاه مومند و بعد از وفاتِ پیشوایِ بزرگ، اُو آزاد بُوَد که دَ زمین-و-مُلکِ خُو پس بوره. ^{۲۹} اینمیا بلده شُمُو دَ تمامِ نسلِ های شُمُو طریقه قضاوتِ بشه، دَ هر جای که زندگی کُنید.

^{۳۰} اگه یگو کس یگ نفر ره بُکُشه، اُمُو قاتِلِ دَ وسیله شاهدهی چند شاهد باید کُشته شنه؛ لیکن هیچ کس دَ وسیله شاهدهی یگ شاهد کُشته نَشنه. ^{۳۱} علاوه ازی، هیچ رقم خونبها

ره بلده زندگی قاتلی که محکوم د مرگ آسته، قبول نکنید؛ او حتماً باید کشته شه. ^{۳۲}
 کسی که د شار پناهگاه دوتا کده، خونبهای ازو ره قبول نکنید و دزو اجازه ندید که
 پیش از فوت کدون پیشوای بزرگ پس بیه و د ملک-و-زمین خود خو زندگی کنه.
^{۳۳} سرزمینی ره که دز شی زندگی مونیډ آوده نکنید، چراکه خون ریختندو زمی ره آوده
 مونه و زمی از خونی که دز شی ریختنده شه، پاک نموشه جز د وسیله خون کسی که
 خون ریختنده. ^{۳۴} پس سرزمینی ره که شمو دز شی زندگی مونیډ و ما د مینه شی حضور
 درم نجس نکنید، چون ما خداوند استم و د مینکل بنی اسرائیل حضور درم.

ملک-و-زمین دختران صلفحاد

^{۳۶} رهبرای خانوار بابه کلونا، یعنی کته کلونای اولاد بابه جلعاد باچه ماخیر نوسه
 منسی که از اولاد بابه های یوسف بود، پیش آمد و د حضور موسی و د حضور رهبرای
 یعنی کته کلونای اولاد بابه های بنی اسرائیل عرض کده ^۲ گفت: "خداوند د بادار مو امر
 کد که زمی ره د وسیله پشک تقسیم کده د بنی اسرائیل بدیه؛ و امچنان د بله بادار مو از
 طرف خداوند امر شد که تقسیم برار مو صلفحاد ره د دختران شی بدیه. ^۳ پس اگه اونا قد
 باچه های طایفه های دیگه توی کنه، اوخته تقسیم ازوا از ملک بابه کلونای مو گرفته
 موشه و د ملک طایفه اضافه موشه که اونا د اونجی توی مونه؛ دزمی رقم از تقسیم
 میراث ازمو گرفته موشه. ^۴ وختیکه سال جشن بنی اسرائیل برسه، تقسیم ازوا د ملک

طایفه اضافه موشه که اونا د اُونجی توی مونه و تقسیم ازوا بلده همیشه از مُلک طایفه بابَه کلونای مو گرفته موشه.

^۵ پس موسی د بنی اسرائیل مطابق توره خداوند امر کده گفت: ”طایفه اولاده یوسف راست موگیه. ^۶ اینمی چیزی آسته که خداوند د باره دخترین صلفحاد امر کده: اونا قد هر کسی که د نظر ازوا خوش خورد توی کنه، مگم تنها باید د منه اولاد بابَه طایفه آته خو توی کنه ^۷ تا هیچ میراث بنی اسرائیل از یگ طایفه د طایفه دیگه منتقل نشنه، بلکه بنی اسرائیل هر کدم شی باید میراث طایفه بابَه کلونای خو ره نگاه کنه. ^۸ هر دختر که د یکی از طایفه های بنی اسرائیل صاحب میراث آسته باید قد یگ نفر که از اولاد بابَه طایفه آته شی آسته توی کنه تا بنی اسرائیل هر کدم شی صاحب میراث بابَه کلونای خود خو بشه. ^۹ هیچ مُلک از یگ طایفه د طایفه دیگه دده نشنه، بلکه هر طایفه بنی اسرائیل میراث خود خو ره نگاه کنه.

^{۱۰} پس امو رقم که خداوند د موسی امر کدد، دخترین صلفحاد امو رقم کد؛ ^{۱۱} و محله، ترصه، حُجله، ملکه و نوعه دخترین صلفحاد قد باچه های کاکا های خو توی کد. ^{۱۲} اونا د منه اولاد بابَه های اولاده منسی باچه یوسف توی کد و میراث ازوا د طایفه اولاد بابَه آته ازوا باقی مند.

^{۱۳} اینمیا احکام و دستورای بود که خداوند د وسیله موسی د دشت های موآب د نزدیک

دربای اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَریحا دَ بَنی اِسرائیل اَمر کد.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

آزرگی © afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.